

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 92

V Legislatura

Any 2001

Sessió plenària
celebrada el dia 14 de setembre de 2001
(Tercera i darrera reunió)

DEBAT DE POLÍTICA GENERAL

Presidència de la Molt Excel·lent
Senyora Marcela Miró Pérez

SUMARI

(Comença la sessió a les 11 hores i 13 minuts)

Debat i votació de les propostes de resolució derivades del debat sobre declaració de política general realitzada pel president de la Generalitat Valenciana.

Propostes del GP Socialista-Progressistes, RE números 29.787, 29.788, 29.790, 29.792, i 29.793, sobre immigració, les persones majors, fons de garanties d'aliments i pensions compensatòries, escolarització dels 0 als 3 anys i la Taxa Tobin. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.213.**

Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 29.731 i 29.748, sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia i el compliment del pacte local. *S'aprova una proposta transaccional (RE 29.731). Es rebutgen (RE 29.748).* **Pàgina 3.217.**

Propostes del GP Popular, RE números 29.763 i 29.767 sobre recolzaments al Pavace i el nou model de finançament autonòmic. *S'aproven.* **Pàgina 3.219.**

Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià RE números 29.736 i 29.740, sobre el compliment de la Llei de prevenció de riscos laborals i la creació d'ocupació estable. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.221.**

Proposta del GP Popular, RE número 29.751, sobre recolzament de la nova política d'immigració del Consell. *S'aprova.* **Pàgina 3.223.**

Propostes del GP Socialista-Progressistes, RE números 29.771 a 29.776 i 29.778, sobre la reforma del Senat, Canal 9-TVV, la reforma de la llei 7/1984 de RTVV, la creació del Consell Superior de l'Audiovisual, el Fons Autonòmic de Cooperació Municipal, el Pacte per la Justícia, i el sistema educatiu. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.224.**

Propostes del GP Popular RE números 29.757 i 29.768, sobre depuració i aprofitament dels recursos hídrics. *S'aproven.* **Pàgina 3.228.**

Propostes del GP Socialista-Progressistes RE números 29.794 a 29.801, 29.804 i 29.805 sobre mòduls de despeses de funcionament dels centres escolars públics, normativa d'admissió d'alumnes, el decret de drets i deures de l'alumnat, ratio en centres concertats, formació de persones adultes, educació compensatòria i immigració, centres d'educació especial, inspecció educativa, gratuïtat dels llibres de text i I+D+I. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.230.**

Proposta del GP Esquerra Unida del País Valencià RE número 29.723, sobre el sistema valencià d'innovació. *Es rebutja.* **Pàgina 3.234.**

Propostes del GP Socialista-Progressistes RE números 29.779 a 29.786, sobre la policia autonòmica, els serveis d'hemodiàlisi dels hospitals públics valencians, la violència de gènere, crisis alimentàries, salut i l'atenció sanitària, vigilància de qualitat a tota la xarxa de centres sanitaris valencians, llistes d'espera i la sinistralitat laboral. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.236.**

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 51 minuts)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 36 minuts)

Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 29.734, 29.743 i 29.744, sobre el quarter general d'alta disponibilitat de l'Otan a Bétera, cooperació amb els països emprobrits i l'elaboració d'un Pla integral d'atenció a l'immigrant. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.239.**

Propostes del GP Popular, RE números 29.764 i 29.766, sobre finançament de les universitats i execució de projectes en l'ensenyament públic. *S'aproven.* **Pàgina 3.241.**

Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 29.732 i 29.733, sobre presentació d'un pla de sanejament financer i presentació d'un pla director de potenciació i millora del tren convencional. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.243.**

Proposta de resolució del GP Popular, RE número 29.755, sobre conciliació familiar i laboral. *S'aprova.* **Pàgina 3.245.**

Propostes de resolució del GP Socialista-Progressistes, RE números 29.808 a 29.818, sobre la xarxa de transport metropolità, compatibilitat dels sectors econòmics amb el medi ambient, el peatge de l'autopista A-7, instal·lació a Oriola d'una delegació de la Confederació Hidrogràfica del Segura, la línia d'alta tensió entre Vilanova de Castelló i Gandia, constitució de l'Entitat de Residus de la Comunitat Valenciana i el Fons Ambiental de Gestió de Residus, ordenació forestal, el III Pla de carreteres, el tram ferroviari Castelló-Tarragona de l'AVE, la institució firal Fira València i les comunicacions a l'àrea metropolitana de la Plana. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.247.**

Propostes de resolució del GP Popular, RE números 29.760 i 29.761, sobre modernització de l'agricultura i Pla eòlic. *S'aproven.* **Pàgina 3.251.**

Propostes de resolució del GP Esquerra Unida del País Valencià RE números 29.737 a 29.739, sobre construcció de centres de salut, les vacants en l'administració i el control de qualitat. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.253.**

Propostes de resolució del Grup Parlamentari Esquerra Unida del País Valencià, RE números 29.725 i 29.726, sobre el Consell de l'audiovisual valencià i l'estudi del cost de les produccions de RTVV. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.255.**

Proposta de resolució del GP Popular, RE número 29.758, sobre el Pla d'I+D+I. *S'aprova.* **Pàgina 3.257.**

Propostes de resolució del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 29.745 a 29.747, sobre residències de la tercera edat, currículums educatius i educació infantil. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.258.**

Proposta de resolució del GP Popular, RE número 29.762, sobre model nou de RTVV. *S'aprova.* **Pàgina 3.261.**

Proposta de resolució del GP Popular, RE número 29.753, sobre una llei d'ordenació del règim dels funcionaris. *S'aprova.* **Pàgina 3.262.**

Propostes de resolució del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 29.729, 29.730 i 29.742, sobre catàleg de les zones humides, el II Pla de sanejament i depuració d'aigües residuals, i cimiteres. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.264.**

Proposta de resolució del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE número 29.741, sobre energia elèctrica. *Es rebutja.* **Pàgina 3.266.**

Propostes de resolució del GP Popular, RE números 29.749, 29.750 i 29.756, sobre el Pla de salut, tercera edat i estatut del discapacitat. *S'aproven.* **Pàgina 3.267.**

Propostes de resolució del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 29.727 i 29.735, sobre control en la ramaderia, i ajuda a l'agricultura i ramaderia ecològica. *Es rebutgen.* **Pàgina 3.269.**

Propostes de resolució del GP Popular, RE números 29.752, 29.759 i 29.765 sobre Llei de residus, AVE regional i Pla de l'horta de valència. *S'aproven.* **Pàgina 3.271.**

Proposta de resolució del GP Popular, RE número 29.754, de recolzament al Consell pels grans projectes. *S'aprova.* **Pàgina 3.272.**

(S'alça la sessió a les 20 hores i 47 minuts)

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 14 de setembre de 2001. Comença la reunió a les 11 hores i 13 minuts. Presideix la Molt Excel·lent Senyora Marcela Miró Pérez. Sessió plenària número 49. Tercera i darrera reunió.

La senyora presidenta:

Senyores diputades, senyors diputats.

Honorables consellers.

A continuació correspon el debat i votació de les propostes de resolució derivades del debat sobre declaració de política general realitzada en el dia d'ahir pel molt honorable senyor president del Consell.

Esta presidència, d'acord amb la Junta de Síndics, vol recordar que hi haurà un torn de defensa que els propis grups parlamentaris han establert el seu temps, i eixe mateix temps s'utilitzarà en el torn en contra, i no hi haurà rèpliques.

D'acord amb la resolució 2/III de Presidència, que estableix el procediment del debat de propostes de resolució, en primer lloc li correspon al Grup Parlamentari Socialista-Progressistes per a defensar les propostes 29.787, 88, 90, 92 i 93. El temps serà de 12 minuts.

Torn de defensa? Té la paraula la il·lustre diputada senyora Espí.

Propostes sobre immigració, sobre les persones majors a la Comunitat Valenciana, sobre un fons de garanties d'aliments i pensions compensatòries, sobre escolarització dels 0 als 3 anys i sobre la Taxa Tobin.

La senyora Espí de Navas:

Señora presidenta.

Señores y señoras diputados.

Enmarcaré la defensa de las resoluciones que a continuación paso a defender en el bloque, que como dijo nuestro portavoz Ximo Puig ayer en el debate del estado de la Comunidad, propuso como eje para un debate necesario para el desarrollo de políticas sociales, basado en un plan de modernización social y de apoyo de medidas de apoyo a las familias en la comunidad.

No han pasado más de 20 años en los que hemos conseguido con éxito la consolidación del sistema democrático, la transformación del Estado unitario en uno de los que gozan mayor descentralización política en Europa occidental y la construcción de un estado de bienestar sólido, aunque aún hoy absolutamente insuficiente.

El establecimiento de un sistema fiscal moderno y el propio desarrollo de la estructura del Estado autonómico que la Constitución de 1978 prefigura, hacen posible que a lo largo de la primera mitad de los años 80, la Comunidad Valenciana, junto con otras seis, tenga transferida la responsabilidad política de desplegar la mayor parte de políticas sociales que definan y defiendan el estado de bienestar. El Parlamento y el Gobierno Valenciano, por tanto, ostentamos plenas competencias en el cambio de las políticas públicas sociales que integran el núcleo fundamental del estado del bienestar.

Salvo los importantes capítulos de pensiones y la cobertura contra el desempleo, la responsabilidad política de des-

arrollo de políticas públicas, relacionadas con el estado del bienestar, recaen exclusivamente en la comunidad, en nuestra comunidad autónoma, de acuerdo con lo establecido en la Constitución y en los respectivos estatutos de autonomía. Los tres niveles que en España también integran el Estado, tanto el local como el regional y el central, más la dimensión supranacional —es decir, fondos europeos y las políticas aprobadas por la Unión Europea—, han desarrollado un conjunto de políticas públicas fundamentales para explicar los actuales niveles de renta y bienestar, cohesión social, convergencia y competitividad existentes en nuestra comunidad.

A ello debemos añadir en nuestro caso el apreciable papel...

La senyora presidenta:

Senyories... Un moment, senyora Espí...

Senyories, pregué silenci per favor.

La senyora Espí de Navas:

Gracias, señora presidenta.

A ello debe añadirse también, en nuestro caso, el apreciable papel desempeñado por el tercer sector y la iniciativa privada, junto al insustituible protagonismo de la familia, con las notables discriminaciones de género que aún perviven.

Parecerá obvio y baladí lo que aquí exponemos, pero lo consideramos del todo necesario. Consideramos necesaria esta introducción para poder realizar un análisis objetivo de la realidad, basándome en ella y obviando la valoración de cuento de hadas que en torno a la política social nos hizo ayer el señor presidente, y a la que ya nos tiene acostumbrados también el conseller responsable de política social.

Una valoración en la que ayer se atreven a decir más o menos que cuando ustedes llegaron a esta comunidad prácticamente nos comunicábamos con tam-tam, nos alumbrábamos con candil, el turismo pasaba de largo y apagábamos el fuego a pozales. Y sobre todo, han sido ustedes quienes han desarrollado las políticas sociales.

Existen importantes carencias, señores y señoras diputadas, derivadas tanto de nuestro propio contexto histórico como de los procesos de cambio social, de dinámicas urbanas, de reestructuración productiva, de segmentación social y laboral. Cómo no, de las enormes transformaciones en la estructura familiar y los procesos, que por emergentes, como la emigración, no dejan de tener una enorme importancia.

Nuestra comunidad sigue siendo considerada por la Unión Europea objetivo 1. No se nos olvide, objetivo 1 hasta el año 2006. Y eso quiere decir que de las 211 regiones que integran la Comunidad Económica Europea, somos de las 50 que tienen una renta per cápita por debajo del 75% de la media europea. Significa que tenemos que desarrollar mayores políticas, una política social más agresiva para equipararnos al conjunto de países europeos. Lo demás también a veces me suena al cuento de la lechera. No queremos hacer política basándonos en el cuento de la lechera, porque se nos puede romper el cántaro.

La consecuencia de la política social de hoy es la consecuencia de 20 años de desarrollo de políticas del estado del bienestar. Mal haría mi grupo en apuntarse el desarrollo sólo del estado del bienestar. Fatal harían ustedes —hoy gobernando— de no tomar medidas para ese desarrollo, cuando

estamos empezando a constatar las carencias de ese estado del bienestar. Y constatamos las carencias porque nuestro país, joven en el disfrute del estado del bienestar, y no porque algunos no lo hubiéramos querido tener antes; repito, joven en el disfrute del estado del bienestar, ha tenido que entrar de lleno en el desarrollo de las políticas sociales, cuando el conjunto del mundo y de Europa están empezando a discutir que hay que modificar las políticas sociales; cuando se empieza a discutir en el conjunto del mundo y de Europa, con las políticas neoliberales, que hay que modificar los sistemas de protección.

Hombre, la coincidencia histórica, por nuestro retraso del proceso de construcción del estado del bienestar, con el debate sobre su posible reestructuración adquiere una importancia fundamental. La fragilidad, vuelvo a repetir, de nuestro joven e insuficiente sistema de protección social, en modo alguno comparable con los sistemas de protección de la mayor parte de países de nuestro entorno. No podemos recortar lo que no tenemos. No se apunten al discurso del neoliberalismo cuando no hemos llegado ni al 50% de sus tasas de bienestar. Tendríamos que apuntarnos a ese discurso de supresión quizá cuando hubiéramos llegado a ser un 50% de cómo viven en el norte de Europa, o de las políticas sociales que se desarrollen en el norte de Europa.

Este debate, por tanto, absolutamente ideológico que se está desarrollando en el conjunto del mundo, sobre la posible reducción de políticas sociales, acarreará consecuencias negativas a medio plazo sobre nuestro nivel de bienestar, de cohesión y de competitividad.

Esta política de modernización de la política social a la que hacía referencia nuestro portavoz ayer en el debate del estado de la comunidad necesariamente debe hacerse sobre dos ejes básicos: un pacto social entre clases y generaciones y un pacto entre géneros también. Esa es la parte más novedosa del debate del estado del bienestar.

Para esto es imprescindible que desde el ámbito regional de decisión política, se desarrollen políticas públicas de calidad eficaces, y sobre todo con recursos suficientes relacionados con los servicios a las familias que no discriminen a las mujeres. Subrayar aquí el papel de la familia, hoy insustituible en aquellos ámbitos no satisfechos ni por el Estado ni por el mercado. Todos los estudios confirman que en materia de atención y ayuda a las familias en el sector público existen las mayores carencias.

Nuestra comunidad, si nos atenemos a las estadísticas..., las que nosotros tenemos en la mano, las que dice la OCDE, las que dice la Comunidad Económica Europea, que seguramente no son las mismas que utiliza el presidente de nuestra comunidad. Queremos incorporar aquí esta reflexión, para subrayar el papel fundamental desempeñado en este campo por la familia, y muy especialmente, y reitero, muy especialmente, por las mujeres. Sobre ellas recae la responsabilidad de atender a las personas mayores con discapacidades o enfermedades crónicas, y a los niños y niñas en las etapas previas a la escolarización obligatoria.

Allí donde no llegan la ayuda y los servicios públicos, o donde el Estado se retira de la provisión directa o indirecta de estos servicios, quedan amplios grupos de población muy necesitados de cuidados personalizados, que han de ser atendidos por la familia y las redes de solidaridad que aún perviven, especialmente aún en algunas zonas rurales. Donde no llega el estado únicamente puede llegar la familia o el mercado, pero esta segunda opción, es decir, señores y

señoras diputadas, la opción del mercado, no alcanza a toda la población necesitada de este tipo de servicios sociales. No es lo mismo atender a un mayor o a un menor con ayuda externa, con posibilidad de pagar a una persona un salario por atender esas necesidades, que no tener esa posibilidad económica.

El raquitismo institucional, por definirlo de alguna forma, evidenciado hasta ahora en cualquiera de sus fórmulas de apoyo a las políticas de la familia, en el desarrollo de atención a políticas integrales, es la consecuencia más visible de la sobrecarga de responsabilidades y de trabajo para muchas mujeres que han de atender a personas dependientes y a la vez desarrollar otro trabajo remunerado fuera del domicilio.

Mayor es la sobrecarga cuando menores son los ingresos de la unidad familiar y la segregación de género existente en la esfera laboral subsiste en la esfera familiar. Vuelvo a repetir, señores, segregación de género. La iniciativa de su Gobierno, inspirada en la estrategia de desplazar las responsabilidades asistenciales a la familia –ayudas a cuidado de ancianos y amas de casa en el ámbito familiar– reintroducen parcialmente el modelo patriarcal de división sexual entre el ámbito laboral y el ámbito familiar. Por eso lejos de adoptar planes...

La senyora presidenta:

Senyories, pregue silenci... Continue, senyora Espí.

La senyora Espí de Navas:

Un momento por favor. Tengo que levantar el tono porque...

Por eso, lejos de anunciar planes que antes prometían como leyes, planes que antes prometían como leyes, me refiero a la Ley de la infancia, me refiero a la Ley de la familia, que ahora se han convertido en planes integrales. Otro plan, de nuevo, otro plan que no sabemos cómo financiaran, pero bueno. Lejos de anunciar planes que antes prometían como leyes, repito, mi grupo plantea de forma clara... –un momentito por favor– mi grupo plantea de forma clara que planteemos medidas concretas de atención a la familia, medidas concretas presupuestadas para el año 2002. No nos vayamos por lo etéreo de un plan de ayuda. Digamos: queremos escolarización gratuita de cero a tres años, con obligatoriedad pública.

¿Cómo puede decir el señor presidente aquí que hay escolarización gratuita de 0 a 3 años? ¿Cómo le puede decir a las cientos de mujeres que están en las listas de espera de los servicios sociales municipales de aquel ayuntamiento que tenga cheque escolar, y el que no lo tenga, que arree y que se lo busque? ¿Cómo se lo pueden decir, que hay educación gratuita? ¿Cómo les pueden decir a las mujeres que tienen que abandonar su puesto de trabajo en los primeros años de nacimiento de un niño que tienen ese servicio garantizado en la Comunidad Valenciana? ¿Cómo lo pueden decir, cuando el Gobierno de España acaba de firmar, o acaba de comprometerse ante Europa en el Plan de inserción del Gobierno de España, a ampliar las medidas, que son absolutamente insuficientes en el sector?

Lo que reconoce su Gobierno, lo que reconoce el señor Aznar, no lo reconoce aquí el señor Zaplana y olé. ¿Cómo pueden decir que no es medida de apoyo a la familia, o

cómo pueden decir que van a hacer un plan de asistencia o de medidas sociosanitarias, cuando se han esperado a después de que se lo recomiende su ministra la semana pasada?

En el año 1995 había un plan elaborado, publicado en un libro, que está a su disposición cuando quieran, por cada una de las áreas de salud de esta comunidad Valenciana para atención a mayores. Hemos reiterado en cada debate presupuestario que vuelvan a incluir el Plan de acción sociosanitaria. Nada. Bienvenida sea, aunque sea tarde, la dicha de que finalmente van a hacer el Plan sociosanitario.

La atención a mayores deslumbra, pero deslumbra porque también las estadísticas que utiliza el señor presidente no son las mismas que nosotros utilizamos. Nosotros empleamos la valoración del Defensor del Pueblo, y el informe, para su información, del Centro de Gerontología y de Geriátrica del Estado español, que dice que nuestra comunidad es la última en servicio de ayuda a domicilio, que es la quinta o la sexta por la cola en servicio de residencias, que dice que es la última en centros de día. Y son datos innegables y además absolutamente discutibles.

¿Cómo puede decir ayer aquí el señor Zaplana, sin que se la caiga la cara de vergüenza, que hay 257 residencias en esta comunidad públicas y de servicio público? ¿Cómo puede decir que hay doscientas y pico residencias? ¿Cómo cuenta el señor presidente? ¿Cómo le pasan la información al señor presidente? ¿Cómo puede decir que van a haber 3.000 plazas públicas...

La senyora presidenta:

Senyora Espí, vaja finalitzant...

La senyora Espí de Navas:

...Enseguida acabo, señora presidenta. ¿Cómo puede decir que van a haber 3.000 plazas gratuitas públicas, cuando un pensionista podrá acceder –y si no, lo demostraremos, y cuentas las haremos ambos encima de una mesa– 115.000 pesetas como mínimo tiene que tener de pensión para acceder a sus plazas gratuitas, según el concierto que ustedes han hecho.

Un pensionista de los que hay en este país de 60.000, de 70.000, y de pensiones no contributivas, señor Blasco y señor presidente de esta comunidad, aunque no esté en este momento, no podrá acceder a esas plazas gratuitas. Lo dice su concurso y lo dice el precio de la plaza.

Y también le decimos que hacemos propuestas de apoyo a la familia en lo concreto y de apoyo a la mujer en el sentido más amplio, y ustedes tienen las resoluciones en la mano, y ustedes tienen las resoluciones en la mano de lo que ustedes plantean. Ustedes están planteando lo genérico, anunciando planes constantemente que nunca se basan en medidas concretas, y lo que es peor, nunca...

La senyora presidenta:

Senyora Espí...

La senyora Espí de Navas:

...se asientan en firmeza presupuestaria.

Señor conseller de Bienestar Social, señor presidente, señores y señoras diputadas, hagan un esfuerzo, que la polí-

tica social..., nosotros nos ofrecemos a hablar hasta la saciedad, porque nuestro país tiene mucho recorrido por hacer.

La senyora presidenta:

Senyora Espí, s'ha acabat el temps.

La senyora Espí de Navas:

...y aquí no es cuestión de propaganda, es cuestión de trabajar. Menos fotos y más... *(S'interromp la gravació)*

(Aplaudiments des d'un sector de la Cambra)

La senyora presidenta:

Torn en contra? Té la paraula la senyora García Herrero.

La senyora García Herrero:

Gracias, señora presidenta.
Señoras y señores diputados.
Señora Espí.

Yo, la verdad que entendía que el debate había terminado ayer y que los intervinientes en el debate eran el señor presidente del Consell y los respectivos portavoces de los grupos parlamentarios. Lo que ya no sabía, o no creía, o pensaba que usted se encontraba conforme con la intervención ayer de su portavoz. Por lo visto, no. Pensó quizá que, en materia social, su portavoz se había quedado flojo o corto, y hoy viene usted a darle réplica al presidente del Consell en esta intervención suya.

Y, señora Espí, usted aquí ha planteado una serie de cosas, pero que en realidad, poco o nada ha defendido cada una de las propuestas que ha presentado. Porque, usted, la primera propuesta que tendría que haber defendido es la de crear el foro de inmigración, pero, claro, eso ya no le interesa, porque el presidente ayer anuncia no solamente la creación del foro de la inmigración, que ya sabe usted además que está prácticamente ultimado por el Gobierno de la Generalitat este foro de inmigración, sino que también se anuncia la creación del comisionado, por parte del presidente, de la inmigración, esa coordinación que usted se olvida en su propuesta, con lo cual se queda floja su propuesta, porque usted propone el foro y olvida la tarea de coordinación, que deja incompleta su propuesta.

Y está viendo también todo lo que el Gobierno Valenciano ha realizado en este último año en materia de inmigración, como la puesta en marcha del servicio de atención integral al inmigrante, que en el año 2000 ha atendido a un total...

La senyora presidenta:

Un moment, senyora García Herrero, un moment.
Per favor, pregue silenci.
Continue.

La senyora García Herrero:

Gracias, señora presidenta...

De 3.854 usuarios, o la elaboración del mapa de necesidades por cada provincia en materia de atención a perso-

nas inmigrantes; o la creación de una red de centros de acogida de inmigrantes; la puesta en marcha del Programa de gestión y control de estancias temporales de menores extranjeros en la Comunidad Valenciana; la creación del Cecopi, Centro de Coordinación de Programas de Inmigración, que sirve de centro de referencia y de coordinación de actuaciones de los equipos sociales de base de cada municipio en materia de inmigración; la creación de la Fundación Valenciana para la Formación y la Inserción Social de Personas Inmigrantes...

Con todo lo cual, señora Espí, a la vista de todo esto resulta claramente improcedente instar al Consell, como usted propone, a que aborde un plan integral del fenómeno de la inmigración, más aún –como le digo– cuando el propio presidente de la Generalitat, en su discurso de ayer, ha formulado el compromiso de aprobar dicho plan y, además, ese comisionado.

Como verá usted, el Gobierno no marcha a golpe de lo que usted pueda proponer. El Gobierno está actuando mucho antes de que a ustedes se les ocurran toda esa serie de medidas.

Y plantea otra propuesta, que es la ayuda a domicilio y de las plazas residenciales. El Gobierno Valenciano, señora Espí, usted sabe que este mismo año ha puesto en marcha un plan para la creación de 9.000 plazas residenciales para personas mayores. Y dicho plan, en su primer apartado, aprueba un verdadero mapa de necesidades en el ámbito de personas mayores dependientes.

Dicho mapa se ha realizado, lógicamente, tras un diagnóstico de situación, y se concretó en el señalamiento de una serie de zonas territoriales y un número de plazas que deberían crearse. Y aún puede añadirse más: todas esas plazas han sido cubiertas mediante ofertas solventes.

Por otra parte, el Partido Socialista, ustedes, señora Espí, viene reiterando desde hace tiempo el argumento del déficit valenciano en materia de ayuda a domicilio. Este argumento viene del Informe 2000 del Imsero, y respecto del mismo hay que decir que en 1996 la Comunidad Valenciana optó por una fórmula alternativa de atención domiciliaria para personas mayores, el Programa de ayudas a amas de casa que cuidan a personas mayores.

¿Por qué apostamos por ese programa? Pues por tres razones: porque creemos en la autonomía, entendida como autogobierno, y creemos por ello que es posible elaborar una política social propia con rasgos peculiares, sin necesidad de asumir fórmulas homogéneas a nivel estatal; porque creemos en la familia, y entendemos que una persona mayor prefiere ser cuidada en su domicilio por alguna persona con quien tenga una vinculación parental en lugar de por personas extrañas; porque, de este modo, articulamos una ayuda a favor de un colectivo con déficit de protección como es el de las amas de casa.

Si atendemos al número de personas atendidas en ayuda domiciliaria –según las estadísticas del plan concertado son 7.671– y sumamos el número de beneficiarios del Programa de ayudas a amas de casa –5.727– nos da un total de 13.398 personas atendidas en régimen domiciliario, lo que arroja un porcentaje del 2,18 %, es decir, superior a la media nacional.

Seguimos como ayer en el debate, señora Espí: mucha palabrería pero muy pocos datos que puedan avalar lo que ustedes están diciendo.

En conclusión, este Gobierno conoce perfectamente el diagnóstico de la dependencia de la Comunidad Valenciana,

y además no debe priorizar de modo especial el crecimiento en ayuda domiciliaria, pues sus necesidades están relativamente cubiertas.

En cuanto a instar al Consell para elaborar un plan urgente de intervención en barrios de especial situación de precariedad, que a usted se la ha olvidado defender, la Conselleria de Bienestar Social debo informarle que está elaborando no ese plan, sino el Plan de inclusión social de la Comunidad Valenciana, iniciativa que se encuadra además en las directrices de política social de la Unión Europea.

Dentro de dicho plan se contempla un área específica de actuación que recoge las medidas de intervención en barrios deprimidos y desfavorecidos dentro de la Comunidad Valenciana, actuaciones en las cuales vendrían a solaparse las que se contienen la propuesta de resolución del Grupo Socialista.

En el marco del referido plan de inclusión social, en el momento actual se está actuando coordinadamente entre la Conselleria de Bienestar Social, la Conselleria de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes y la red Igloo, en la elaboración de un estudio de barrios desfavorecidos de la Comunidad Valenciana, y dicho estudio, señora Espí, servirá de documento base para el diseño de actuaciones de intervención en barrios específicos.

La red Igloo, gestada conforme a las directrices de la Unión Europea, se constituye mediante la participación de ayuntamientos de la propia Generalitat y de asociaciones e instituciones de la iniciativa social implicadas en la actuación social en barrios.

Por las razones expuestas, es preferible rechazar la propuesta que usted presenta, al objeto de evitar interferir en una línea de actuación social que ya está bastante definida y, prácticamente, en condiciones de ser implementada.

Y ustedes presentan aquí, como novedad, el fondo de pensiones compensatorias de alimentos. Yo no sé si la señora Espí estaba ayer presente en el discurso del señor presidente del Consell, porque ya quedó compromiso, compromiso específico del presidente del Consell, de ser pioneros, porque vamos a crear un fondo, palabras textuales del presidente del Consell, señora Espí, vamos a crear un fondo de garantía de alimentos para cubrir las necesidades de aquellas personas, normalmente mujeres, que tras haber sufrido un proceso de separación, permanecen con la custodia de los hijos y no reciben pensión alimenticia que les debe entregar el otro miembro de la pareja. Estas situaciones son intolerables, y la Administración se comprometerá activamente para perseguirlas y corregirlas. Son palabras del presidente del Consell, señora Espí. Totalmente fiables, sobre todo para la diputada y el grupo que da sustento al Gobierno. Quizá ustedes no son tan fiables, o no tienen esa fe en las palabras de su portavoz, pero sí esta diputada que está hablando y sí el grupo que da sustento al señor presidente del Gobierno y al Consell entero. (*Remors*)

En cuanto..., y seguimos con las propuestas...

La senyora presidenta:

Senyories, per favor.

La senyora García Herrero:

...de resolución de la señora Espí, en cuanto a elaborar un plan urgente de escolarización de la etapa 0-3 años,

como bien sabe, señora Espí, con carácter previo es necesario elaborar y promulgar disposiciones legales que usted sabe, adaptadas a la realidad del sistema educativo de la Comunidad Valenciana, que desarrollen la Logse y la normativa básica, y que desde el Gobierno Valenciano ya se está haciendo, lógicamente, y se está trabajando en ese sentido.

En cuanto a crear en todos los centros públicos de Primaria unidades de Educación Infantil de 3 a 6 años, en la Comunidad Valenciana la oferta de unidades de 3 a 6 años en centros públicos está prácticamente generalizada.

En cuanto a elaborar una normativa sobre la apertura de funcionamiento de centros públicos en horarios extraescolares y demás, la normativa sobre la apertura y funcionamiento de los centros públicos en horarios extraescolares y en periodos vacacionales está incluida en el Gobierno, singularizado entre la Conselleria de Educación y Ciencia y la Federación Valenciana de Municipios y Provincias, para la mutua colaboración en la utilización de las instalaciones de los centros públicos de niveles no universitarios, suscrito el 16 de marzo de 1994.

Y en cuanto a confeccionar una normativa relativa a la organización y funcionamiento de los comedores escolares, pues la organización y funcionamiento de los comedores escolares, se ha adecuado, a partir del presente curso 2001/2002, tanto en lo relativo a los tramos educativos como en lo referente a cuidadores de comedor. Esta adecuación se ha realizado respetando la autonomía de los centros educativos, en los que sus órganos directivos establecen y supervisan el funcionamiento del comedor.

Como usted no ha defendido más propuestas de resolución, yo también las pasaré por alto, ya que su señoría no ha tenido a bien, por lo cual me imagino que no le interesa mantenerlas o bien no ha querido entrar en ellas, pero sí ha hablado mucho del tema de la protección a la familia, y yo le voy a decir, señora Espí, lo que decía usted ahora mismo: es que ahora nos hablan de planes integrales.

Se han pasado ustedes bastante tiempo pidiéndonos un plan integral de atención a la infancia, creo recordar, en esta Cámara y en las comisiones parlamentarias. Pues, bueno, ya tienen ustedes... Ahora, ¿qué pasa?, ¿ahora no son buenos? Cuando el señor presidente del Consell anuncia un plan integral, ya no es bueno.

Ustedes lo piden, y cuando el señor presidente del Consell... Sí, sí, sí, usted ahora mismo decía: "Ahora nos hablan de planes integrales". Lógicamente. ¿Ustedes no querían planes integrales? Pues, señora Espí, no. ¿Cómo que para qué? Usted está hablando de la protección de la familia, está hablando de la protección de la infancia, y cuando el señor presidente del Consell anuncia un plan integral de protección a la infancia y a la familia, resulta que, además, con fecha de 2002 a 2005, pues tampoco nos gusta y tampoco... (*initel·ligible*) Pues, señora Espí, ustedes no saben ni lo que quieren, señorías, y por eso este grupo parlamentario no va a aprobar ni una sola de sus resoluciones.

Nada más y muchas gracias. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Senyories, abans de començar la votació, els recorde que per a votar, una vegada esta Presidència diga "comença la votació", han, en primer lloc, de polsar el botó 1, per a expressar la seua presència en l'hemicicle, i a continuació el

botó corresponent a la seua opció de vot: botó 4, sí; botó 2, no; i botó 3, abstenció.

Correspon la votació a les propostes de resolució de la 29.787... (*Remors*) Per favor, silenci. De la 29.787 a la 29.793. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 34 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció, un vot nul. Queden rebutjades les propostes de resolució.

Defensa, a continuació, de les esmenes 29.731 i 29.748, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, per quatre minuts.

Propostes sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i sobre el compliment del pacte local.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Anem a presentar dos propostes de resolució. Una fa referència a la reforma de l'Estatut d'Autonomia i una altra al compliment del pacte local.

En concret ahir, en el debat de política general, assistirem a un interessant debat sobre qui tenia més la culpa de per què l'Estatut d'Autonomia del País Valencià continuava sense reformar-se. Si era el Partit Socialista –hi havia gent important de Madrid– o era gent del Partit Popular que no tenia eixa voluntat.

Cal tindre en compte que s'ha demanat en reiterades ocasions aquesta necessitat de reforma del nostre Estatut. Inclús en l'anterior debat de política general, grups que, en esta ocasió, no han presentat propostes demanant això, ho presentaren.

És tot un símptoma. I no és un símptoma nou, és un símptoma ja vell, perquè en l'anterior legislatura també es va constituir una comissió per a la reforma d'aquest Estatut i eixa comissió va treballar, però fins que va arribar "el moment de la veritat" –com es diu en tauromaquia– i el tema es va parar allí.

Pareixia que en esta nova legislatura el tema podria eixir endavant. Es va constituir la comissió; férem –crec recordar– tres reunions, que pràcticament quasi van servir per a recordar un poc el que havia fet l'anterior comissió, i quan vam entrar també en matèria, en concret en algun tema dels que, digam, podria donar justificació a eixa necessitat de reforma de l'Estatut... Tingam en compte que la nostra comunitat és una de les poquetes que s'ha quedat sense reformar el seu estatut; pràcticament totes les comunitats autònomes ho han reformat, inclús algunes de les que ho tenien ja més avançat que el nostre, inclús s'està plantejant en estos moments una nova reforma, de cara a anar augmentant la pròpia capacitat d'autogovern, el major respecte als drets de la ciutadania, la major capacitat, en definitiva, quant a l'assumpció de competències.

Estos temes que nosaltres no teníem continuem sense tenir-los; en eixe aspecte, cal dir –i cal dir amb disgust– que la nostra comunitat continua tenint un estatut d'autonomia de segona categoria, que no es correspon ni amb la importància ni amb el nivell, ni amb la necessitat nostra. Tenim seriosos problemes, que no estan recollits en eixe Estatut d'Autonomia; des de la pròpia declaració com a nacionalitat històrica nostra, com la pròpia... que a més crec que va ser

un dels punts determinants a l'hora de que es paralitzaren els treballs d'aquella comissió, quan es plantejà un ja dels temes seriosos que hauria de plantejar-se, i era la de la capacitat de dissolució anticipada de les Corts, i que eixa dissolució anticipada de les Corts –a l'igual que en altres estatuts d'autonomia– significara la realització de noves eleccions, no la continuïtat del mateix mandat. Quan es plantejaven eixe tipus de qüestions, és cert que tant gent del Partit Popular com gent del Partit Socialista a nivell de Madrid van impedir que aquest Estatut continuara la seua reforma.

Per tant, ens hem quedat bloquejats. I jo crec que no se li pot ja dir més als valencians i valencianes que continuem tenint un estatut de segona categoria, que no complix les nostres necessitats i desitjos, i que això és culpa de la gent de Madrid; o es té “poder valencià”, o es té capacitat d'obligar a fer les coses, o pel contrari, serà veritat que nosaltres no pintem tant com de paraula se sol dir per ahí.

És una qüestió important, que crec que cal reprendre per a vore si en el que queda de mandat d'aquesta legislatura, per fi, es pot anar a eixa reforma seriosa d'eixe Estatut, i que això vaja endavant.

També l'altra proposta que presentem fa referència a un tema que ha eixit moltes voltes ací; i és la “famosa” assemblea extraordinària de la Federació Valenciana, celebrada en Castelló en febrer de l'any 1999, curiosament uns mesos abans de les eleccions autonòmiques –també cal dir-ho–, on es prengueren tota una sèrie d'acords per unanimitat, en el sentit de relançar la capacitat d'autogovern, la capacitat d'autonomia financera dels ajuntaments, etcètera, etcètera. Tot això es va aprovar allí; es va aprovar la creació d'un fons autonòmic de cooperació municipal, el transvasament de determinades competències als ajuntaments, etcètera, etcètera. Tot això es va aprovar allí. Va quedar molt bé el Partit Popular, que ja manava en eixa assemblea –està el conseller ací, que a més presidia aleshores eixa assemblea– es va comprometre a dur endavant això, i d'això no va quedar absolutament res; allò va ser un engany absolut a eixa Federació de Municipis, que se li va fer creure en unes expectatives, i d'això res de res.

Per tant, demanem en aquesta proposta de resolució que això es complisca...

La senyora presidenta:

Senyor Oltra, acabe.

El senyor Oltra i Soler:

... i de veritat es facen eixes transferències.
Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Té la paraula, per al torn en contra, el senyor Díez, en representació del Grup Parlamentari Popular.

El senyor Díez Cuquerella:

Gràcies, senyora presidenta.
Senyor President del Consell.
Senyors consellers.
Senyores i senyors diputats.

Vaig a fer esta breu intervenció per a donar contestació a estes propostes que fa el senyor Oltra i, si ell m'ho permet, alterant l'ordre de la seua intervenció, em referiré en primer lloc a la proposta de resolució que es referix a que s'insti al Consell per al compliment de l'anomenat “pacte local”.

Senyor Oltra, la Generalitat Valenciana està donant compliment a eixe anomenat “pacte local”, que es va aprovar en l'assemblea general de Castelló de l'any 1999. Perquè s'està treballant d'una forma racional; s'està treballant en lo que ha de ser la futura llei valenciana de règim local i, en eixe sentit, s'han mantingut i continuem mantenint reunions, fent intercanvis de plantejaments amb persones i institucions que representen els municipis, com és la Federació de Municipis i Províncies; pretenem arribar a un disseny d'eixa nova llei valenciana de règim local que arregle les demandes dels ajuntaments en un marc, dins de l'Estatut d'Autonomia, buscant, evidentment, la descentralització i la potenciació de l'autonomia local i determinant les competències que es poden traslladar als ajuntaments.

Llavors, quan estiga eixe recolzament del legislatiu és quan podrem començar a parlar del famós fons autonòmic de cooperació municipal, tenint en compte a més que és una conseqüència lògica també del recentment aprovat sistema de finançament de les autonomies, per les conseqüències que, evidentment, en matèria econòmica, puga tindre l'eficaç compliment d'eixe pacte local.

Per tant, esta esmena sentim rebutjar-li-la, perquè li reitera: la Generalitat Valenciana està complint el pacte local; complint-lo des d'un sentit de responsabilitat política, de fer les coses com toca fer-les, i no d'una forma atropellada.

Quant al que respecta a la segona proposta que vosté fa, relativa a la possibilitat, a la necessitat de manifestar la voluntat política de reformar l'Estatut, he de dir-li que ací, en esta trona, l'honorable president del Consell ja ho va manifestar ahir. El Grup Parlamentari del Partit Popular està en eixa intenció i en eixa voluntat política de fer una reforma estatutària, en el marc de la Constitució. Però el que vostés proposen no té cap sentit; quan vostés estan referint-se a que ens equiparem a la resta d'autonomies que varen assolir la seua autonomia per l'article 151 de la Constitució. Senyor Oltra, si és que no té sentit parlar en este moment d'eixa via, perquè l'autonomia valenciana té un nivell competencial que altres comunitats històriques no en tenen, inclús. La Comunitat Valenciana no sols ha assolit eixe nivell competencial, sinó que inclús en alguns aspectes, també ha superat a eixes anomenades comunitats històriques.

Però en qualsevol cas, i perquè efectivament des del Grup Parlamentari Popular existix la ferma voluntat política d'arribar, a poder ser... no és cosa d'un grup, és cosa de més d'un, i per això volem manifestar eixa voluntat política, i des d'este moment li propose una esmena transaccional a esta proposta de resolució, perquè no li capia dubte que pretenem enfortir el nostre sistema d'autogovern, i en eixe sentit...

La senyora presidenta:

Senyor Díez, vaja finalitzant.

El senyor Díez Cuquerella:

...podríem proposar a vosté esta esmena transaccional.

Gràcies, senyora presidenta. I demanaria només dos minuts, si poguera ser, per a transaccionar.

La senyora presidenta:

El senyor Díez ha demanat la possibilitat d'aplegar a una proposta alternativa. Si no hi ha inconvenient per part dels altres grups...

Lo que hacemos ahora, si no hay inconveniente, es lo siguiente: suspendemos la sesión para que las Cortes Valencianas manifiesten también la condena por el atentado a los Estados Unidos de América y a los ciudadanos, que han sufrido hace unos días.

Nos manifestaremos durante tres minutos de silencio a la puerta de las Cortes, y después, en tres minutos, antes de comenzar la sesión, podrán iniciar la posibilidad de llegar a esa propuesta alternativa.

Senyories, se suspén la sessió.

(Se suspén la sessió a les 11 hores i 53 minuts)

(Es reprén la sessió a les 12 hores i 23 minuts)

La senyora presidenta:

Ha sido presentada ante la Mesa una propuesta alternativa que dice lo siguiente: "Los portavoces de los grupos parlamentarios abajo firmantes presentan la siguiente enmienda transaccional a la propuesta de resolución 29.731. Enmienda transaccional: Las Cortes Valencianas manifiestan su voluntad política hacia la reforma del actual Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, con el objetivo de fortalecer nuestro sistema de gobierno."

Firmado por los tres grupos parlamentarios.

Correspon, a continuació, la votació d'esta esmena transaccional, en substitució de la proposta de resolució 29.731. Senyories, comença la votació.

El resultat de la votació és de 80 vots a favor, cap en contra, cap abstenció i cap nul. Queda aprovada.

Votació a la proposta de resolució 29.748. Senyories, comença la votació. No, no, un moment. *(Pausa)* Comença la votació ara. El resultat és de 38 vots a favor, 45 en contra, cap abstenció i cap nul. Queda rebutjada.

Defensa de les propostes de resolució 29.763 i 67. Té la paraula en representació del Grup Parlamentari Popular, per a la defensa, el senyor Costa. Per cinc minuts.

Propostes sobre recolzaments al Pavace i al nou model de finançament autonòmic.**El senyor Costa Climent:**

Gracias, señora presidenta.

Señor Presidente del Consell.

Señoras y señores diputados.

Mi grupo parlamentario presenta estas dos propuestas de resolución con el convencimiento de que los grupos parlamentarios de la oposición tienen la oportunidad de apoyar, de refrendar, dos grandes acuerdos políticos, dos grandes acuerdos en el ámbito social, que van a beneficiar, sin lugar a dudas, los intereses de los ciudadanos valencianos, los intereses de la Comunidad Valenciana.

Dos grandes acuerdos que ponen de manifiesto el talante político del gobierno valenciano, que ponen de manifiesto la forma de gobernar del Partido Popular en la

Comunidad Valenciana, y que ponen de manifiesto que la política que se aplica desde el Consell, desde el Gobierno Valenciano, es una política de diálogo y de consenso.

Uno, solicitando el apoyo de esta Cámara al nuevo sistema de financiación autonómico que el pasado 27 de julio se ratificó, y que plasma grandes beneficios para la Comunidad Valenciana, plasma nuestra mejora en la financiación per cápita, plasma nuestra mejora en el quinquenio en más de 300.000 millones de pesetas, plasma una importante mejora en nuestras capacidades normativas, en nuestra autonomía política, en nuestra autonomía financiera, en definitiva, en la corresponsabilidad fiscal que la Comunidad Valenciana va a tener en impuestos importantísimos, como el Iva o los impuestos especiales.

Un acuerdo que ha sido un hito histórico, porque es el primer acuerdo de financiación autonómica que se logra por unanimidad de todos los partidos políticos, que se logra por unanimidad de las comunidades autónomas del régimen común.

Y un acuerdo sobre todo, y eso es lo que quiero que se traslade a los grupos de la oposición, que pone de manifiesto la importancia que este Gobierno, con su presidente a la cabeza, ha tenido en la negociación, en la plasmación, en la implementación de un modelo que se ha hecho en la Comunidad Valenciana y que ha sido ratificado, y va a ser la financiación autonómica y el modelo de financiación de todas las comunidades autónomas del régimen común, de los catalanes, de los andaluces, de los madrileños, de los gallegos, de los castellano-manchegos, en definitiva, de todos, prácticamente todos los ciudadanos valencianos.

En segundo lugar, mi grupo parlamentario pide el apoyo de la oposición para plasmar un reconocimiento a una política en la generación de empleo de este Gobierno, una política en la generación de empleo del Gobierno Valenciano que se traslada en cifras históricas, en niveles desconocidos de generación de empleo, de creación de nuevos puestos de trabajo y de reducción del desempleo en la Comunidad Valenciana.

En los últimos cinco años hay 315.000 empleos nuevos, en los últimos cinco años en la Comunidad Valenciana se han dado más de 380.000 altas a la Seguridad Social. Estamos a punto de alcanzar un hecho histórico como es la consecución del pleno empleo en toda la Comunidad Valenciana. Ya se ha conseguido en partes importantísimas de nuestra comunidad, y se sigue avanzando.

Y fruto de ello, o consecuencia de ello, han sido los grandes acuerdos sociales que este gobierno en materia de generación de empleo ha plasmado. Hablamos de un primer acuerdo que consiguieron y ratificaron todas las fuerzas sociales en esta comunidad, los sindicatos, los empresarios, los ciudadanos y las fuerzas políticas, y que plasmaban un acuerdo que ha conseguido destinar más de 270.000 millones de pesetas a generación de empleo en nuestra comunidad, a generación de empleo estable, a generación de empleo de calidad.

Pero como el Gobierno —y el Partido Popular— piensa que ese es un paso que no acaba, que tiene que continuar hasta que no haya nadie en la Comunidad Valenciana que quiera trabajar y no encuentre un puesto de trabajo, planteó, una vez más, a los agentes sociales, a las fuerzas sociales en nuestra comunidad, en ese espíritu de diálogo, de consenso, un gran acuerdo que recoge probablemente... o el acuerdo en materia de empleo más importante en la historia de la

Comunidad Valenciana. Hablamos de 760.000 millones de pesetas que las administraciones públicas valencianas van a destinar a políticas de generación de empleo, a educación y a formación, para conseguir tener una comunidad...

La senyora presidenta:

Senyor Costa, vaja finalitzant.

El senyor Costa Climent:

Termino, señora presidenta.

...en actividad y en pleno empleo. Hablamos del Pavace, que plasmó un acuerdo histórico entre Comisiones Obreras, UGT y los empresarios en nuestra comunidad. Y, en definitiva, lo que busca es el crecimiento económico de la Comunidad Valenciana y la generación de empleo.

Por lo tanto, señoras y señores diputados, solicitaría el apoyo para estos dos grandes acuerdos históricos importantísimos para el futuro de la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Costa.

Té la paraula, per al torn en contra, el señor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Senyores i senyors diputats.

El Grup Parlamentari Popular presenta dos propostes. La primera fa referència al tema del Pavace. Nosaltres coneixem que és un pacte signat per les entitats empresarials i pels sindicats. No tenim res en contra d'eixe pacte. Per tant, coneixem que ha sigut signat. I l'única qüestió que cal esperar per part nostra és que, efectivament, aquells aspectes més positius de veritat es complisquen i no queden, com reiteradament està passant, en un paper mullat, que queda bé per a eixir en la foto, declaracions, brindis al sol, etcètera, etcètera, però després els compromisos, fonamentalment els compromisos financers, mai arriben. Per tant, eixa és una proposta que nosaltres anem a recolzar.

Per tant, el torn en contra anem a utilitzar-lo en l'altre aspecte, que és el que fa referència a una proposta que du també el Partit Popular de recolzament a una cosa que ja ha passat, una cosa que ja està feta, dins d'eixa política habitual per part del Grup Parlamentari Popular no sé si de fer plantejaments d'oposició a l'oposició, o siga, vore de quina manera es pot agafar a l'oposició en alguns temes.

Este és un tema que ja està decidit, és un tema que ja està votat. És un tema en el qual en estos moments aquestes Corts poc tenen que fer, perquè inclús després, per cert, d'alguna carambola, poguérem convocar una diputació permanent on es va estar discutint aquest tema. I dic carambola perquè, a petició nostra, en eixe moment es va rebutjar, però quan vingué l'ordre de Madrid, llavors apressadament el Grup Popular sí que va fer cas i va convocar eixe diputació. Per tant, estem discutint un tema que ja ha passat. És un debat a *toro pasado*, com se sol dir.

Nosaltres volem reiterar ací, ja que el grup del PP ens ofereix l'oportunitat, la nostra postura negativa davant de l'acord del sistema de finançament signat a Madrid. Pensem, a més, que s'ha perdut una oportunitat històrica

d'arreglar el que pensem que estava desajustat, que no solament no s'ha arreglat, sinó que en alguns casos s'ha empitjorat. I pensem que s'ha perdut una oportunitat històrica perquè l'experiència en este cas ha de valdre per a alguna cosa. Jo crec que l'experiència del sistema anterior per al nostre país estava demostrat que no era una bona situació: estàvem per sota de la mitjana de finançament d'altres comunitats autònomes. I això són dades del mateix Banc d'Espanya, quant a la mitjana de les altres comunitats. I eixa situació discriminatòria per a nosaltres hauria d'haver sigut la primera obligació dels responsables política d'haver-la resolt. No solament no s'ha resolt, sinó que a eixe dèficit històric que ja teníem s'han acumulat inclús cinc o sis mil peles més per habitant-any, la qual cosa s'agreuja molt més.

No és cert tampoc... encara que això, diguem, seria quasi allò anecdòtic, si això respon o no respon al model anomenat Zaplana, aquell model basat en el llibre aquell que se va escriure l'última coma, i este tipus de coses. Jo crec que el paregut és molt poquet, molt poquet. També cal dir que eixe model ha anat variant en el temps. Quan va nèixer, va nèixer per una raó, perquè s'havia de, d'alguna manera, parar el senyor Pujol davant de les seues reivindicacions. Conforme el senyor Pujol pergué també importància política, —cal recordar que no té majoria absoluta en el parlament català— aquell model anomenat Zaplana també va anar suavitzant-se, suavitzant-se.

En estos moments el que s'ha aprovat no es pot dir que siga això. Més bé se podria dir que va servir per al que va servir, excepte per a l'hora definitiva poder aprovar això. Se plantejava, per exemple, la cessió del 50% de l'Irpf. L'Irpf és un impost directe, és un impost progressista, és un impost més just. Teníem el 30%, ara tenim el 33. Bé, s'ha avançat, no se pot negar que no s'ha avançat, però, home, del 50 que es demanava i que consideraven just tots en principi, estem en el 33. Se demanava fins al 50 en l'Iva. Estem en el 35. 50 en determinats impostos especial...

I, clar, què és el que passa? Que la possibilitat de contribució en els impostos directes s'ha apujat molt poc. On s'ha apujat més, encara que menys del que s'havia promés i que s'havia ofert? En els impostos indirectes. Eixa és la situació clàssica de governs de centre o de governs de dreta: fer recaure la capacitat impositiva en els impostos indirectes, que són els que paga el conjunt de la població, tinguen més o menys diners. Mentre que la renda, en principi, sempre i quan se faça bé, se deu aplicar en major quantitat: aquell que més té, més deu pagar. L'impost directe, com pot ser l'Iva, com poden ser determinats impostos especials, no és això. Precisament per això eixa és l'aposta que ha fet el Govern del Partit Popular. Clar, l'escenari s'unfla. Si la cosa va bé, si l'economia del país va bé, ve molt gent i si eixa gent consumix...

La senyora presidenta:

Senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

...les coses funcionaran. Però si no passa això, les coses no funcionaran i la recaptació, per tant, serà molt menor. O siga, s'ha fet descansar fonamentalment eixa hipotètica recaptació en els impostos indirectes, que són els que paga-

rà el conjunt de la població, el multimilionari i el que estiga aturat, i a més, depenent de l'expectativa econòmica que està ahí.

Per tant, jo crec que ha sigut una oportunitat perduda. No és cert tampoc que l'aprovació del nou sistema tinga vocació d'estabilitat. Catalunya ho ha acceptat pel que ho ha acceptat, però també han començat ja a eixir veus en el Parlament català mateix demanant inclús revisions d'eixe acord, que pareix que ja no siga tan positiu.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Votació conjunta, si no hi ha inconvenient, de les propostes de resolució.

Senyor Ribó, té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Senyora presidenta, per favor, per separar les dos propostes. Gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor Ribó.

Votació de la proposta 29.763. Senyories, comença la votació. El resultat és de 84 vots a favor, cap en contra, cap abstenció, 1 nul. Queda aprovada.

Votació de la proposta 29.767. Senyories, comença la votació. El resultat és de 76 vots a favor, 5 en contra, cap abstenció, 3 nuls. Queda aprovada la proposta.

Defensa de les propostes... (*Remors*) Defensa de les propostes 29.736 i 40, del Grup Parlamentari Esquerra Unida.

Torn de defensa? Té la paraula la senyora Llinares, per cinc minuts.

Propostes sobre el compliment de la Llei de prevenció de riscos laborals i sobre la creació d'ocupació estable

La senyora Llinares i Llorca:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Tradicionalment des d'Esquerra Unida venim sempre insistint que calen polítiques de creació d'ocupació, i sobretot de creació d'ocupació estable. Però diem, i continuem dient, que quan en tot cicle econòmic capitalista vénen les crisis, sempre es salden amb un augment escandalós, espectacular, de l'atur.

Ja l'any passat es veia que el creixement econòmic i de creació d'ocupació es ralentitzava, cada vegada es creixia menys, tota l'economia estava frenant-se. Mosatros, Esquerra Unida, amb l'interès pel nostre país que ens caracteritza, féiem propostes tendents a la creació d'ocupació estable amb contractes indefinits. Vostés ningun cas ens feien.

Hui ja estem en crisi, per molt que vostés la neguen. I gràcies al Govern de la Generalitat, el País Valencià ha registrat el major augment d'atur de tot el país. Dels més de 7.000 nous parats inscrits a l'Institut Nacional d'Ocupació,

més de 5.000 són de mosatros, al País Valencià, en el més d'agost. Un país que viu del turisme, al mes d'agost, quan mosatros tenim el màxim de turistes, que mitja Europa se mos ha despenjat ací, resultat que mos creix l'atur. Què és el que passarà al més d'octubre o al mes de novembre?

Perquè atenent a l'explicació del senyor conseller, l'atur augmenta perquè molts contractes han aplegat al seu termini. Molt bé. Ara, quan els turistes se'n tornen a sa casa, hi hauran més contractes que s'acaben, perquè l'ocupació que mosatros creem sempre és de mitja hora, d'una setmana, d'un mes, sempre és en precari i a curt termini. Ara en el mes de novembre prepares la mateixa explicació, si vol, perquè contractes n'acabaran la tira.

Per això mosatros proposem que es negocie la creació d'ocupació, però d'ocupació, però d'ocupació estable, ocupació indefinida, i sobretot a les dones, als joves i als aturats de màxima durada. Perquè diu el senyor president: "s'ha augmentat l'ocupació de les dones en el 50%". Ha agarrat un període de temps, si hi haguera agarrat més, més haguera augmentat, perquè des del segle passat no vull dir tot el que ha augmentat l'ocupació de les dones, un fum. I també cal tindre en compte que el doble d'una pesseta són dos pessetes. Si resulta que nosaltres partim d'una misèria d'ocupació de les dones, augmentar el doble no és quasi augmentar res, és misèria tot, però s'ha augmentat el cent per cent o el mil per cent o el que siga.

D'aquí la nostra proposta de resolució de què ens preocupem precisament d'això i que ens preocupem que en les ETT, eixes ETT de tant contracta i subcontracta i subcontracta, eixes ETT estiguen els treballadors assegurats. I ens preocupem també que es negocien les 35 hores, que ja està bé.

La segona proposta és la del risc laboral. Mire, haurà disminuït la sinistralitat laboral, però tenim un mort cada dos o tres dies, almenys a la província d'Alacant, i a qui li toca el mort és el mil per mil o el milió pel milió, o siga, li ha tocat tot. Aleshores, no podem tindre sinistralitat laboral, i ahí és qüestió d'inspectors, és qüestió de fer complir la legislació. I sobretot és qüestió, senyor president, de canviar la legislació. No podem tindre tant subcontracta de subcontracta de subcontracta. Eixes empreses que amb tres treballadors es fan les torres bessones de Nova York. Això no és possible, perquè és una ocupació que és massa en precari.

I també volem incloure ací que el risc laboral no és només la caiguda de l'*andami*, que després resulta que ni havia *andami*, ni havien xarxes protectores ni res de tot això, sinó que el risc laboral també és la salut laboral. L'amiant, tenim ahí allò de l'amiant que ix quan la persona ja està a punt de retirar-se...

La senyora presidenta:

Senyora Llinares, vaja finalitzant.

La senyora Llinares i Llorca:

Acabe de seguida, senyora presidenta.

Aleshores, cal, quant a la salut laboral, fer noves normatives, fer inspeccions i agarrar el risc laboral com un conjunt molt més ample que parlar de tota la salut dels treballadors, no sols de la salut de l'accident concret.

Eixes són les nostres propostes, jo estic seguríssima que van a votar-nos que sí.

Moltíssimes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Llinares.

Per a torn en contra, té la paraula la senyora Montesinos, en representació del Grup Parlamentari Popular.

La senyora Montesinos de Miguel:

Gracias, señora presidenta.

Señora Llinares, usted, como de costumbre, nos tiene acostumbrados a vaticinarnos el más oscuro futuro. Pero eso lo llevamos oyendo en esta Cámara no solamente por su parte sino por el grupo al que usted representa desde el año 1995. Ustedes lo que está claro es que se quedan anclados en el pasado, en aquella etapa que sufrimos y padecimos en esta Comunidad y que fueron en cierto modo ustedes cómplices de lo que aquí pasó en materia de empleo. Porque los datos son los que son y en el año 1995 nuestra Comunidad era la Comunidad del paro. Y hoy nuestra Comunidad es la Comunidad de la generación de empleo. Y antes mi compañero, y en el día de ayer el presidente de la Generalitat, ya le adelantaba esos datos; ya le adelantaba, en todo caso, que entre el período de 1995 al 2001 eran 386.000 altas nuevas en la seguridad social y que había 315.000 ocupados más.

Pero, en cualquier caso, yo le agradezco que sus preocupaciones, lo referente a la siniestralidad laboral, lo referente a las ITT y a otros temas que ha tratado usted desde la trona, coincidan en parte con el discurso que nosotros venimos planteando. ¿Por qué? Porque para el Gobierno sí que ha sido una preocupación constante la siniestralidad laboral.

Y, en ese sentido, le tengo que recordar, por ejemplo, que en el año 1996 eran 62 millones los que se destinaban a combatir la siniestralidad laboral. Hoy, en estos últimos presupuestos, alcanzan los 1.061 millones de pesetas, señora Llinares, compromiso firme y eficaz del gobierno del presidente Zaplana.

Además, entre las acciones que se emprendieron, le recuerdo que estaba el Plan de acción contra los riesgos laborales, los planes de actuación preferente del 2000 y 2001; la creación, por ejemplo, que ha sido un hito en España, porque ha sido la primera comunidad autónoma que así lo ha hecho, de la Fundación valenciana para la prevención de los riesgos laborales; la próxima creación del Instituto valenciano de seguridad laboral, etcétera, etcétera. Y le recuerdo las cifras que están ahí: 1.400 accidentes menos en el período que engloba el primer semestre del año 2001 con respecto al año 2000. Por lo tanto, las cifras son las que desde aquí se están dando y no desde las que la oposición está pretendiendo ocultar o, en algún caso... (*inintel.ligible*).

Usted hacía referencia también al tema de las ETT. Yo le recuerdo a usted, señora Llinares, que la legislación es de ámbito nacional, no compete a esta Cámara, no compete a la Comunidad Valenciana. En cualquier caso, lo que nosotros sí debemos hacer y venimos haciendo desde el Gobierno y desde el grupo que sustenta al Gobierno, es la ejecución de esa legislación. Y le recordaré que alguna de las medidas que usted proponía en sus propuestas de resolución se recogieron con la modificación de la ley.

Además usted ha hecho mención, en un momento dado, a la necesidad de dirigir o destinar la creación de

empleo, de empleo estable, del que venimos hablando desde el año 1995, a mujeres, a jóvenes, a parados de larga duración y a discapacitados. Pues yo le recordaría, señora Llinares, que esa ha sido una preocupación permanente del gobierno. No solamente en los presupuestos, como así se ha venido recogiendo, sino además con la firma del Avef, que es un hecho histórico en nuestra Comunidad, donde todos, absolutamente todas las fuerzas, los agentes sociales y el Gobierno firmó, y además se vuelve a repetir ahora con el Pavace, cosa que en otras etapas no se conseguía. Porque frente a la confrontación a la que nos tiene acostumbrados la Izquierda con los agentes sociales y con los empresarios, tenemos la otra imagen, la otra cara, la realidad, que es la del consenso, la cohesión social y el diálogo permanente.

Y en ese sentido ¿qué es lo que se ha conseguido en esta Comunidad? Muy sencillo, pues se ha reducido el paro femenino en un 52%. Eso es una cifra histórica. No solo eso, sino que el paro juvenil, como ayer adelantaba el presidente de la Generalitat, se ha reducido en un 72% y la Comunidad Valenciana es una de las cuatro comunidades donde primero los jóvenes encuentran empleo.

Pero, además, esa preocupación que le ha llevado al Gobierno no solamente a la creación de la Dirección General de Discapacitados sino además a acciones preferentes y dirigidas a los discapacitados, nos ha llevado a que en este último año se han creado 1.700 nuevos puestos de trabajo para ellos, precisamente por el órgano que se les creó.

Por tanto, señora Llinares, yo le podría ir recordando todas y cada una de las cosas que se han venido haciendo, pero es que usted debería de conocerlas y saberlas ya. Porque, además, imagino que tendrá relación no solamente con la gente que conforma la Cámara sino con alguno de los agentes sociales que están muy contentos, y además con un espíritu ilusionante y de esperanza con el nuevo proyecto que se presenta con la aprobación del Pavace y con el panorama que gracias al gobierno del Partido Popular se viene dando en nuestra comunidad.

Y en ese sentido han firmado, pese a que a alguno no le parezca bien desde determinados bancos, el Pavace. Porque el Pavace, con una inversión de más de 786.000 millones de pesetas, va a lograr, precisamente, lo que siempre ha aspirado el gobierno del Partido Popular, es decir, alcanzar el pleno empleo, no sólo en 294 municipios, como hemos conseguido hasta ahora, no sólo en 13 comarcas o las provincias, sino en la totalidad de la Comunidad Valenciana. Porque si hay una política social que preocupa al Partido Popular, si hay una política social que preocupa al Gobierno, es la creación del empleo que ha sido y será su objetivo prioritario.

Nada más y muchas gracias, señora Llinares.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Montesinos.

Votació conjunta, si no hi ha inconvenient, de les propostes de resolució 29.736 i 29.740. Senyories, comença la votació. El resultat és de 36 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció i cap nul. Queden rebutjades.

Defensa de la proposta de resolució 29.751. Té la paraula la senyora García Herrero, en representació del Grup Parlamentari Popular.

Proposta sobre recolzament a la nova política d'immigració del Consell

La senyora García Herrero:

Gracias, señora presidenta.

Ilustres señoras y señores diputados.

El Grupo Parlamentario Popular presenta ante esta Cámara la siguiente propuesta de resolución: "Las Cortes Valencianas apoyan la nueva política sobre inmigración que va a desarrollar el Consell en la que se contempla la creación del comisionado del gobierno para la inmigración, el foro de la inmigración, así como el Plan valenciano de la inmigración, en el que se engloba la tarjeta solidaria y la escolarización integral con importantes actuaciones encaminadas a la plena integración de todas las personas y colectivos que viven en la Comunidad Valenciana".

Efectivamente, señorías, en el discurso de ayer del señor presidente del Consell se hizo una especial mención en el fenómeno de la inmigración y la interculturalidad, desde un planteamiento serio y responsable que huye de pronunciamientos pretenciosos y, en cambio, se centra sobre la realidad del problema y muy especialmente sobre las necesidades de las personas inmigrantes y sobre la sensibilización de toda la sociedad valenciana.

En este sentido hay que destacar que en el ámbito organizativo, frente a aquellas propuestas que se centran sólo en aspectos participativos, la propuesta del presidente aborda una dimensión esencial: la coordinación de los departamentos de la Generalitat mediante la creación de la figura del comisionado, evitando duplicidades e introduciendo un componente de eficiencia política y administrativa y que servirá además de cauce de interlocución entre el gobierno valenciano y los colectivos de inmigrantes.

La sensibilización, punto crucial, es especificada mediante la creación de la tarjeta solidaria. La escolarización es también contemplada en la futura planificación porque, como dijo ayer el señor presidente, la estrategia para evitar que la inmigración se convierta en una nueva fuente de marginación social no es otra que la educación y el empleo.

Por todo lo dicho, señorías, y entendiendo que con ello se está dando un paso adelante en las políticas de atención a la inmigración, espero el apoyo y consiguiente aprobación de sus señorías de esta propuesta.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora García Herrero.

Torn en contra. Té la paraula la senyora Espí.

La senyora Espí de Navas:

Por parte del Grupo Socialista nosotros estaríamos dispuestos a transaccionar antes de hacer la intervención, así se lo planteo al Partido Popular, si recogen parte de la propuesta que tanto Izquierda Unida como el Grupo Socialista plantea en la propuesta de resolución. Y es en cuanto a plazos de ejecución del foro, en cuanto a presupuesto y con respecto a los contenidos que en sí va a tener el propio foro de la inmigración.

Nosotros, de acuerdo con el comisionado de la inmigración, nos parece una figura que puede favorecer la transversalidad de todas las consellerías que vamos reivindicando hace más de un año, pero la otra parte, es decir, contenidos y presupuestos del 2002 y quitar... Yo creo que podemos llegar a un texto en que no se haga triunfalismo en cuanto a la política de inmigración que está realizando el gobierno valenciano y podríamos nosotros aceptar esto.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Espí.

Pareix que hi ha una proposta alternativa a la proposta de resolució 29.751. Senyora García Herrero, té la paraula.

La senyora García Herrero:

Sí, señora presidenta, para contestar a la petición que acaba de hacer la compañera del Grupo Socialista sobre la posibilidad de llegar a una transaccional. El Grupo Popular entiende que la propuesta que realiza el Partido Socialista se encontraría dentro de lo que ya plantea el Grupo Parlamentario Popular, si nos atenemos a que lo que plantea el Grupo Parlamentario Socialista es la creación del foro de la inmigración y un Plan integral para la inmigración, que entendemos que estaría dentro de la propuesta que presenta el Grupo Popular.

Nada más y muchas gracias.

La senyora Espí de Navas:

Bueno, pues nosotros entendemos que no, por tanto habíamos planteado la transaccional...

La senyora presidenta:

Señora Espí, un momento. Tiene la palabra porque he entendido que no hay ahora, en este momento, una posibilidad de propuesta alternativa. Por lo tanto, tiene usted la palabra en este momento, por cinco minutos para el turno en contra.

La senyora Espí de Navas:

Muchas gracias, señora presidenta.

Bueno, por parte nuestra, considerar, no está recogido desde luego en la propuesta que nos plantea el Partido Popular, sobre todo ya... y diferimos de esa introducción que por lo menos yo creo que por un poco acogerse a lo que es la realidad no deberían poner.

La nueva política sobre inmigración, si de algo se ha caracterizado el Gobierno de esta comunidad autónoma es de carecer absolutamente de cualquier tipo de política; no diría que ha sido negativa, porque sería calificar lo que no ha existido.

Lo que ayer ustedes decían con bombo y platillos de la creación de un centro, hasta ahora, se traduce en un millón de pesetas, en un millón de pesetas para la creación de un futuro centro de inmigración, y un millón de pesetas para que, con jesuitas, cuestión que nos parece importante, porque por lo menos tendremos capacidad de tener un diagnóstico.

Cuando ustedes nos hablan de la brillante política que han hecho, yo tengo que asumir que hemos hecho un poco el ridículo a nivel de estado con una guía de la salud, que hemos salido hasta en los medios de comunicación de carácter nacional, porque planteaba unas medidas para el tema de la salud, la inmigración, espléndidos.

Cuando ustedes me hablan de la tarjeta sanitaria, tengo que aceptar que ni la Cruz Roja ha sido capaz de cumplir con que los inmigrantes puedan plantear sus certificados sanitarios para poder regularizarse, porque los centros de salud nuestros no han tenido capacidad para ayudar a hacer los certificados sanitarios, y resulta que les estaban dando a los inmigrantes, para que pudieran presentar los certificados de salud, les estaban dando hora para el mes de noviembre y diciembre, la Cruz Roja, cuando acababa el 31 de agosto la regularización. ¡Espléndida la política en materia de inmigración!

Reconozcan que han adolecido de iniciativa y de rapidez. ¡No pasa nada! ¿Estaremos de acuerdo con el foro? ¿Cómo no vamos a estar de acuerdo? Hace un año ahora, en este debate de la comunidad, planteábamos como resolución el foro. Siete meses antes, siete meses antes. Y lo volvemos a plantear.

Pero, dígame, lo que nosotros le planteamos: contenidos del foro, ¿quién formará parte del foro? Y, en tercer lugar, díganos qué presupuesto y con qué presupuesto va a contar.

La creación del foro, en sí misma no, por supuesto que estamos de acuerdo con la creación del foro, pero no voy a poner que han hecho una política espléndida en inmigración. No puedo aceptar eso, señora García, no lo puedo aceptar.

Y, usted, antes, en su intervención, decía que no sabemos lo que queremos, y sí sabemos lo que queremos, lo que pasa es que usted no sabe lo que dice. Cuando usted dice que tienen política de inmigración... efectivamente, no han hecho absolutamente nada. Hablan de un plan integral que han dicho y van a hacer, pero que no han hecho, que no han hecho. ¿Cuál es su plan integral de inmigración? O, al menos, si lo tienen, le aseguro que esta parte no tiene conocimiento. Tienen una descripción de «haremos un plan de inmigración».

En el último debate, cuando el Partido Popular salió, la última vez que hicimos la propuesta del plan integral, se nos contestó: «no se preocupe, señora Espí, constituiremos el foro y tendremos plan integral, no se preocupe, señora Espí, que tardaremos 12 años, para en el próximo debate de la comunidad decir que tenemos política de inmigración». Pues la señora Espí dice que no tienen. Han adolecido absolutamente de política de inmigración.

Y, desde luego, si de algo hemos dado muestras es de hacer propuestas, durante todo el proceso, en positivo. Hemos hecho propuestas que fueron dirigidas a la Conselleria, a través de preguntas también, tanto a Agricultura como a Bienestar Social, con respecto a los trabajos temporales de la agricultura. Hemos hecho propuestas con respecto a los albergues, hemos hecho propuestas con respecto a sanidad, hemos hecho propuestas con respecto a la tarjeta sanitaria, hemos hecho propuestas con respecto a educación, y preguntas...

Hombre, hablamos de transversalidad, señora García, no es un tema exclusivamente de Bienestar Social, es un tema que afecta a Educación, es un tema que afecta a Sanidad, es un tema... Y la única medida que han tomado, vuelvo a repe-

tir, independientemente de la tarjeta sanitaria y de haber orientado a los inmigrantes a que no fueran a empadronarse a los ayuntamientos, hasta que no se arma el gran revuelo a nivel nacional por la metida de pata del secretario de Estado con respecto a ese tema, y entonces orientan a que los inmigrantes se empadronen.

Reconocemos la dificultad y, una vez más, nuestro ofrecimiento para trabajar, que el proceso en nuestra comunidad sea un proceso de integración, a pesar de todas las dificultades que somos conscientes que conlleva, que conlleva el que vengan en un número importante personas de culturas distintas a la nuestra y personas que se van a integrar en el mundo laboral, que van a vivir en nuestros barrios.

Pero cuando decíamos, hace dos años, hagan un foro, estábamos diciendo: señores, evitemos los problemas que han tenido en otros países del marco europeo...

La senyora presidenta:

Senyora Espí, vaja finalitzant.

La senyora Espí de Navas:

...problemas como, por ejemplo, *quetización*. Dígame en qué barrio están viviendo los inmigrantes ahora, después de un año, en Valencia, en el Parque Alcosa, en Alicante, en qué barrios están viviendo. Cuántas personas se tienen que meter porque está habiendo un abuso de alquileres brutales. La prevención, la prevención, es lo que evita el conflicto, y hace dos años teníamos más posibilidades de prever que ahora. Nunca es tarde si la dicha es buena.

Sí al foro, pero dicho así, no. Primero, políticas; segundo, presupuesto; y en tercer lugar, un poco de respeto, porque sí sabemos lo que queremos y lo proponemos con la voluntad de que las cosas se hagan bien.

No quiero decir –vuelvo a repetir– que usted, señora García, no sabe, no tiene ni idea de lo que dice. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Senyora Espí, moltes gràcies.

Votació a la proposta de resolució 29.751. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 48 vots a favor, 36 en contra, cap abstenció i un nul. Queda aprovada la proposta.

Defensa de les propostes de resolució 29.771 a 29.778, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes.

Senyor Perelló, té la paraula per 12 minuts.

Propostes sobre la reforma del Senat, sobre Canal 9-TVV, sobre la creació del Consell Superior del Audiovisual, sobre el Fons Autòmic de Cooperació Municipal, sobre desenvolupament del Pacte per la Justícia, i sobre el sistema educatiu valencià

El senyor Perelló Rodríguez:

Señora presidenta.

Señorías.

Decía George Orwell que si la libertad significa algo es el derecho a decir lo que los demás no quieren oír. Digo esto

al empezar, porque esta tribuna ha sido testigo, en otras ocasiones y en esta también, de que hay gente a la que le cuesta mucho admitir lo que otros quieren decir.

Es una tribuna desde la que se amenaza con frecuencia al discrepante. En el tiempo de que dispongo me propongo presentar, defender y solicitar el apoyo de sus señorías para un conjunto de propuestas de contenido diferente, es verdad, pero que mantienen un nexo común, que recomienda la defensa conjunta.

Reforzar la calidad de la democracia, cada vez más baja en esta comunidad. Devolver el crédito al compromiso de la palabra, de la promesa del Gobierno. Evitar que la mentira se convierta en un acto institucional permanente desde esta tribuna, cuando se dice que se han cumplido, sí, pactos, promesas y acuerdos que están sin cumplir.

Dotar de exigencia a la ética del Gobierno, dotarla de exigencia, que está cada vez más carente, y ensanchar los espacios de democracia y participación ciudadana hoy en esta comunidad, se pinte como se pinte, se diga como se diga, cada vez más estrechos. Más estrechos por una sola causa: por la ilusión que produce el engaño, que no vale para otra cosa que para reducir el espacio de libertad de los ciudadanos, permanentemente, con todos los artilugios de los que el Gobierno dispone para ello.

Eso son grandes objetivos. Me referiré en primero lugar a lo que afecta a la institución más cercana al ciudadano, que aquí sólo se ha nombrado, en esta tribuna, en este debate, para decir los obstáculos que ponen y para dividirla en bandos. Son malos los ayuntamientos que no corresponden al bando del señor presidente, que suelen ponerles obstáculos, y son buenos los ayuntamientos que pertenecen al bando del señor presidente, aun cuando algunos de los que están en ayuntamientos que pertenecen al bando del señor presidente hayan aprendido democracia en los ayuntamientos del bando de los que no pertenecen al señor presidente. Aun cuando eso haya sido así. (*Alguns aplaudiments*).

En este debate hay que denunciar incumplimientos: un pacto local firmado por algún miembro del gobierno, en su día, en periodo postelectoral, un fondo de cooperación con una risa de presupuesto, que no se ha cumplido; y se sube aquí a decir que sí. Exigimos en nuestras propuestas que se haga el pacto local, que se cumpla el compromiso del Gobierno de que se haga el pacto local y se cree el fondo de cooperación autonómico municipal de verdad, y que se ejecute.

Y planteamos una propuesta valiente: ensanchar la democracia municipal hacia la elección directa de los alcaldes por los ciudadanos. ¿Saben por qué? Porque en toda España, pero muy en especial en esta comunidad, es la única medida para acabar con el transfuguismo. No se engañen, el transfuguismo no se puede acabar en esta comunidad en ningún partido, lo que pasa es que hay que tener muchas agallas para subir aquí a hablar de Chiva, del Puig, de Turís o de no sé qué más... Hay que tener calificación moral.

La historia de un hombre o de una mujer, en política, le persigue toda su vida, como una hoja de servicios, (*veus*) y tiene que tener mucha calificación moral un presidente para subir aquí a hablar de Chiva –que además está en mi comarca–. ¿Saben qué pasa? Vivimos en una sociedad de referentes, un equipo de fútbol, un futbolista preferido, un torero, un cantante, un santo patrón sin el cual no hay fiesta en los pueblos, y un presidente al que emular, y un presidente que vale de ejemplo, y ese ejemplo es el de que el transfuguismo

no vale para llegar al poder. Por tanto, o se cambia la ley o no hay recomendación. Porque se tiende a emular aquello que se ve, se tiende a emular aquello que se ve.

Y el ejemplo de aquí es que pagando con impuestos de media comunidad europea –porque en ese pueblo viven ciudadanos de Europa– un cargo público, se puede llegar a presidente de la Generalitat. No le den más vueltas, eso se ha vivido en esta comunidad. Sí, ese es el referente, por eso no le puede uno exigir a un concejal de pueblo que no vote una moción de censura, porque quiere ser como el mayor, porque quiere ser como el padre, porque el referente está en el padre. (*Aplaudiments*).

Queremos un compromiso con la reforma del Senado. Ya está bien de una caja muerta, ya han pasado 20 años. Queremos que el Senado sea una auténtica caja de resonancia de los problemas de las comunidades autónomas, un lugar de encuentro. Queremos cambiarlo, instamos al Gobierno a que presente un proyecto.

Queremos que se cumpla el pacto para la justicia, que en la conferencia de comunidades el señor conseller firmó. Porque de qué nos va a valer tener la segunda ciudad de la justicia después de Tokio, ¡qué alegría!, ¡qué grande!, para luego morirnos en la sala de espera de mármol esperando que se resuelvan nuestros juicios si no lo dotan capacidad. ¡Qué alegría que tenga las chorreras de ganchillo el juez, pero que no me pueda juzgar! ¡Qué alegría más grande! Después de Tokio, que eso tiene que ser...

Pues, miren, a ver si cuando inaugura el presidente la última piedra, porque las primeras las ha inaugurado varias veces, tenemos ya el pacto firmado, dotado y tenemos la justicia modernizada. Pedimos eso también.

Se falta a la palabra en esta comunidad en muchas ocasiones. Cuando se firman compromisos como el de la lengua y no se aplica en la televisión, en Canal 9, por ejemplo.

Se falta a la democracia y a la transparencia, se falta al rigor de la propia democracia, al propio principio, cuando se niegan contratos, cuando se niegan cifras, cuando se esconde la gestión, cuando se hace apropiación indebida a una información que pagamos todos, con encuestas, con estudios, con memorias... Cuando un gobierno llega al poder, lo primero que hace es anular la memoria de la sanidad; cuando no entrega los datos de escolarización... Pedimos que se nos entreguen a partir de mañana, por higiene democrática y por derecho democrático y porque nos corresponde, todos los datos de escolarización de esta comunidad.

¿Ven cómo si que tiene sentido? Porque ya están todas las áreas del Gobierno afectadas. Por eso se puede subir aquí con 11 propuestas, una de cada Conselleria, y estar todas trufadas de falta de democracia, estar todas trufadas de retroceso. ¿Lo ven? Por eso, pedimos. Y hubiéramos querido pedir más cosas, pero no podemos decir, no podemos decir que tenemos una propuesta en este momento, para que el campo que está yermo de democracia y los agricultores ayunos de participación hagan elecciones a las cámaras agrarias, porque, sí, porque se ha rechazado nuestra propuesta, en un criterio que va convergiendo en esta Cámara hacia el punto cero de la democracia y hace que algunas cosas...

La senyora presidenta:

Senyor Perelló, senyor Perelló...

El señor Perelló Rodríguez:

¿Sí, señora presidenta?

La senyora presidenta:

Tiene usted la palabra para defender las propuestas de resolución admitidas a trámite por la Mesa...

El señor Perelló Rodríguez:

Muchas gracias, señora presidenta (*Protestes*). Muchas gracias, señora presidenta, una imagen, en este caso una intervención, vale más que mil palabras, y sus deseos son órdenes para mí, señora presidenta. (*Rialles*)

En cualquier caso, la ética de gobernar se convierte en un vulgar chicle que se puede mascar y tirar al suelo cuando se manipula la información, cuando se desprecia a la oposición como se desprecia aquí con su legitimidad para estar aquí sentada, y cuando se sacraliza al que viene aquí, saca pecho diciendo que no le importa y que le gusta pagar en paraísos fiscales a un cantante y, los demás, los partidarios, convertidos en aduladores, le ríen la gracia como si esto fuera *El Club de la Comedia*.

Pues, miren, eso es lo más referente parecido al de transfuguismo. No tendremos ninguna calificación política ni moral para criticar a los que hagan eso. Yo sé que algunos se ausentan de esta sala cuando se imaginan algún chaparrón, pero me imagino que algún ego les quedará por fuera. A lo mejor ese programa de chips que querían colocar ahí, sería bueno colocárselo a un miembro de este Gobierno que se sienta por aquí, para que lo pudiéramos tener localizado en algún momento, en vez de tener solamente a los disminuidos. (*Remors*)

Por eso queremos, por eso queremos también unos medios de comunicación públicos, y proponemos, con respeto a estas Cortes, que sean estas Cortes las que creen o conviertan la comisión que ya existe y sigan su tarea de cambiar la ley. Porque la ley ha tocado techo, porque se ha agotado en su uso y porque ha demostrado que Genoveva la puede manipular, que la puede manipular perfectamente. Quiero decir «la señora directora», pero así, entre conocidos, ¿verdad?, no está de más que lo diga así. (*Remors*)

Por eso estamos diciendo que se cambie la ley, que se cree el Consejo del Audiovisual. Por eso estamos planteándoles que hace falta ampliar los márgenes de la democracia de esta comunidad, que no se puede permitir por más tiempo que ustedes pretendan no sólo lo que quieren conseguir con los ciudadanos, generando una ilusión que no es real, sino que aquí, también digamos y les riamos las gracias cuando dicen que han cumplido lo que no han cumplido. ¡No es posible! Tenemos que rebelarnos en la tribuna parlamentaria.

Eso sí, agradecerle a alguno, cuando interviene aquí, que nos deje entrar hoy también. Porque no solamente es la falsa palabra de algunos; es el perdón a nuestra vida, que nos hace cuando acaba de intervenir y cuando nos dice, a pesar de todo: “No se preocupen; si yo estoy por el diálogo.” Después de muerto el burro, la cebada al rabo. Está por el diálogo.

Mire, yo les voy a decir una cosa: les he hecho unas propuestas, todas en la línea de ampliar la calidad demo-

crática. Les hemos hecho unas propuestas para que ustedes saquen al Gobierno de la falta de compromiso. Una palabra sin compromiso es un coche sin ruedas. Queremos que se monten en esta grúa que les ponemos para que eche a andar, para que no el Gobierno, porque pertenezca al partido que pertenezca... porque el Gobierno, como institución, pierde crédito, porque demuestra que no se cumple, que las promesas no valen más que para subir aquí cada año.

Y tenemos ya relación, y ustedes lo saben... ¡Si ustedes lo saben mejor que yo, cuando desean engañarnos, lo que han cumplido y lo que no han cumplido! Lo saben mejor que yo. Lo saben mejor.

Pero queremos, además, que el presidente de esta Comunidad cambie de actitud y a su ética la dote de exigencia. Yo no me he atrevido a decir en toda mi intervención que este Gobierno no tiene ética; pero sí que me atrevo a decirles que este Gobierno lo preside una persona que practica una ética sin exigencia. Y si me permiten distender el tema con un símil gastronómico, les diré que una ética sin exigencia es como una paella sin arroz. Es otra cosa. Es otra cosa.

Hay una ética, pero no tiene exigencia; por eso pasa lo que pasa en esta Comunidad. Y me gustaría que me oyera; pero si no me oye, se lo cuentan ustedes. Sería bueno que el señor presidente empezara a revisar la exigencia de la ética de su Gobierno y de sus gobiernos de norte a sur de la Comunidad... Perdón, de sur a norte. De sur a norte de la Comunidad. Díganselo, por favor. Porque conviene que revisemos si la actitud de pensar que “el corrupto siempre es el otro y que los míos están siempre inmaculados” no se está excediendo en esa vacuna. Revisenla. Y para ahorrar tiempo, dinero y territorio, empiecen de sur a norte. Es un buen consejo. Si lo veo por ahí, se lo diré. Pero, como ustedes lo ven más, se lo dicen ustedes.

Y en ese sentido van algunas de nuestras propuestas de dotar a este Gobierno de exigencia en su ética, de compromiso en su palabra, de que cumpla lo que dice y de que de verdad se comprometa con ensanchar la democracia. Porque son muchas las veces que en esta tribuna se oye descalificación al discrepante, acusarlo de “vendepatrias” por no coincidir con la opinión que se tiene –que es la verdad, porque en esta Comunidad sólo es verdad lo que es oficial- y son muchas las ocasiones en las que en esta tribuna se oye que legitimidad es igual a razón, y hago esto porque me votan y tengo la mayoría, en cuyo caso los demás sobramos. Y son muchas las ocasiones en las que se confunden los términos más importantes de los más escrupulosos principios democráticos. Y tienen ustedes que oírlo. Y tienen ustedes que reflexionar.

Se lo digo de verdad. No amenazo a nadie, porque ni es nuestro estilo –el de nuestro grupo- aunque soportamos bien las amenazas. Pero les insisto: cojan el mapa, de sur a norte, y repasen bien si toda la ética que ustedes propugnan y predicán se está ejecutando, y qué nivel de exigencia están imprimiendo sus gobiernos y este Gobierno a esa dosis de ética que tanto les valió cuando la propusieron para llegar al gobierno, y que tanta laxitud está teniendo en este momento en la aplicación de las medidas que ustedes plantean y de los actos que están tomando, unos a la luz, otros a la penumbra de los apagones.

Muchas gracias, señora presidenta. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Perelló.

Torn en contra. Té la paraula el senyor Costa, en representació del Grup Parlamentari Popular.

El senyor Costa Climent:

Gracias, señora presidenta.

Señor Perelló, después, cuando vuelva a la tribuna, recoge los “bolis” y los lápices.

Gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Señor Perelló, la verdad es que yo a usted le he visto hacer muchas cosas. Le he visto jugar muchos papeles. He estado con usted hasta de intérprete de inglés en Rusia. Ahora, yo creo que hoy ha hecho usted –y la verdad, me gustaría que hubieran sido más de doce minutos- ha hecho usted... y es usted un gran portavoz. Y se lo digo sin desmerecer a nadie, y mejorando lo presente.

Ahora, lo que yo no sabía es el papel que usted ha querido hacer hoy aquí. “Democracia baja. No hay compromiso en la palabra. Hay que retirar la mentira. Falta ética. Somos malos.” ¡Si parece usted un cura! ¡Si ha venido usted a salvarnos! ¡Ha bajado usted a salvarnos! Pues le digo que ya debería usted meterse en su grupo y salvarlos a ellos, porque creo que ellos necesitan primero la salvación de usted que la nuestra. (*Aplaudiments. Remors*)

Y, hombre, yo no quiero hacer ningún tipo de comparación, pero su grupo, probablemente, es el único grupo político en esta Comunidad que no puede darle lecciones a mi grupo parlamentario sobre transfuguismo. ¡El único! Y le voy a decir una cosa: lo que a usted le molesta es que, mientras ustedes llevan seis años buscando un candidato, nosotros hayamos sido capaces de tener al mejor presidente, al mejor candidato y al mejor presidente del partido. ¡Eso es lo que a usted le molesta! (*Aplaudiments. Remors*)

Y, hombre, reforma del Senado. La verdad es que aquí las incongruencias del Partido Socialista –a pesar de que es usted un grandísimo portavoz, señor Perelló- las incongruencias del Partido Socialista cada vez me sorprenden más.

Resulta que llevan dos años criticando al Presidente de la Generalitat porque plasma un modelo de financiación en esta Comunidad, lo lanza al conjunto de España y dicen que busca autopromoción, autobombo, promoción personal... ¡Y ahora le piden que plantee él una ley de reforma del Senado! ¡Eso no, señor Perelló! Hay una comisión en el Parlamento, en el Senado, sobre la reforma del Senado, que su grupo tiene mucho que ver en ella, y a su grupo debería pedirlo. Hagámoslo, pero hagámoslo allí. Ahora no digan: “Que el presidente lo plantee.” Es que si lo llega a plantear por iniciativa propia estarían diciendo: autobombo, promoción personal, ganas de tener protagonismo.

Y hombre, que ustedes hagan esta propuesta y estén diciendo a mi grupo que hay falta de ética, hay falta de transparencia, hay falta de dejar a los organismos y a la opinión pública que conozcan la verdad. ¿Cómo es posible que su grupo plantee una propuesta en la que esté pidiendo que se cumpla la ley de creación del ente que ustedes hicieron? ¿Cómo es posible que su grupo esté insinuando que la televisión pública valenciana no cumpla los valores democráticos, no cumpla los valores educativos, no cum-

pla los valores de convivencia? Y después de eso... Si ustedes creen que no cumple con la ley, denúncienlo a los juzgados. Lo que pasa es que supongo que, después de los últimos varapalos que les han dado, se lo pensarán dos veces. Después de eso, piden que el Gobierno se meta a reformar la programación.

Ustedes, con toda su ética, con toda su transparencia, con toda su independencia, con todo su respeto, lo que quieren es que el gobierno se salte a un ente con personalidad jurídica propia, con órganos de gobierno propios, con un consejo de administración, con un director general, con once miembros en ese consejo elegidos democráticamente por esta Cámara, y piden que sea el Gobierno, el presidente el que haga la programación. ¡Pero si es lo que nos están criticando todos los días! Es lo que nos critican. Esa es su ética democrática, señor Perelló. Esa es la garantía que ustedes ponen en la televisión pública valenciana, porque eso es lo que ustedes estaban acostumbrados a hacer. Que el Gobierno y el Presidente de la Generalitat controlaran la programación de Canal 9, de la televisión pública valenciana. Y nosotros tenemos un modelo transparente, público, democrático e imparcial. Esa es la diferencia, señor Perelló.

Hombre, y que usted acuse a la televisión de que no se habla en valenciano, que no se potencia la lengua, que no se cumple un gran pacto, un gran acuerdo que todos los grupos aquí han acordado, firmado y ratificado. ¡Pero si la televisión pública valenciana, ahora mismo es la de mayor participación, la de mayor utilización de la lengua autóctona que se había tenido, o que había hecho en toda la historia de la televisión pública valenciana! Un 65%. Probablemente, más del porcentaje de la gente de su grupo habla el valenciano. ¡Es que tenemos un canal, que es el segundo canal, que se habla íntegramente en valenciano! ¡Es que la radio valenciana, Radio 9, habla cien por cien valenciano! ¡Es que tenemos página web en valenciano! ¡Es que la programación del canal digital es, en más del 80%, en valenciano!

¡Pero, hombre, señor Perelló! Usted lo que está aquí diciendo, prácticamente, es que no hay valenciano en la televisión pública, y eso sí que es faltar a la verdad. Eso sí que es no tener instinto democrático. Eso sí que es manipular la realidad, señor Perelló. Por eso yo creo que usted es un buen portavoz, y quizás podría haber estado durante más de doce minutos hablando aquí.

Usted ha planteado lo del audiovisual valenciano. Y sabe usted, señor Perelló, sabe usted que hoy el sector, hoy el audiovisual, hoy la producción propia es la de mayor colaboración con el Gobierno Valenciano. Hoy, los audiovisuales, hoy los profesionales del sector se reúnen con el Gobierno, con los sectores afectados, para elaborar un libro blanco. Hoy hay una propuesta planteada aquí, en estas Cortes, de reforma del modelo público de televisión, que tiene la posibilidad su grupo parlamentario, su partido político, el portavoz que ustedes quieran, de analizar, de plasmar y de aportar propuestas. Y además una comisión que ustedes presiden, que una ilustre diputada socialista preside, para que pueda aportar modelo, ideas e iniciativas.

Y esta es la diferencia: ustedes, las cosas las hacían por decreto, y nosotros las hacemos por consenso.

En cualquier caso, señor Perelló, es absurdo que el Grupo Parlamentario Socialista intente plantear en este debate ciertas acusaciones sobre corrupción, sobre corrup-

telas, sobre determinados indicios de que no se cumple con la legalidad, cuando ustedes, perfectamente, deberían saber que ese juego, si lo quieren hacer, lo deben hacer con papeles, con la cara bien alta, y como ha hecho este Gobierno cuando ha sospechado sobre cualquier irregularidad en las cuentas, en las finanzas y en los organismos públicos, que se ha ido directamente a los tribunales de justicia. No como lo hacen ustedes, lanzando la piedra y escondiendo la mano. Porque ahora sí que la esconden, porque después de reiteradas sentencias quitándoles la razón y haciéndoles hacer el más absoluto ridículo, probablemente lo único que ustedes pueden hablar sobre corrupción es lo que usted dice aquí, lo que usted plasma aquí, pero no puede trasladar ni con pruebas, ni con objetivos, ni con iniciativas. Porque eso sería, básicamente, faltar a la verdad y mentir.

Por lo tanto, señor Perelló, su grupo no es el más indicado para darnos lecciones sobre transfuguismo, no sobre corrupción, ni sobre ética. Probablemente, si usted quiere arreglar algún grupo parlamentario, hágalo con el suyo, que bastantes problemas tiene.

Muchas gracias. (*Remors*)

(*Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor José Cholbi i Diego*)

El senyor vicepresident:

Senyories, anem a procedir a la votació...

Pel grup d'Esquerra Unida del País Valencià, Senyor Oltra.

Senyor Oltra, polse una volta sols. Té vosté la paraula.

El senyor Oltra i Soler:

Senyor president, demanàriem votació separada per a les propostes 29.775 i 29.776.

El senyor vicepresident:

Molt bé. La senyora presidenta, que s'incorpora ara, decidirà el que crega més convenient. (*Rialles*)

(*Ocupa la presidència la presidenta, senyora Marcela Miró Pérez*)

La senyora presidenta:

Votació de la proposta 29.775. Senyories, comença la votació. El resultat és de 31 vots a favor, 52 en contra, cap abstenció, cap nul. Queda rebutjada.

Votació de la proposta 29.776. Senyories, comença la votació. El resultat és de 31 vots a favor, 47 en contra, 5 abstencions i 1 nul. Queda rebutjada la proposta.

La resta de propostes defensades, de la 29.771 a 29.778, i que han sigut admeses a tràmit per la Mesa. Votació conjunta. Senyories, comença la votació. El resultat és de 36 vots a favor, 47 en contra, cap abstenció, cap nul. Queden rebutjades.

Defensa de les propostes 29.757 i 29.768, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el senyor Maluenda, en representació del Grup Parlamentari Popular, per cinc minuts.

Propostes sobre depuració i aprofitament dels recursos hídrics

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyora presidenta.

Senyories.

En un debat de política general en les Corts Valencianes és necessari i imprescindible parlar del Pla hidrològic nacional. I és necessari i imprescindible, perquè des de la primera legislatura d'estes Corts, any i any i any després i any després, hem parlat sempre d'esta matèria que hem considerat fonamental per al desenrotllament econòmic i social de la nostra comunitat.

La nostra comunitat no pot viure sense l'aigua de zones excedentàries, sense l'aigua externa que el Pla hidrològic nacional ens concedix dels sobrants del riu Ebre. I aixina hem coincidit sempre el grup que hui ostenta la màxima representació en l'oposició, i el grup que ostenta la responsabilitat de recolzar el Govern Valencià. Sempre hem coincidit en debats d'investidura, en debats de política general, i fins i tot en aquell famós pacte de l'aigua que va ser auspicat des del govern socialista que llavors presidia don Joan Lerma.

Per tant, hui, és necessari davant les diverses opinions que han sorgit per part de les seues senyories, o per part dels representants dels partits que aquí estan representats, saber, que sàpia la societat civil valenciana si, efectivament, els socialistes valencians... perquè el criteri d'Esquerra Unida jo el conec molt bé quant a este tema, ells històricament s'han oposat a esta qüestió, i és una postura que jo no compartisc però que respecte, però, clar, és necessari saber què pensen els socialistes valencians. ¿Continuen oposant-se, o a l'igual que fan alts dirigents socialistes d'altres comunitats que reconeixen el benefici que genera per a la societat esta mesura, aquí estan disposats a recolzar la proposta que el Grup Parlamentari Popular planteja, com ja van fer en el passat debat del setembre de l'any passat? En definitiva, senyories, creem que és bo que se traguen les caretes, i diguen en tota claredat en quin moment ens trobem: si en el moment que els socialistes diuen sí al Pla hidrològic nacional, o en el moment que els socialistes diuen no o s'absenten per a no votar.

Senyories, creem que està més que justificada l'actuació del govern i és justa, perquè, partint de què el riu Ebre té un cabal mig de 18.000 hectòmetres cúbics anuals, que les necessitats del sistema són 5.500 hectòmetres cúbics; que les necessitats del Delta són 3.150 hectòmetres cúbics; que a més es fa una reserva que garantix un creixement mig superior al d'Espanya en els últims anys, que és un 60% sobre 5.500, que equival a 3.300 hectòmetres cúbics més, encara queden al voltant de 8.000 hectòmetres cúbics que van a parar al mar.

Doncs d'eixos 8.000 hectòmetres cúbics està la solució per a la Comunitat Valenciana. I el que demanem aquí és que s'impulse l'execució d'eixos projectes d'infraestructura, que en totes les comunitats espanyoles van a fer-se a través del Pla hidrològic nacional, i de forma especial en la nostra comunitat. I també que s'execute l'abans possible la interconnexió que ens porte els sobrants de l'aigua de l'Ebre.

L'altra iniciativa, senyories, que estic defensant, es refereix al Pla de sanejament i depuració. Després del balanç alta-

ment positiu del primer Pla de sanejament i depuració a la nostra comunitat, que ha permés actuacions importants, i que en estos moments està generant un benefici per al millor aprofitament dels recursos interns, demanem que el Govern de la Generalitat considere prioritari l'execució del segon pla, que sabem que té molt avançat en la seua elaboració, i es pose l'abans possible en marxa. Encara que coneixem que a compte del mateix ja s'ha fet actuacions, com és la depuradora de la ciutat de Castelló, com és l'ampliació del Monte Orgegia i el Barranc de les Ovelles a Alacant. I el que volem és que s'agilite, conforme és el plantejament que ahir feia el president de la Generalitat, l'execució el més prompte possible d'eixe pla per al benefici que van a generar. I eixe pla contempla el sistema terciari en molts casos, millora la qualitat de l'aigua depurada i garantix l'aprofitament d'eixos recursos.

I per últim, la iniciativa es referix a què se recolze i s'agiliten les actuacions adoptades conjuntament pel Govern Valencià, pel govern de la Regió de Múrcia i pel ministeri, per al control dels abocaments en el riu Segura, que permetta seguir avançant sense demora en la construcció d'un cabal ecològic.

Però sapien les seues senyories que és fonamental també el transvasament de l'Ebre per a aconseguir eixe cabal apropiat en el riu Segura. Si no hi ha aigua, l'aigua estarà cada volta més contaminada, la poqueta aigua que hi ha. I per tant, demanem que s'agiliten eixos 100.000 milions de pessetes, que entre la Generalitat, que entre el govern de Múrcia...

La senyora presidenta:

Senyor Maluenda...

El senyor Maluenda Verdú:

...i el ministeri –i acabe, senyora presidenta– s'ha compromés, i dels quals ja ha anunciat el president de la Generalitat que s'han posat en marxa algunes actuacions, i demanem que s'agiliten també la resta pel benefici que generen per a la nostra societat.

Res més i gràcies. *(Remors)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

Té la paraula per al torn en contra el senyor Oltra. *(Remors)*

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyora presidenta.

Bé, ací tenim dues propostes del PP. La primera d'elles fa referència al segon Pla director de sanejament. També tenim nosaltres presentades propostes en este sentit. El que passa és que la proposta que presenta el PP dona la impressió que o deu ser un defecte de redacció, o que vist això que pareix que duen endavant alguna de les actuacions que no estan en el primer pla, i que probablement estiga en el segon, doncs ja es creuen que està el segon pla en marxa. Aleshores, clar, això no és aixina. I no hauria de ser aixina.

El segon Pla director de sanejament és un tema molt important que ve sent promés per part dels responsables

polítics des de fa anys, i fa molta falta. Estem reivindicant-lo també des dels grups de l'oposició. Per tant, nosaltres considerem bàsic el que eixe pla es puga presentar públicament, pugam discutir-lo i pugam, fonamentalment, dur-lo endavant sempre i quan complisca tota una sèrie de normatives que en la proposta el PP no contempla. La nostra, quan arribe el seu debat, crec que és més completa i profunditza més en eixe tema. Però creem que necessita esta proposta una millora en la seua redacció.

I, bo, jo m'he permés fa un momentet el plantejar una proposta alternativa, de manera que vaig a passar-li còpia a la presidenta de les Corts per a intentar que... bo, està signada ja pels grups, se suposa que està la conformitat en tal d'avançar i no paralitzar el debat, que jo crec que coincidim en eixa demanda de la més immediata o prompta presentació d'eixe segon Pla de sanejament, perquè crec que a tots ens fa falta. Després podrem entrar lògicament en el seu contingut, i en el seu moment en els seus pressupostos, inversions previstes, terminis d'execució, etcètera, etcètera.

Bo, la segona part de la proposta, tema del riu Segura, nosaltres anem a recolzar això. Tota pedra fa paret. Pensem que està fent-se encara massa espaiet. S'està avançant sobre altres períodes, això és evident, però pensem que s'avança encara en molta timidesa i també tenim una proposta en eixe sentit. Després, l'altra proposta de resolució fa referència a un tema ja fixe en plantilla en estes Corts, que és el tema del Pla hidrològic nacional. Vaja, ja seria un delictes que férem este debat de política general i no es parlara del Pla hidrològic nacional. Que això deu ser, pues com l'aprovació de l'acta.

O siga, a pesar que el Pla hidrològic nacional ja està aprovat en les Corts. Es un tema que ja està fet i que se suposa, que... bo, ahí tot el món ja ha pogut manifestar-se. Allí i ací, i bo, es veu que hi ha que continuar duent-lo ací, no sé en quin objectiu. Vaja, el company que abans ha parlat pareix que d'alguna manera ho ha definit com eixe examen permanent de l'oposició que hi ha que fer, no sé el resultat del mateix quin serà. Nosaltres, evidentment, aquesta proposta anem a votar-la en contra, perquè nosaltres continuem cada volta més pensant que el Pla hidrològic nacional no va a resoldre cap problema. Cap problema general. Va a resoldre uns quants problemes.

Per exemple, va a resoldre els problemes a les empreses constructores d'este país, perquè és una gran inversió, és un gran negoci. Alguna gent ha qualificat el Pla hidrològic nacional com un pla hidràulic per la quantitat d'obra pública, obra en molts casos molt agressiva, que hi ha que fer en este país. Quasi quatre bilions de pessetes de negoci a la vista, i això fa que molta gent estiga desitjosa que això quan ans s'aprove millor.

També va a haver uns grans beneficiaris, que són tota eixa gent que hui, sense tindre cap possibilitat, jo diria quasi ni legal, perquè a voltes, i ahir mateixa es parlava de la nova Llei d'ordenació del territori que tindrem oportunitat de parlar avui d'ella, però com si no tinguérem una Llei d'ordenació del territori. El que passa és que és de l'any 89, està verge i màrtir la pobra, però ahí està i també plantejava una sèrie de qüestions, el que passa que no se li fa cas.

Com a la millor va a passar també en esta nova, que no se li farà cas en el que no s'ha de fer cas, i és en no deixar que continuen massificant-se determinats llocs, fonamentalment en la nostra costa. I molt propet, molt propet d'on està per exemple el nostre conseller, la zona de Xàbia, la zona de

Dénia, que cada any es promet que l'any següent no hi haurà problemes d'aigua. I no solament tenim problemes de llum, és que tenim problemes d'aigua. És que dóna vergonya l'altre dia a Xàbia, per exemple, uns bidons enormes allí en ple centre del poble, i la gent allí en uns bidons de plàstic... bo, una cosa d'eixos absolutament tercermundista. O siga, a eixa gent que el que vol és continuar edificant en eixos llocs, a eixos també va a resoldre'ls la papereta.

I després, bo, s'utilitza la coartada de l'agricultura, etcètera, etcètera. Però també servix com a coartada per a altre tipus de coses el tema del pla hidrològic. Ara tot -ho deia ahir el nostre portaveu-, tot queda a expenses que quan vinga el pla hidrològic es farà. Allò del tema del Segura, etcètera, etcètera. És ecològicament parlant molt agressiu el pla hidrològic. Agressiu en primer lloc en el punt d'origen, que és el riu Ebre, que és fals, és rotundament fals que tinga tant d'excedent d'aigua com s'està dient. I ho estan dient catedràtics, gent independent que coneix molt bé el tema. Organismes internacionals, com és la convenció Ramsar, està advertint. I ho dic, ells, perquè també ho ha dit moltíssima més gent, però pareix que no té eixa importància. Estan advertint del greu perill que pot passar en el Delta de l'Ebre...

La senyora presidenta:

Senyor Oltra...

El senyor Oltra i Soler:

...probablement –acabe de seguida, senyora presidenta– un dels majors ecosistemes del nostre país. Que ja està tenint problemes i hi ha una fase de regressió molt forta, sense que el transvasament s'haja produït.

Per tant és una qüestió que amb tota garantia va a suposar una agressió molt forta. A banda dels cabals que venen ací que no són els d'ací, etcètera, etcètera. No tenim molt de temps, i per tant nosaltres sí volem ratificar la nostra opinió que considerem que això no hauria de fer-se. Considerem que fins i tot des d'Europa se li posaran les pegues suficients a nivell de finançament i d'altre tipus de qüestions, perquè això no es faça i que obligue d'alguna manera al Govern valencià, al Govern espanyol, a prendre mesures alternatives que sí que les hi ha.

Gràcies.

(La senyora presidenta parla amb el senyor Oltra)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Los portavoces de los grupos parlamentarios abajo firmantes presentan la siguiente enmienda transaccional a la propuesta de resolución 29.757 del Grupo Parlamentario Popular, propuesta alternativa: "Les Corts Valencianes solicitan al Consell la más pronta ejecución del segundo plan de saneamiento y depuración de la Comunidad Valenciana que, en colaboración con el Ministerio de Medio Ambiente, garantice el incremento de las actuaciones en materia de saneamiento y depuración. Así como la racionalización y redistribución de nuestros recursos. Igualmente apoyan e instan a que se agilicen las medidas adaptadas conjuntamente con los gobiernos de la Región de Murcia y de

España para la depuración y control de los vertidos en el río Segura que permitan seguir avanzando sin demora en la consecución de un caudal ecológico. 14 de septiembre de 2001. Firmado por los tres grupos parlamentarios".

Correspon, per tant, la votació d'esta proposta alternativa en substitució de la proposta de resolució 29.757. Senyories, comença la votació. El resultat és de 80 vots a favor, cap en contra, cap abstenció, 2 vots nuls. Queda aprovada.

Votació a la proposta 29.768 del Grup Parlamentari Popular. Senyories, comença la votació. El resultat és de 45 vots a favor, 34 en contra, cap abstenció, 3 nuls. Queda aprovada.

Defensa de les propostes de resolució 29.794 a 29.805, aprovades per la Mesa, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el senyor Vives en representació d'este grup. El temps d'intervenció és de dotze minuts.

Propostes sobre funcionament dels centres escolars públics i sobre I+D+I

El senyor Vives i Moncho:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyories.

Ahir en el debat el president de la Generalitat va dir que l'educació era un tema que li preocupava moltíssim al seu govern. Jo m'he preocupat de mirar... tenia l'extensió del discurs del president, que era de unes 1.056 línies aproximadament, i el que va dedicar a educació eren 45 línies, exactament el 4%. No està mal que siga una cosa molt important el tema de l'educació i que dedique el 4% de la seua intervenció.

Però em va preocupar més quan el president va començar a parlar d'educació infantil, i no va parlar d'educació infantil, va parlar de guarderies. I això em preocupa. Si això ho diu qualsevol no passa res, però que ho diga el president de la Generalitat em preocupa, perquè és que l'educació infantil, segons la Logse, té dos etapes: de 0 a 3, una, i 3 a 6 una altra. I són dos etapes educatives. La guarderia és per a guardar les coses. El guardamobles, ja se sap, se guarden els mobles. Però els xiquets no es guarden, ni les xiquetes tampoc. Les escoles infantils han de tindre una dotació d'educació, perquè si volem la integració, tots sabem que en les edats més primerenques és quan es fa precisament l'element de compensació de les desigualtats. I són precisament els xiquets i les xiquetes que tenen més necessitats socials o familiars econòmiques les que han d'anar a una escola infantil que siga de qualitat. I em preocupa molt això.

Però després em preocupa més encara que el president diga que quasi el cent per cent de xiquets de 0 a 3 anys estan escolaritzats. Supose que seria una broma, perquè ahir va ser quasi tot una broma. Perquè, clar, dir-li mentirós al president és una cosa que a mi realment no m'agrada, però, clar, és que és molt gros estar plantejant ací que els xiquets i les xiquetes de 0 a 3 anys estan escolaritzats. Ni tan sols s'han complert els acords amb els sindicats, que diuen que ha d'haver una escola d'educació infantil en els centres públics. En falten encara més de 450, de les quals 350 són de 3 anys. I de 0 a 3 no s'ha fet absolutament res, ni una sola escoleta, ni una sola escoleta. De fet, a més, no només és això, sinó que

fins i tot en este moment no sabem si quan demanen l'obertura d'una escoleta infantil, ho demanen per a una escola infantil o per a un taller de reparacions d'automòbils, perquè encara no hi ha cap ordenació perquè es puga saber allò que és. I, clar, no es poden ni controlar. Nosaltres volem un pla integral d'escolarització de 0 a 3 anys, perquè entenem que la igualtat d'oportunitats comença per l'escola infantil.

El segon element que em va preocupar molt és que el president de la Generalitat va dir allò de l'assumpte este de les ratios. I diu que les ratios són de 15,7 en infantil, de 12,9 en primària i de 9,4 en els instituts. Clar, ja em contarà com ha fet això! Si és que ha dividit el nombre de professors amb el nombre d'alumnes... Algú que m'explique eixes coses com es mengen, perquè això no ho fa ningú. És a dir, si algú es pensa que els xiquets que li toquen a un professor quan acaba l'escola se'ls posa en la butxaca i se'ls emporta a casa, està equivocat. Els xiquets es queden allí en el grup. I quan un professor entra, el que té davant és un grup de xiquets i xiquetes que ha d'estar ensenyant-los i ha d'estar educant-los.

Clar, quan li ho vaig dir a la meua dona –jo no sé de què treballa la dona del president de la Generalitat–, però quan li ho vaig dir a la meua, que treballa en l'Institut La Sènia...

La senyora presidenta:

Señor Vives, señor Vives, aténgase a las propuestas de resolución. (*Remors. Protestes*)

El senyor Vives i Moncho:

Senyora presidenta, m'estic atenent exactament a les propostes de resolució. Estic parlant de ratios.

La senyora presidenta:

Molt bé. Senyor Vives, atenga's a la qüestió. (*Remors*)

El senyor Vives i Moncho:

Continue atenent-me.... Eixe temps me'l llevarà o no me'l llevarà? (*Veus*)

Quan li ho vaig dir a la meua dona, que treballa en l'Institut La Sènia, de Paiporta, em va dir: "Mira, jo convidi el president que vinga. Allí tenim els grups, i en tenim els de primer a 26 i a 32,1, i els de segon de secundària a 28". Mira, no són els 9,4 que diu el president, són una miqueta més. Però és que aixina són quasi tots. Com pot dir el president de la Generalitat que les ratios són dividir els professors pels alumnes? Com pot dir això?

Però, bé, jo pense que això no és un problema només que no sap, sinó que jo crec que és un problema que ací es tracta de fer del Parlament un lloc on no se fa cap cas del que ací passa. I com que no li donen importància al Parlament, i açò aprofita per a massa, què més dóna dir que les ratios són aixina o que són *allina*? Ací es pot dir tot.

Però, clar, nosaltres fem unes propostes molt concretes. Nosaltres diem: "Per què no es fan públiques les dades que dóna la conselleria?" Per què este diputat ha de demanar unes dades i m'han de dir primer que no me les donen? Després les demane com a informació, i em diu la conselleria: "No, si vols vine i les mires allí". Aproximadament dos milions de dades, puc anar allí a escriure a mà. Llavors,

quan ací farem les eleccions direm: "Mireu, si vos toca governar, governareu i no estareu allí de diputats, però si no, estareu quatre anys copiant. I aixina almenys feu alguna cosa". Perquè, clar, és que és una cosa absolutament escandalosa que me diguen a mi que vaja allí a la Generalitat a copiar les dades d'escolarització.

Però, clar, mosatros li demanem que es millore una miqueta l'escola pública. Les despeses de funcionament no aprofiten perquè les escoles públiques, els instituts, funcionen. S'està augmentant la despesa i no hi ha més dotació pressupostària, sinó que hi ha menys. Ara hui encara hi ha menys diners que en 1995, menys diners que en 1995. Però és igual, no passa res.

Demaneu auxiliar administratiu. Mira per on: "Per a què vols ara els auxiliars administratius als centres d'educació infantil, els centres de primària i els centres d'educació especial?" Per a què vols la gent...? No, home, no. Això no fa falta per a res". Mosatros volem que la violència d'alguna manera es talle o, almenys, es posen mesures. Perquè, clar, la violència tampoc ha augmentat en este temps en els centres escolars? No ha augmentat la violència? Home, alguna mesura caldrà fer.

I en el tema dels menjadors, què hem de fer amb els menjador? Deixar-los perquè no aprofiten? Hui en dia el menjador és un element imprescindible si volem una escola de qualitat. És una cosa imprescindible. I el que no podem fer és dir que els menjadors no poden ni tant sols existir en els centres públics. Perquè si fem un concurs, i després no podem gestionar això amb els pares ni amb els consells escolars, perd el menjador el caràcter educatiu que ha de tindre necessàriament qualsevol activitat en l'escola. I això no pot ser. Però, clar, nosaltres creem que és precis eixe tipus de mesures.

Plantegem a més que quan ací ixen a la trona diguem: "L'oferta pública d'educació, el servei públic d'educació, el formen els col·legis públics i els col·legis concertats". D'acord. Ja hem vist nosaltres que el tema de concertació el vam inventar nosaltres. I gràcies a nosaltres, els professors de la privada, a partir d'aquell moment, varen començar a cobrar algun tipus de sou digne i algun tipus de sou, sense possibilitat que es quedaran sense cap tipus d'arbitrarietat.

Què diem nosaltres? Home, per què no fa públiques la Conselleria d'Educació, el Govern de la Generalitat, les dades de quants xiquets i xiquetes immigrants hi ha en la xarxa pública i en la xarxa concertada? Per què no fa públiques la Generalitat les dades de quants xiquets i xiquetes amb necessitats educatives especials hi ha en la xarxa pública i en la xarxa concertada? Per què no fa públiques la Generalitat les xifres de quants xiquets i xiquetes que són d'ètnies minoritàries, de religions minoritàries o amb algun problema social hi ha en l'escola pública i l'escola concertada? Per què no les fa públiques? Per què no repartim en tota la xarxa pública per igual els xiquets que tinguen necessitats educatives especials, els xiquets de la immigració, els xiquets que pertanyen a alguna ètnia minoritària o alguna ètnia que tinga algun problema social o polític o religiós? No és una xarxa pública completa? Repartim-ho per igual, equitativament. O és que això no és bo? O és que això només és bo per a estos que estan ací? És que això no és bo per a la societat? Clar!

Però, senyories, jo vull dir-los alguna altra cosa. En els col·legis concertats de València -dic de València perquè estan més propets–, en la pràctica totalitat es fa la matriculació... ja saben vostés com. Hi ha un decret d'admissió d'a-

lumnes, que a més ha canviat la Conselleria d'Educació. És de les poques coses que ha canviat, perquè l'altra normativa encara és de fa... a vegades alguna més de 15 anys. Però es matriculen els xiquets... Clar, si l'oferta és menor que la demanda, hi ha xiquets que no es poden matricular.

Sap vosté el què passa? Jo li ho explicaré a vosté, senyories. Quan arriben als 20 o als 25, als que són el límit de matrícula, se para, ja no en queden més, i en queden 15, 16 o 20, fora els que siguen. Però quan ja han tancat l'assumppte, ve l'augment de la ratio, que això ho fa el director o la directora territorial per un ofici, i diu: "Ahí en compte de 25, 27, o 28 o 29". Però no pensen vostés que entren els que els toca per la llista. No, no. Entren no se sap quins, el 3, el 24, o el 16, o a vegades ningú que no està en la llista, sinó que apareix de... I quasi tots són familiars d'algú, (*remors*) quasi tots són amics de no sé qui, quasi tots són... I això passa en tota la xarxa! I què demanem nosaltres? Home, no facen això, no facen això! Vostés els que han de fer és una normativa que faça públiques els augments de ratio perquè tot el món les conega, i si han d'entrar dos més, els que els toque, i s'ha acabat l'assumppte. I això és llibertat i això és igualtat! La resta són *pamplines*! (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*) La resta són *pamplines*! I llavors, ahí voren nosaltres com realment estem per ahí.

Però, clar, qui ha de controlar això? Home, ha de controlar-ho la inspecció. Eh, ¡*cuidaito, cuidaito*! *Cuidaito* en la inspecció, que hi ha molt de familiar de gent de la Cambra, i de gent que no està en la Cambra, però que és del Govern. *Cuidaito* en la inspecció, no siga cosa que ahí tinguem problemes! I, clar, com va a controlar una inspecció, que tota és... i a més, ha sigut denunciada pels sindicats, per tot el món. Però és igual, no passa del res món, perquè ací tot aprofita, ací tot aprofita. I no passa res tampoc, no es preocupen, que això....

I, clar, tot eixe tipus d'elements són elements que a mosatros ens fa unes propostes molt concretes, que, com jo estic segur que el Partit Popular està també per l'augment de la qualitat del servei públic d'educació, a més de l'escola pública, les acceptarà totes, perquè totes van encaminades a això, i estic segur que ho farà, perquè, si no, clar, el que hem demanat és absolutament necessari i imprescindible.

Però, clar, hi ha una altra cosa. En el tema de ciència i tecnologia, jo crec que el president ha dit que vol ahí potenciar el tema. Nosaltres, que li fem cas al president, hem fet una esmena dient: "Bé, ja està clar. Vosté què diu, el 2%? El 2%. Ahí el té vosté, el 2%, ni una pesseta més. Aproven-ho vostés". I què han dit vostés? Home, els diners? Et transforme en beca el salari, perquè no tinguem cap tipus de problema i que no hi haja cap tipus d'inconvenient. No hem fet res més només que seguir el que diu el president en el tema de ciència i tecnologia. Estem segurs que també ho aprovaran, perquè, clar, si no, per a què diuen una cosa perquè després no es complisca...

La senyora presidenta:

Senyor Vives...

El senyor Vives i Moncho:

Senyora presidenta, tenia més coses que dir, però com s'acaba el temps i jo sé respectar les regles del joc... Moltes gràcies. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Vives.

Torn en contra. En representació del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Serra.

El senyor Serra Cervera:

Amb la venia de la presidència.

Senyories, la veritat és que acabem de descobrir un altre gran portaveu del Grup Parlamentari Socialista, millorant allò present, millorant allò present, (*remors*) i jo crec que això és bo per a esta Cambra en estos moments i a esta alçada del debat.

Però m'agradaria donar-li un to de serietat a la intervenció en una qüestió molt clara. L'educació no és cap broma per a este govern. L'educació no pot ser una broma per a cap govern de la Generalitat Valenciana. (*Remors*) I hi ha matèries que han de ser matèries d'Estat. Estar per damunt de *rifirafe* parlamentari i moltes vegades per damunt dels interessos partidistes, com s'ha vist ací.

En estos moments, en estos moments, com molt bé va dir ahir el president de la Generalitat Valenciana, cap xiquet entre 0, 1 ó 2 anys ha quedat despenjat de l'oferta gratuïta d'escolarització, (*remors*) escoles de la Generalitat, escoles dels ajuntaments. Senyories, i vostés saben que les guarderies públiques...

La senyora presidenta:

Silenci, per favor.

El senyor Serra Cervera:

... i les guarderies privades estan donant, estant donant eixes respostes a les necessitats educatives.

Vostés parlaven què les ràtios dels professors no els agradaven, però són les que són. A vostés els donaria igual donar-los les ràtios per aules, que encara són millors de les que eren. Perquè podíem estar parlant en el segon cicle d'educació d'infantil en l'any 1995, 21,8 xiquets, enguany 18,6; en els instituts, 32 xiquets en l'any 1995, hui 24 per ràtio. I això és una realitat i això és una cosa aconseguida per este govern, que ha invertit pel que fa a l'educació pública i ha dedicat tots els recursos que facen falta. I és una cosa que anem a continuar fent-ho en els pròxims exercicis pressupostaris.

Miren, mosatros tenim un compromís en l'educació pública com vostés no el tingueren. I això és una cosa que veig hui que pareix que han caigut les ideologies d'esquerra i dreta, eixos grans blocs s'han trencat, vostés és una cosa que no duen amb massa normalitat. En estos moments és una cosa que ha passat en estos anys. Des de l'any 1995 fins avui hi ha més de 8.000 professors més en la xarxa de l'educació pública i això és una cosa que vostés no acaben de dur bé i eixa és una realitat que es pot vore amb les nòmines del professorat. Això és una cosa que es pot vore tots els anys en els pressupostos que duem a estes Corts, quan tots els anys estan pujant-se les quantitats que es dediquen a l'educació pública.

Però, bo, vostés diuen en les propostes que fan, si estes propostes...

La senyora presidenta:

Un moment, senyor Serra.

Esta presidencia es la que regula el debate conforme al Reglamento. Ruego que desde los escaños no se dirijan al orador, ni le interrumpan y guarden un respeto igual como se guarda con todos los diputados en esta tribuna. Muchas gracias.

Continue, señor Serra.

El senyor Serra Cervera:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Com no podia ser d'una altra manera, la majoria de les propostes de resolució que hui vostés duen a esta Cambra no tenen cap sentit. Perquè parlar en estos moments de les despeses de funcionament, podem dir-los que més de l'IPC augmenten tots els anys les despeses de funcionament per a les despeses dels col·legis. Hui les noves tecnologies són una realitat en els col·legis valencians, la tarifa plana per a la incorporació i l'accés a Internet és una realitat que estem veient de manera continua. Però vostés ens demanen que dotem de personal administratiu, en eixa visió que vostés tenen d'engrandir i fer gros el cos de les administracions públiques, de què posem més administratius en les unitats d'educació infantil, quan sabem i està demostrat en estos moments que quan no se necessita personal administratiu és en eixes etapes de l'educació.

Vostés estan parlant, i per cert parlen de centres rurals adaptats, que m'imagine que faran referència a centres rurals agrupats, quan parlen de què tinguen auxiliars administratius, és una cosa que en estos moments, en tots en centres de més o de vint unitats està ja existint i està regularitzat.

Per tant, queda clarament demostrat com vostés arriben tard, com vostés fan propostes que de manera clara no responen a la millora de l'educació pública, no responen a un compromís, sinó a una visió de intentar confondre a la societat i d'intentar desgastar a un govern que s'ha compromès de veritat amb l'educació com un eix principal de les seues polítiques socials.

Però, senyories, anem a més. Vostés estan parlant de la compensació educativa. Hi ha una ordre del 4 de juliol de 2001 on es regula la distribució, la distribució entre els col·legis concertats i entre es col·legis públics, regula l'atenció a l'alumnat amb les necessitats de compensació educativa, i recull expressament l'equilibri i distribució de l'alumnat entre els centres sostinguts amb fons públics. Però no sent així, com vostés diuen, mosatros volem que tots els xiquets refugiats, tots els xiquets d'immigrants, tinguen les seues possibilitats educatives, i estem fet un esforç importantíssim perquè això siga una realitat. El 4 de juliol ho regularem, està en marxa l'ordre i funcionant en la conselleria. Hi ha una disposició transitòria on s'estableix el calendari per a sol·licitar per part dels centres els recursos necessaris per al curs 2001 i 2002. I vostés saben que això és així. Estem parlant de setembre per als centres d'educació infantil i de primària i estem parlant del mes d'octubre per a centres d'educació secundària.

Però sent això com és en estos moments, les seues propostes de resolució no donen, no donen ni una xicoteta oportunitat de llum a vore un model alternatiu o diferent al que està aplicant el govern del president Zaplana. En estos

moments, senyories, a vostés els preocupen altres qüestions. Vostés dediquen la majoria dels esforços en altra direcció, que no és la de presentar una alternativa per a millorar l'educació pública a la Comunitat Valenciana. Vostés saben que els criteris de qualitat que hi ha hui en dia estem complint-los; vostés saben de manera sobrada, com s'ha demostrat en este debat, però com s'ha vist al llarg d'estos anys, des de l'any 1995, com ha hagut un compromís polític en l'educació pública com no havia hagut anteriorment.

En estos moments, el govern de la Generalitat Valenciana, el govern del Partit Popular i, com no podia ser d'una altra manera, el seu grup parlamentari, estan orgullosos de l'esforç que s'ha fet en matèria educativa en la Comunitat Valenciana. Senyories, hem fet un esforç importantíssim per la formació de les persones adultes. Vostés ens diuen que regulem i desenrotllem. Hem tingut un compromís com vostés no tinguérem mai amb les persones adultes. En estos moments totes les polítiques, totes les polítiques, estan coordinades per a dirigir esforços a eixes persones; des de polítiques, com pot ser, el Pavace, es repleguen actuacions importantíssimes destinades a estes persones, com ha sigut la regulació de les currícules, dels exàmens i tota la normativa que ha de regular la presència d'eixes proves per a les persones que no han tingut l'oportunitat, per motius que siguen, de tindre un accés a l'educació, a la formació bàsica. I en estos moments volem que totes eixes persones puguin tindre un accés al títol de graduat d'educació secundària.

I creem que l'esforç que està fent la Conselleria d'Educació i Cultura és una realitat, és una cosa que abans no passava, és una cosa que abans no es feia. I això, senyories, acaba marcant les diferències entre un govern i un altre, entre un govern amb sensibilitat social i entre un govern que no tenia la mateixa sensibilitat, entre un govern que s'ha cregut que l'educació i la cultura és fonamental pel que són els pilars de la societat, pel que alguns han parlat dels murs de la democràcia, de pujar-los. I nosaltres el que creem és que el que cal és donar-li a la gent educació, formació, possibilitats de que tot el món tinga en llibertat les mateixes possibilitats.

Però, senyories, en estos moments vostés ens parlen en les seues propostes de reglaments orgànics i funcionals dels centres d'educació especial. Però si en estos moments hi ha elaborat un esborrany que s'ha fet de la mà dels centres d'educació especial i està prevista la seua publicació al llarg del present curs acadèmic... Si estem encaminant tots els passos que en l'educació pública no s'havia encaminat durant els anys de govern socialista. I ahí, ahí, cal marcar les diferències.

El que estem fent, per què ho fem? Perquè no existia. El que estem invertint, per què ho fem? Perquè no s'havia invertit abans. Estem comproment-nos amb l'educació pública com no ho havia fet mai cap govern en la democràcia de la Comunitat Valenciana. I en donar passos sòlids i en donar passos molt importants. Però jo els dic una cosa: per a mosatros, el camí no ha fet més que començar. Perquè quan l'educació siga per a tots, quan l'educació siga de qualitat, quan tinguem les cobertures fetes, voldrem anar a més, perquè a esta comunitat li fa falta encara anar a més, i nosaltres ho sabem i som conseqüents amb tot això.

Per tant, en estos moments seria una irresponsabilitat el traure algunes de les propostes de resolució que vostés estan presentant, que no ajudarien a caminar en la millora de l'e-

ducació pública valenciana, que per a nosaltres és pedra angular de la política social.

La senyora presidenta:

Silenci, per favor.

El senyor Serra Cervera:

El president Zaplana ahir va ser claríssim. Ací han comptat les línies. Jo li dic una cosa: vostés continuen comptat línies, que nosaltres comptarem pesseta darrere de pesseta el que estem fent en col·legis, en professorat i en la millora de la qualitat educativa de tots els valencians. I eixa és la gran diferència entre el que uns aportaven i el que altres estem fent a l'educació pública. Hui mosatros podem dir que cap xiquet de més de tres anys no està escolaritzat; hui podem dir que totes, totes, les persones que necessiten una atenció educativa la tenen amb un nivell de qualitat millor, molt millor, a la mitjana de la resta de comunitats autònomes, governe qui governe. I ens la juguem amb tots els criteris de qualitat, em dóna igual del partit que siga, del partit que siga, o de vostés o d'altres, nosaltres ens la juguem i sabem que els criteris de qualitat, que les ràtios de qualitat i d'alumne són les que estem presentant d'una xifra i d'una alçada molt millor que el que altres han fet.

Miren, vostés parlen de crear juntes territorials de directors escolars. Jo li dic que en estos moments mosatros tenim regulats els permanents de directors de centres públics que, reunits i de la mà de la conselleria, estan treballant dia a dia i donant, com no podia ser d'una altra manera, solucions importantíssimes.

Però hi ha una proposta que ja pareix que siga de manera continua obligada presentar-la per l'oposició, que parla de la gratuïtat dels llibres de text en l'ensenyament públic. I jo em pregunte: quan vostés governaven eren gratuïts els llibres de text per a tots els ciutats? No, no eres gratuïts. Hui, en estos moments, jo els dic que hi ha 1.278 milions de pessetes destinats a eixa matèria, que hi ha una actitud de la conselleria i del Govern valencià per a coordinar les ajudes de l'administració autonòmica amb les ajudes de les administracions provincials o locals i millorar la gestió i arribar a totes les persones.

Però sí que hi ha una dada importantíssima: no hi ha cap família que complint els requisits s'haja quedat sense el recolzament econòmic de la Conselleria d'Educació. La previsió que tinguérem nosaltres, la previsió pressupostària que es tingué l'any passat va a complir amb les necessitats de la societat valenciana en esta matèria.

Senyories, jo estic convençut que tot el món a la Comunitat Valenciana té clara qual és la situació que estem vivint i que després d'este debat de política general van a tindre la possibilitat de contrastar. Hui el procés de desenvolupament tecnològic, l'accés a la societat de la informació i, com no podia ser d'una altra manera, el que és el I+D+I és un compromís d'este govern. I és un compromís d'este govern al qual vostés per a poder arribar a la mateixa alçada hauran de córrer molt.

La senyora presidenta:

Senyor Serra, vaja finalitzant.

El senyor Serra Cervera:

Progressivament des de l'any 1995 anem augmentant les partides destinades a investigació i anem a continuar fent-ho fins arribar al 2%, perquè eixe, eixe és el vertader compromís que tenim en estos moments.

Senyories, els investigadors valencians i els becaris tenen un govern que recolza, que està darrer d'ells i que va a continuar recolzant-los, no com feren altres governs que s'oblidaren de regular eixa situació i els deixaren empantanats.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Serra.

Votació de les propostes de resolució de la 29.794 a 29.805, de les aprovades per la Mesa. Votació conjunta si no hi ha inconvenient. Senyories, comença la votació. El resultat és de 38 vots a favor, 45 en contra, cap abstenció i cap nul. Queden rebutjades les propostes.

Torn de defensa de la proposta de resolució 29.723, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Té la paraula la senyora Pérez.

Proposta sobre el sistema valencià d'innovació

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyora presidenta.

De com està la indústria valenciana cal posar com a mostra un botó, aquell que fa referència a la innovació.

Un document encarregat per vostés, el document que s'anomena *Documento para el debate sobre el sistema valenciano de innovación*, més conegut a hores d'ara com el Llibre Verd, trau les següents conclusions –traduïsc des del castellà al valencià perquè el llibre està escrit en castellà–

“Els recursos del sistema valencià d'innovació són escassos. El Sevi està poc articulat, dèbilment vinculat amb els sectors socioeconòmics i de la regió, i compta amb una escassa participació empresarial. A més a més, cap dels seus elements ha assumit el lideratge efectiu.

Les empreses valencianes no ocupen suficients recursos humans ni financers en el procés d'innovació tecnològica. Les empreses valencianes que innoven cooperen en innovació en menor mesura que les empreses del conjunt d'Espanya.

La particular estructura del teixit empresarial valencià no afavoreix la generació, absorció i difusió de coneixements tecnològics. Les empreses de la Comunitat Valenciana tenen una clara prospecció explotadora, però el darrer decenni s'aprecia un creixement menor que a la resta d'Espanya de les partides d'alta intensitat tecnològica.

Encara que la Comunitat Valenciana ha estat pionera en la concepció i aplicació de polítiques de recolzament...

La senyora presidenta:

Per favor, pregue silenci.

La senyora Pérez i Martí:

...a la innovació tecnològica, no s'han introduït els canvis necessaris per mantindre l'eficàcia. Les accions per a afavorir la investigació científica no han tingut el disseny ni els mitjans necessaris per a ser un element vertebrador del sistema valencià d'innovació."

És a dir, un suspens, o allò que es diu últimament: "necesita mejorar".

I el mateix que hem dit respecte a la innovació caldria dir-ho respecte als instituts tecnològics, als quals vostés primerament van intentar anul·lar però que actualment es potencien ben poc. Insuficients. O els premis Nova, la majoria de les vegades donant premis a empreses que són multinacionals.

I per què no parlar també de la situació que actualment fan les caixes d'estalvi? També és una mala gestió. Les caixes d'estalvi haurien de servir per a potenciar els pobles i les Pime. En este moment es dediquen a potenciar grans obres faraòniques com pot ser Terra Mítica, entre moltes altres anunciades des d'ahir pel senyor president de la Generalitat.

O l'Ivex, que en lloc d'ajudar a la promoció exterior de les Pime valencianes sols aprofita per desprestigiar en molts casos el País Valencià pels seus escàndols o per a fer més ric, si cap, el senyor Julio Iglesias en paradisos fiscals.

Però en algun moment cal tallar i passar el full d'una història negra industrial al País Valencià. I nosaltres estem en eixe camí, en el moment de tallar, reorganitzar, reestructurar.

Ahir el senyor president anunciava el canvi de la Conselleria d'Indústria. Quan es realitze l'esmentat canvi es dirà concretament Conselleria –si mal no me vaig prendre nota– d'Innovació i Competitivitat. I vull entendre que ajudarà a desenvolupar el I+D+I, corregint cada mesura negativa del Llibre Verd, lògicament, així com l'aplicació i potenciació de la qualitat total, a què també el senyor president va fer esment, tenint com a base els tres clients fonamentals per a adquirir les empreses valencianes eixa qualitat total: El primer, l'entorn, i vull recordar-ho perquè ho havem debatut en diferents ocasions, i per tant, el medi ambient, i l'acceptació del lloc on s'ubiquen les empreses. El segon, el segon client serien en este cas els treballadors mateixos, i ahí hauríem de pensar en la seguretat, la salut laboral i la integració al sistema productiu del treballador mateix. I en tercer lloc, el client mateix, el client com tota la vida s'ha conegut: millors productes, aplicació de les ISO a totes les escales i, lògicament, l'ajuda necessària...

La senyora presidenta:

Senyora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

...per a dotar-les de la màxima tecnologia.

Acabe, senyora presidenta, ràpidament, ja no tinc més temps, però bé.

En eixa línia, Esquerra Unida ha presentat una resolució. Per què? Perquè estant tot i conformes amb les mesures que des d'ahir va anunciar el president de la Generalitat Valenciana, creguem que s'han de tindre en compte els sectors, aquells sectors que poden estar afectats. I en eixa línia hem presentat una proposta de resolució perquè es tinguen en compte i poder confluïr, si cap, més vegades en posicio-

naments concrets i jo diria que més rigorosos sobre el reconeixement a la potenciació de la indústria valenciana.

Gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Per al torn en contra té la paraula el senyor Botella, en representació del Grup Parlamentari Popular.

El senyor Botella Crespo:

Señora presidenta.

Señores diputados.

Señor conseller.

Señora Pérez.

Lo primero, decirle que desde ayer estamos aquí sentados, pero me da la sensación de que al final no estamos asistiendo al mismo debate, lógicamente, a lo mejor por lo menos no con el mismo interés.

Yo también quiero decir algo que es obvio para argumentar lo que luego le voy a decir. Indudablemente, el Partido Popular sustenta, mantiene, refuerza y comparte todo lo que ayer en su discurso dijo el presidente de la Generalitat, como análisis del pasado y como futuro para el próximo año, que el año que viene tendrá que dar cuentas. Si yo fuera oposición, lo más lógico es decir: bueno, lo pasado lo critico o no, si no es cierto, y el futuro este me lo guardo y lo voy analizando. Sobre todo después del debate de ayer, en que su portavoz y su grupo fueron excesivamente crueles con las afirmaciones, rechazaron cualquier tipo de propuesta. Y sin embargo, hoy nos hacen una propuesta que luego leeré, pero antes voy a leer lo que ayer mismo decía el presidente que su grupo decía que tenía que rechazar, y que para nosotros tiene credibilidad.

Ayer mismo se decía: "Como pueden comprobar sus señorías, nuestro propósito es ambicioso y se concreta en cifras exactas. Pretendemos que el porcentaje de nuestro producto interior bruto destinado a I+D+I alcance la cifra del 2%. Y estamos preparados para dar un paso más en el impulso de las acciones del Gobierno en este ámbito. Por primera vez, nuestro presupuesto tendrá una función específica referida a I+D+I." Continuaba diciendo: "Y este protagonismo necesario en nuestros objetivos presupuestarios me empuja a reformar –y fíjese bien, a reformar– la estructura del Gobierno."

O sea, no solamente hace una propuesta; da cifras y dice lo que hay que hacer. Y usted en su propuesta, que no sé a qué obedece pero ahora analizaré, lo que dice es que mejoraremos el sistema. Se hace una propuesta de resolución a esto a que ayer se opusieron. Ustedes ahora presentan aquí, dicen: "Que haya un mejor sistema". No quieren ni cambiarlo. No tienen alternativa. Les da lo mismo. No piden más dinero. Quieren que lo que haya se mejore.

Este partido y el presidente ayer lo que decían era otra cosa. No ya que mejore, sino que se supere dentro de la mejora. Porque usted en su propuesta reconoce que ya existe. Que se mejore ¿el qué? ¿Lo que ya existe? ¿Quiere más que crear una subsecretaría? ¿Quiere más que crear una conselleria? ¿Quiere más que exista un presupuesto? ¿Quiere además que se dé una fecha, que es el 3 de diciembre? ¿Quiere más que se contemple en una línea presupuestaria por primera vez?

Si no les había pasado por la cabeza hasta que no han visto los titulares del periódico, y copian ustedes los titulares del periódico porque, aparte de no tener ideas como alternativa, es que no les gusta trabajar. Están peleados unos con otros o algo pasa, porque el criterio de su portavoz ayer de oponerse a todo no se corresponde con su filosofía de hoy de que mejoremos lo que estamos haciendo, en vez de ayer haber dicho: “señores, apoyamos, porque somos muy progresistas, el progreso de nuestra comunidad a través de investigación y desarrollo, a través de que haya una transparencia contable recogida en los presupuestos y a través de una reestructuración para dar mayor dinamismo, no mayor funcionamiento, a lo ya existente.”

Por todo eso, señora Pérez, tenemos la obligación de rechazarlo. Y no decirles lo que tienen que hacer o no, pero por favor, que lo que sí tienen que hacer es, cuando estén de acuerdo con algo del Gobierno, decirlo en el momento oportuno, no al día siguiente porque haya salido en los titulares de la prensa.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Botella.

Votació de la proposta de resolució del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida número 29.723. Senyories, comença la votació. El resultat és de 28 vots a favor, 45 en contra, cap abstenció, cap nul. Queda rebutjada.

Defensa de les propostes de resolució 29.779 a 29.786, que han sigut aprovades per la Mesa, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la senyora Mendoza per 12 minuts.

Propostes sobre la policia autonòmica, sobre els serveis d'hemodiàlisi dels hospitals públics valencians, sobre la violència de gènere, sobre les crisis alimentàries, sobre la salut i l'atenció sanitària i sobre la sinistralitat laboral

La senyora Mendoza García:

Gràcies, senyora presidenta.
Senyores i senyors diputats.

Avui defense unes resolucions que pretenen aprofundir en totes les garanties de seguretat que els ciutadans, els valencians i les valencianes precisen i se mereixen.

L'obligació de qualsevol Administració pública és garantir i també transmetre la seguretat als ciutadans. La seguretat és en tots els sentits un element bàsic i imprescindible per a la qualitat de vida de les persones, per al seu benestar i per a la cohesió social. És un dret bàsic, i com a tal és un dret profundament democràtic.

Un primer aspecte d'aquest problema és la seguretat ciutadana. La percepció que avui tenen els valencians d'una inseguretat ciutadana creixent obliga a superar actuacions d'este Govern erràtiques, obliga que el Govern actue amb eficàcia. Avui en dia, senyories, la presència del Govern en l'abordatge de la gestió de la seguretat, la inquietud dels ciutadans es correspon avui, en el 2001, amb la realitat de les estadístiques de criminalitat.

El problema està present, els valencians se mereixen una resposta. El problema està present i ha posat de manifest la seua imprevisió, la seua incompetència, el fracàs de la polí-

tica de seguretat del govern actual de la Generalitat. En realitat, en estos sis anys de govern, han estat incapaços d'avançar en el desenvolupament de polítiques actives de seguretat i de prevenció. I tot això, a pesar de l'ús i de l'abús retòric i propagandístic, i per tant inacceptable, que han fet sistemàticament des de la dreta, des d'Aliança Popular fins al Partit Popular, d'aquest tema.

El cas de la ciutat de València, en agost del 2001, és paradigmàtic: un cotxe cremat a diari; 1.000 dones en el carrer cada dia en mans de les xarxes de prostitució; 10 denúncies diàries per robatoris en domicilis; el supermercat de la droga que se trasllada d'un lloc a un altre de la ciutat; barris sencers, com els Poblatos Marítims, ara també amb veïns revoltats; el centre de la ciutat convertit en un focus d'inseguretat.

Però, a més, el problema és general. Torrevella: màfies implantades; assassinat per setmana; la xarxa de tràfic d'immigrants a Oriola; els problemes gravíssims de seguretat a les afores de Castelló.

Durant el primer semestre...

(Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor José Cholbi i Diego)

El senyor vicepresident primer:

Senyories.

La senyora Mendoza García:

...d'enguany...

El senyor vicepresident primer:

Senyora diputada, senyora diputada, perdone un moment, per favor.

Senyories, pregue que guarden silenci, per favor, moltes gràcies. Senyories.

Continue en l'ús de la paraula.

La senyora Mendoza García:

Durant el primer semestre d'enguany, el creixement de la criminalitat al País Valencià és evident, les xifres ho diuen, tripliquen el creixement mitjà de l'Estat. Segons dades de la mateixa Direcció General d'Interior, operen 148 grups organitzats i només en la ciutat de València i Alacant més de 29 bandes delictives. El problema està detectat i els ciutadans es mereixen i reclamen solucions efectives i ben sospesades, solucions que aborden d'una manera integral el problema de la seguretat. I solucions que no posen en risc la llibertat; l'equilibri entre la llibertat i la seguretat és el que dóna el benestar a les persones.

Per això, el nostre grup presenta avui una proposta ben clara: configurar un cos propi de policia valenciana, contemplat com a possible pel nostre estatut d'autonomia. Per la seua pròpia naturalesa d'organització, per estar més a prop de la gent, pel seu arrelament en el territori, i sempre que tinguera realment els recursos adequats i una concepció policial moderna, seria de màxima utilitat i eficàcia per a fer front als reptes que la realitat que acabe de desgranar requereix i se mereix. La seua existència reforçaria de veritat l'autogovern valencià, el seu sentit i la seua eficàcia.

Però la idea de seguretat és global, senyories, alguns problemes concrets mereixen ser tractats com a problema molt específic: des de la violència que patixen les dones, passant per la xenofòbia i el racisme, cada dia més present en la nostra societat, la intolerància més radical que genera agressivitat sistemàtica contra els diferents.

Parlar de la violència contra les dones és parlar de masclisme, d'intolerància, de sentències que provoquen escàndol. És parlar de por, és parlar de falta de protecció, de tortura i de mort. És molt conegut que hi ha dificultats perquè les dones denuncien les agressions. La dependència de les víctimes de l'agressor, la manca d'esperança que la denúncia servisca per a alguna cosa, de no tenir a on anar.

I tot això pot ser contrarestat amb polítiques compromeses i decidides que garantisquen la protecció i la seguretat de les dones i dels seus fills, polítiques que impedisquen que s'acabe de tancar el mur que les mateixes dones creen i que bloqueja la possibilitat que les denúncies se facen efectives i vagen endavant.

El fet, en el cas de les dones, és encara més sagnant. La mort civil, els sofriments físics i psicològics inacceptables, i fins i tot la mort física a mans d'uns agressors que, en este cas, tenen cara, nom i cognoms i carnet d'identitat, i que són coneguts sovint per les autoritats competents.

La inhibició del Govern no està contribuint precisament a evitar que una de cada quatre dones que moren en Espanya a mans dels seus companys agressors siguin valencianes: una de cada quatre; que fins al 31 d'agost vuit dones valencianes han mort a mans dels seus companys per maltractaments.

La nostra proposta és que s'aborde d'una manera clara intentar el problema, que es pugui debatre en esta Cambra i aprovar una llei integral contra la violència domèstica. En definitiva, una llei que servisca d'instrument per a defensar i protegir la vida, assegurar una existència digna a un col·lectiu especialment fràgil com són les dones maltractades.

La seguretat laboral: una altra assignatura pendent. És cert que en l'últim semestre ha disminuït el nivell global de sinistralitat en un 2,5 %. La situació en Espanya respecte a Europa, i la del País Valencià, és que, en una situació en què l'activitat econòmica ha augmentat paral·lelament en Espanya com en els països europeus, l'únic país en què augmenta la sinistralitat laboral és Espanya.

Les últimes dades: en agost del 2001 els accidents han augmentat un 46 % en la província de Castelló, els accidents mortals. Almenys tres treballadors han mort en eixe semestre cada mes en accidents laborals. La sinistralitat laboral és un problema greu. Els plans que vostés han anunciat i que han posat en marxa, han de reconèixer que no han funcionat d'una manera adequada.

El 30 % dels compromisos d'inspecció d'empreses no s'han realitzat. Els compromisos han anat disminuint d'intensitat. Primer es quantifiquen, en el 1999; en el 2000 se tornen a quantificar i un 30 % s'incomplix; en el 2001 només és una declaració de bones intencions. Esta situació insostenible ens obliga a presentar una nova resolució en estes Corts.

Una altra qüestió crucial és la violència en les escoles, de la qual es recullen tot tipus de denúncies i avisos en la comunitat escolar. La comunitat escolar està alarmada davant dels brots que es viuen i patixen a molts col·legis públics i instituts. Aquest és un problema social greu. La degradació consentida, les polítiques consentides contra l'ensenyament públic. La disminució dels mitjans materials i humans estan pagant les conseqüències.

Moltes vegades els professors es veuen agredits, coaccionats i desbordats. S'imposa ampliar el professorat de suport, els gabinets psicopedagògics, el seguiment dels casos problemàtics i la coordinació amb els serveis centrals. És urgent promoure la consciència ciutadana, la consciència ciutadana en un problema greu. S'ha d'incidir en les pautes culturals equivocades i contraproduents. Els models de violència, les actituds agressives, el culte al triomfador poc escrupolós que es transmet en els mitjans de comunicació desgraciadament per la televisió pública, també per la televisió pública de què el Govern Valencià és responsable, no aporten res per a pal·liar esta situació.

Altres inseguretats estan presents en l'ànim dels ciutadans: la por a la contaminació ambiental, la inseguretat sobre allò que es menja, la por a la malaltia.

Cal destacar que han acumulat –no és a propòsit d'un cas–, han acumulat crisis, que si volen puc tornar a anomenar: l'hepatitis C, la legionel·la, els pollastres amb dioxines que entren a la ciutat de València i no estan en marxa els laboratoris de salut pública, la crisi de l'hemodiàlisi, les operacions en La Fe en condicions en què no ha funcionat l'aire condicionat i han arribat a fer trasplantaments amb, aproximadament, 30 graus de temperatura, posant en risc la seguretat dels professionals i dels malalts, etcètera, etcètera.

Cal destacar, per la nostra part, que el sistema públic funciona, que funciona raonablement bé, però allà a on la degradació, que han disminuït clarament els recursos i la mala gestió, és a on estan apareguent els problemes.

Volem fer també una menció molt especial a l'esforç i al treball de milers de professionals de la sanitat pública que creuen en el seu treball i que vetllen per la salut dels ciutadans. (*Remors*)

El Govern té un compromís molt clar, el Govern té una obligació, el Govern té un deure amb els ciutadans valencians; ha de transmetre confiança i seguretat a la ciutadania. Però això...

La senyora presidenta:

Senyora Mendoza, vaja...

La senyora Mendoza García:

Acabe de seguida.

Però això no s'aconsegueix amb triomfalisme, amb absència de qualsevol sentit autocrític, amb desorganització, amb gestió deficient de les crisis, com hem pogut observar en la gestió de la crisi de l'hemodiàlisi, que es comença la investigació recuperant de les escombraries el material, les mostres, etcètera. No és una investigació amb garanties, ho sent molt, senyor conseller de Sanitat, no és una investigació amb garanties.

Eixa manca...

La senyora presidenta:

Senyora Mendoza, acabe.

La senyora Mendoza García:

...de gestió eficient ens ha portat a investigacions que mai, mai han arribat a clarificar la causa dels problemes, i que, per tant, han impedit donar solucions de forma adequada.

En estos momentos, totes i cada una de les propostes de resolució que he presentat ací i que he defensat, no tenen un altre objectiu que compromisos concrets en temps, en quantificació, inclús en el detall –compromisos concrets, no declaracions d'intencions–, en què tots podem estar d'acord per a millorar la seguretat i la qualitat de la vida dels valencians i de les valencianes, per a garantir...

La senyora presidenta:

Senyora Mendoza, el temps s'ha acabat.

La senyora Mendoza García:

...la cohesió d'esta societat.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Mendoza.

Té la paraula, per al torn en contra, el senyor Clemente.

El senyor Clemente Olivert:

Señora presidenta.

Yo, desde luego, después de la intervención que ha tenido la señora Mendoza, estoy francamente aterrizado. Porque, desde luego, ha pintado un panorama de la Comunidad Valenciana que, desde luego, y afortunadamente, no corresponde a la realidad.

La verdad es que la estaba oyendo y estaba pensando que estaba, no sé, leyendo sobre la profecía de Nostradamus, o sea, pintando un panorama aterrador, donde hay inseguridad ciudadana, donde hay crímenes, violencia... No lo sé, no sé exactamente cuál es la finalidad de este discurso.

Yo creo, realmente, que este no es el debate que los valencianos se merecen. Lo digo muchas veces: ustedes insisten, usted, señora Mendoza, concretamente, insiste en el discurso del miedo, en el discurso del terror, en el discurso de que las cosas funcionan mal.

Luego me ha llamado la atención de que ha tenido un lapsus y ha dicho: «el sistema público valenciano funciona bien, funciona francamente bien». Yo, desde luego, le agradezco esto, pero luego no puede evitar que le traicione el subconsciente, y empieza a pintar un panorama absolutamente apocalíptico, donde no funciona la sanidad, donde no funciona la seguridad, donde no funciona absolutamente nada.

Siguen insistiendo ustedes en el eterno debate que se han empeñado... –a nosotros, desde luego, creo que nos favorece que ustedes continúen con eso– el eterno debate público/privado. Un debate que, en este momento, en la Comunidad Valenciana parece ser que solamente les interesa a ustedes, porque los ciudadanos tienen muy claro que lo que quieren es calidad en los servicios. Calidad en los servicios sanitarios, calidad en la educación, calidad en política social... Que esto funcione bien, como está funcionando. Y puede funcionar mejor, y para eso son estos debates, para que ustedes plantearan una serie de propuestas, supuestamente positivas, que ayudaran a mejorar la Comunidad Valenciana. Eso es lo que se espera –o lo que yo espero– de una oposición responsable y con ideas.

Y además, sorprendentemente, ustedes han presentado una serie de iniciativas, una serie de propuestas de resolu-

ción, que yo me he tomado, una vez más –la molestia no lo es–, el placer de estudiármelas detenidamente, prepararme los argumentos, para darles una adecuada contestación, y luego, la verdad, me he sentido un poco frustrado cuando hemos vuelto otra vez a lo mismo. Hemos vuelto otra vez al discurso del miedo; al discurso del “doberman”. Continúa usted con el discurso de: “¡Que viene el PP!” Y es que el Partido Popular gobierna ya desde hace seis años en la Comunidad Valenciana. Y los valencianos ya saben cómo gobierna este partido, cómo lo hace este gobierno. Y ya no puede usted continuar con eso. Cuando no había gobernado, usted podía seguir con el discurso de: “Si viene la derecha...” Con la canción de siempre. Pero es que, ahora, ya han visto cómo hace las cosas el gobierno del Partido Popular, y evidentemente –y a los hechos me remito– parece que les parece bien. A ustedes, o a usted concretamente no le parece bien.

Cita una serie de ejemplos, por supuesto, dentro de este panorama tan catastrofista que a usted le gusta dibujar en esta Cámara, y que yo, desde luego, no comparto. Respeto, pero desde luego, no comparto. Habla de la hemodiálisis, de que se han sacado cosas de la basura. ¿Qué sentido tiene eso? ¿Qué transmitimos a los valencianos de la sanidad que tenemos en nuestra Comunidad? ¿Usted, realmente se cree que las cosas funcionan como usted transmite aquí?

Vamos a ver. Es que ustedes están completamente solos en ese discurso tan terrorífico. Cuando la Defensora del Paciente ha dicho públicamente que la Conselleria de Sanidad ha actuado correctamente, cuando la Asociación de Enfermos Renales ha dicho que la Conselleria de Sanidad ha actuado correctamente, ya no es que el Gobierno o que los diputados que sustentan a este Gobierno y este portavoz digamos que se ha actuado correctamente; es que los únicos que dicen que no se ha actuado correctamente son ustedes. Es que tienen un discurso que cada vez los deja más y más solos. Es un discurso aislado de la realidad; aislado de la problemática de la Comunidad Valenciana.

Y aquí –una vez más– han desperdiciado una oportunidad de oro para decirles a los valencianos: “Esto es lo que el Partido Socialista propone. Esto es lo que nos gustaría que se hiciera. No es lo mismo que quiere el Partido Popular.” Evidentemente, nosotros respetamos que hay una diferencia ideológica, pero esa diferencia ideológica no queda plasmada en su discurso, porque ustedes no plantean un discurso de alternativa.

Ustedes –ya le digo– en ese discurso de la negación están absolutamente solos, y cada vez más solos. Tienen auténticas fobias sobre las cosas que está haciendo el Gobierno en esta Comunidad, y cosas que a los ciudadanos les parece bien.

Tenemos el Plan de Choque. Una de sus fobias, de sus grandes fobias. Pues, aunque a ustedes les moleste, como 132.000 valencianos han elegido operarse libremente por el Plan de Choque, y no piensan como ustedes, nosotros vamos a ampliar –como dijo el presidente de la Generalitat ayer– este compromiso, y vamos a hacer que sea por ley, y va a ir en la Ley de Ordenación Sanitaria que, próximamente, se mandará a estas Cortes.

El Gobierno Valenciano, con su presidente al frente, se quiere comprometer más con los ciudadanos de nuestra Comunidad en una sanidad mejor. Y esto que a ustedes, evidentemente, no les gusta, y han hecho un caballo de batalla constante contra esta iniciativa, es una iniciativa que –usted

debe saber, porque ya se lo he repetido- es una iniciativa que ha sido avalada por el Consejo Interterritorial. Que ha sido respaldada y aprobada en otras comunidades autónomas gobernadas por el Partido Socialista, y que recientemente ha sido plasmada entre los objetivos, entre las alternativas, que plantea el Partido Socialista Obrero Español para mejorar la sanidad en España.

Realmente yo cada vez veo –y lo lamento- al Partido Socialista del País Valenciano más aislado, más solo en un discurso que, desde luego, no corresponde en absoluto a la realidad. Y desde luego –ya le digo- es el mismo discurso de siempre. Yo –ya le digo- le podría estar argumentando sobre cada una de las propuestas de resolución que ustedes han presentado.

No se las vamos a aceptar. No se las vamos a aceptar, porque –podría entrarle en el detalle, una por una- son iniciativas que están contempladas, unas en el Plan de Salud Alimentaria, otras en el Plan de Humanización, otras en el Plan de Salud recientemente presentado y aprobado por este Gobierno. Son iniciativas que usted, señora Mendoza, si no estuviera –a lo mejor- tan ceñida a recibir solamente determinadas noticias, podría comprobar –y no tengo ningún inconveniente en facilitarle la línea de actuación y el objetivo donde está contemplado- y se podría usted dar cuenta de que esto ya está; ya lo ha hecho el Gobierno; ya está presentado por el Gobierno.

Usted me dice que no. Y realmente, por la hora que es, yo creo que a sus señorías no les apetecerá que les lea la referencia de dónde está, pero le aseguro que no tengo ningún inconveniente. Además, una por una.

He oído que el señor Camarasa dice que: “Sí, si.” Pues, no hay ningún problema. No sé si el resto de su grupo estará exactamente de acuerdo. *(Remors)* Pues, no hay ningún problema.

Vamos a ver. Abra usted la propuesta de resolución 29.783. Eso está contenido en el Plan de Humanización, línea primera: “Atención e información al paciente”. En la actividad tres: “Elaboración de la carta del paciente”. Actividad cuatro: “Para establecer los mecanismos necesarios para poner a disposición del paciente el derecho a la información básica acerca de su proceso patológico.”

El objetivo 77 del Plan de Salud también contempla parte de lo que usted presenta en su propuesta.

Tenemos también la 29.784; es exactamente lo mismo.

Pero es que, la verdad, me siento, ya le digo, no sé... *(Pausa)* El señor Camarasa insiste en que le dé más datos.

Ha hecho usted una referencia sobre la siniestralidad laboral, que me ha llamado la atención. Me ha llamado la atención, aunque es más de lo mismo, porque sigue formando parte de ese discurso negro, de que todo funciona mal. Aunque luego, contrariamente, ha dicho: “Sin embargo, he de reconocer que la siniestralidad laboral ha disminuido en la Comunidad Valenciana”. Me alegro de que usted coincida con nosotros en que la siniestralidad laboral ha disminuido en la Comunidad Valenciana, y desde luego, de lo que más me alegro es del buen funcionamiento del sistema público, que usted ha reconocido.

Para nosotros, la siniestralidad laboral es un problema importante. Para el Gobierno es un problema importante. Y siempre se ha defendido que la mejor política para luchar contra la siniestralidad laboral era el aumento de la contratación indefinida. Y aunque a ustedes no les gusta mirar al pasado, hay que establecer comparaciones para ver lo que se ha hecho y lo que se ha dejado de hacer.

En el año 95 se hicieron 41.000 contratos indefinidos. En el año 2000 –señora Mendoza, que veo que no le interesa- se han hecho 133.000 contratos indefinidos. Esto supone un aumento de la contratación indefinida del 219%. Es una barbaridad. Si a ustedes no les parece bien, nosotros pensamos que es la mejor forma que hay de luchar contra la siniestralidad.

Yo, desde luego, no tengo inconveniente, y en el próximo debate sobre el estado de la Comunidad seguiré intentándolo. Seguiré buscando con usted un debate que creo e insisto que es el que realmente les interesa a los valencianos, que es hablar de cómo podemos mejorar la Comunidad Valenciana. No hablar de ese panorama terrorífico y aterrador que usted nos pinta en cada una de sus intervenciones.

Lo lamento. Espero que otra vez lo aprovechemos mejor. Nada más, y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Clemente.

Correspon la votació de les propostes de resolució 29.779 a 29.786, del Grup Parlamentari Socialista.

Votació conjunta, si no hi ha inconvenient. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 37 vots a favor, 45 en contra, cap abstenció i cap nul. Queden rebutjades les propostes.

Senyories, se suspén la sessió, que s'iniciarà a les quatre i mitja.

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 51 minuts)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 36 minuts)

Propostes sobre retirada de la candidatura del quarter de l'Otan a Bétera i d'inversions en cooperació internacional

La senyora presidenta:

Defensa de les propostes de resolució del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, números 29.734, 743 i 744. Té la paraula el senyor Cardona per set minuts i trenta segons.

El senyor Cardona i Pla:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyors diputats, senyores diputades.

El nostre grup presenta ací tres propostes que tenen molt a vore amb la seguretat, amb els drets i, fins i tot, podríem dir amb les relacions internacionals que es produïxen des d'ací, des de la nostra comunitat.

La primera es referix a la petició que se retire la candidatura del quarter general d'alta disponibilitat de l'Otan al municipi de Bétera.

Ahir, el senyor president, el senyor Zaplana, va dir clarament que la postura d'Esquerra Unida i la del Partit Popular eren diametralment oposades. És evident i ens alegrem molt d'això. Però també va dir que ell impulsava el quarter de l'Otan, que era una idea que havia impulsat i que seguiria impulsant. Dóna igual que passen esdeveniments internacionals com el que va haver el dimarts, un cruelíssim atemptat, injustificable, al cor d'Estat Units; que els

poders, les persones que manen, sembla ser que no volen fer cap reflexió sobre allò que és la seguretat, sobre allò que és la defensa, sinó que se continua amb la mateixa visió que s'ha tingut sempre, que l'única seguretat és estar molt armat, quan més armat millor, sense identificar de cap manera quins són els nostres enemics, quines són les amenaces que realment ens afecten i ens preocupen.

D'alguna manera podem dir que ens imaginem uns enemics per als quals creem una sèrie de forces, una sèrie d'armes, que més que defensives són ofensives, però no atensem realment al que la gent necessita i als drets que deurien tindre. Nosaltres pensem que la defensa realment dels valencians se basaria, se basa, en el fet que tots els valencians tinguen dret a una vivenda, que tots els valencians tinguen dret a un treball, que tots els valencians tinguen dret a una educació de qualitat; és a dir, això realment pensem que sí que genera seguretat clau, seguretat directa i personal.

Pensem que el que cal fer als països occidentals, ja ho hem dit des de fa molt de temps, és una política que no faça sentir-se agredits als països que ens envolten. Pensem que cal fer una política per a desactivar els fonamentalismes, i eixa política no es pot fer des d'ací. És a dir, només poden desactivar els fonamentalismes la gent que els està patint. Correspon als països àrabs desactivar i fer que la gent fonamentalista dels seus països no tinga la potència que té, i té eixa potència per desesperació i per injustícia.

Nosaltres pensem que l'Otan no és eficaç per a resoldre els conflictes, i que el quarter este de l'Otan de cap manera pot ser útil per a donar més seguretat als valencians. El quarter de l'Otan el que en realitat suposa és més perill, més probabilitat d'atac i, és clar, mostrar-nos com una terra que presta el seu territori per a atacar uns pobles veïns.

El senyor Zaplana, que va comentar molt qüestions que calia ser més demòcrata, referint-se que a vore si nosaltres ens passem a les posicions majoritàries, oblida que en el referèndum de l'Otan el poble espanyol, i el valencià entre ell, va votar que no s'inclouria Espanya en l'estructura militar de l'Aliança Atlàntica, i ahí dins estem. També es va votar que estaríem lliures d'entrada d'armes nuclears, d'enginyers nuclears, i tampoc això s'ha complit, i de fet no hi ha cap prova ni cap escrit que diga que la base de Bétera no pot tindre este tipus d'armes. És a dir, que una votació directa del poble espanyol no ha sigut atesa de cap manera pels seus poders, i per descomptat, el senyor Zaplana està d'acord amb això.

Nosaltres pensem que la millor defensa passa per la cooperació amb els pobles del voltant i amb els pobles empobrits. I ací és on entrem en la segona proposta que fem, que és la d'augmentar la cooperació fins al 0,7% del pressupost. Ahir vam sentir com el Partit Popular sembla molt satisfet de la seua política de cooperació, se sent molt satisfet encara que l'aportació a la cooperació ha baixat del 0,22% en el 2000 al 0,11 en el 2001. És a dir, que anem a la baixa d'una manera clara i descarada. I ens diu el senyor Zaplana que ha tingut l'elogi unànime de les ONG que es dediquen a este tipus de qüestions.

Sincerament, nosaltres no detectem eixe elogi. Totes les organitzacions amb què hem parlat, totes ens han dit que l'ajuda és ridícula, escassíssima, que cada vegada és pitjor, que les convocatòries ixen molt tard i se resolen més tard encara, que enguany fins al mes de setembre o octubre no se disposarà, no se sabrà quins projectes es poden tirar avant. Però el senyor Zaplana també va llançar una amenaça molt clara

a les ONG: que hi hauria una revisió i una depuració. Potser que ja que nosaltres no detectem eixos elogis vulga aconseguir-los a base d'este tipus d'amenaces. És a dir, que podem trobar-nos en una represàlia o una amenaça cap a aquelles ONG que no elogi de manera adequada esta política de cooperació que nosaltres considerem realment d'una quantitat irrisòria. (*Remors*)

Nosaltres pensem que no es pot posar tampoc en sospita la tasca global que fan les organitzacions no governamentals, ja que elles...

La senyora presidenta:

Senyories, pregue silenci...

El senyor Cardona i Pla:

...són les institucions que hem triat per a portar avant esta política de cooperació.

I finalment, nosaltres fem una proposta de realitzar, d'elaborar el Pla integral d'atenció als immigrants. Recordem que tant el Partit Popular com el Partit Socialista han presentat una proposta en este mateix sentit, però ací jo critique clarament al Partit Popular per la seua incapacitat de transaccionar alguna cosa en què tots estem d'acord.

És veritat que en esta proposta meua no posa una lloança al senyor Zaplana. És veritat que en esta proposta no apareix un rendiment de comptes, ni inclús una confiança exagerada en la política futura. Però nosaltres estem disposats a arribar a un acord amb el Partit Popular que incloga els aspectes principals de la seua proposta i els aspectes principals de la nostra. Pensem que seria una llàstima no arribar a un acord en este tema del pla de la immigració, quan els tres grups estem d'acord i només ens separen alguns aspectes purament formals.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Cardona.

Torn en contra? Té la paraula la senyora Cervera.

La senyora Cervera Mañas:

Muchas gracias, señora presidenta.

Quisiera comenzar este debate diciéndole a su señoría que parece ser que no ha estado en esta Cámara. Porque efectivamente, aquí en esta Cámara, esta mañana, se han estado debatiendo dos propuestas justamente y se han transaccionado con su grupo. Las únicas dos propuestas que aquí se han debatido y se han transaccionado han sido de su grupo. Por tanto, no debería usted estar en esos momentos en la Cámara, o estando en la Cámara debía estar usted en otro lugar.

Señorías, el porcentaje del 0,7% es una referencia cuantitativa y, por tanto, como tal hay que tratarla. Este grupo parlamentario, pues, considera que en todo momento su señoría y su grupo, y de manera reiterada, trata de trasladar un debate, que es el debate del porcentaje del 0,7, a si este Gobierno, el Gobierno del presidente Zaplana, está o no está con el 0,7. Y ese no es el debate, aunque ustedes traten de trasladar que así sea. El debate es si resulta necesario implementar políticas necesarias para alcanzar ese objetivo del

0,7. Y en ese sentido el Grupo Parlamentario Popular considera que, efectivamente, las políticas que el Gobierno del presidente Zaplana está llevando a cabo son las políticas correctas.

Y en esa línea, en diciembre de 1999, en el debate de los presupuestos, ya en aquel momento dijimos que era necesario y apostamos por alcanzar ese objetivo del 0,7%. Y ustedes también estaban y por supuesto fue también refrendado por su grupo. Pero también insistimos en que debía ser de una manera gradual. Es decir, era necesario adecuar progresivamente los recursos que se disponían a la capacidad de gestión de las organizaciones no gubernamentales para el desarrollo. Y acorde con ese compromiso asumido por el Gobierno, terminó el año 2000 con una inversión de 2.311 millones de pesetas en materia de cooperación, la cifra más elevada en los últimos diez años.

Por supuesto, es evidente que la cooperación para el desarrollo es sin duda una de las mayores prioridades del Gobierno del presidente Zaplana. Desde el año 1995, año en que el Partido Popular comienza a gobernar en esta comunidad, se ha ido incrementando poco a poco el presupuesto en materia de cooperación internacional. De hecho, de los 63 millones invertidos en el año 1994, cuando todavía gobernaba el Partido Socialista...

La senyora presidenta:

Un moment, senyora Cervera. Per favor, senyories, pregue silenci. Continue, senyora Cervera.

La senyora Cervera Mañas:

Sí. Decía que ha sufrido un incremento importante en materia de inversiones en cooperación internacional. Que el año 1994, último año de gobierno socialista, hubo una inversión de 63 millones de pesetas, y sin embargo cerramos el año 2000, cuando ya gobernamos el Partido Popular, a 2.311 millones de pesetas. Por tanto, es un incremento considerable. Y no solamente es un incremento considerable e importante, sino que también hay que tener en cuenta que los fondos y el origen de los fondos destinados a la cooperación era el mismo, era la deuda.

Esta situación producía cierto desconcierto en las organizaciones no gubernamentales que gestionan los proyectos, y también en los agentes de la cooperación. Por eso quisimos solucionar este problema, y desde este año la Ley de presupuestos ya garantiza la financiación de esos proyectos tan necesarios y facilita agilizar la ejecución de los mismos. Por tanto, estamos hablando de un reto político, de un respaldo jurídico y de un efecto social importantísimo.

En la misma línea, en la línea de dar cumplimiento a los compromisos que este Gobierno va asumiendo, el presidente del Consell anunciaba la inmediata creación del Comisionado del Gobierno para la Inmigración, así como la puesta en marcha del Foro de la Inmigración, como consecuencia también del Plan valenciano de inmigración. Y por tanto este grupo va a rechazar su propuesta, porque ya esta mañana el Grupo Popular la ha presentado y se ha debatido.

Por último, quisiera comentar a su señoría y a su grupo parlamentario que las personas, los valencianos que vivimos en esta comunidad y que creemos firmemente en las posibilidades que tiene esta comunidad, es un honor que organismos internacionales, como es el caso de la Otan, decidan

establecer sus sedes en nuestra tierra. Además porque también va a tener importantes efectos económicos, y sobre todo impactos no solo en la renta, sino también en la producción y en el empleo.

Por tanto, el Grupo Parlamentario Popular considera que es incluso interesante y deseable, y reiteramos además también el compromiso del presidente Zaplana ayer, en su intervención rotunda, de tratar de utilizar todos los mecanismos necesarios para que, efectivamente, en la localidad de Bétera se sitúe el cuartel general de alta disponibilidad.

Y esta diputada apela también a su responsabilidad, porque ustedes son representantes de una dignísima parte de la sociedad valenciana. Y no solamente por ser representantes de esa dignísima parte de la sociedad valenciana sino también del conjunto de la sociedad valenciana. Porque esta sociedad, los valencianos de la Comunidad Valenciana, requerimos, exigimos situaciones de normalidad. Y desde luego, con todos esos discursos alarmistas, desde luego que no se asegura la normalidad en esta comunidad.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Cervera.

Votació conjunta si no hi ha inconvenient. Té la paraula el senyor Perelló.

El senyor Perelló Rodríguez:

Señora presidenta, a los efectos de separar la votación, por un lado, la 29.734 y, por otro lado, las otras dos.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Perelló.

Votació de la 29.734. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 6 vots a favor, 71 en contra, cap abstenció, 3 vots nuls. Queda rebutjada.

Votació de les propostes de resolució 29.743 i 29.744. Senyories, comença la votació. El resultat és 35 vots a favor, 43 en contra, cap abstenció i 2 vots nuls. Queden rebutjades les propostes.

Defensa de les propostes del Grup Parlamentari Popular números 29.764 i 29.766. Té la paraula la senyora Barrieras en representació del Grup Parlamentari Popular.

Propostes sobre finançament de les universitats i execució de projectes en l'ensenyament públic

La senyora Barrieras Mombrú:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Intervinc en nom del Grup Parlamentari Popular per a presentar dos propostes de resolució. Una que diu: "Les Corts Valencianes insten al Consell a què continue el seu compromís d'aplicació del sistema de finançament de les nostres universitats i continue impulsant una major apertura a la societat de la comunitat universitària, que faça possible la participació de les institucions socials en la programació dels grans objectius".

El Pla plurianual de finançament de les universitats públiques valencianes, que va aprovar el Govern Valencià en data 15 de juny de 1999, el govern del Partit Popular del president Zaplana, té una vigència fins el 2003 i fins a la data s'ha complit escrupolosament dit pla. Els diferents components del finançament de les universitats públiques són aplicats d'acord amb els paràmetres establerts en el mateix pla, tant al que es refereix a la subvenció bàsica, calculada en funció dels crèdits, dels crèdits matriculats, i el nivell d'experimentalitat de les titulacions, tant com a les subvencions addicionals que va condicionada al compliment d'eixos objectius.

Esta última subvenció ja ha sigut d'aplicació en l'any 2000, es va subvencionar ja en l'anualitat 2000. I per a la 2001 està negociant-se en totes les universitats la seua adequació als indicadors de qualitat que la societat valenciana demanda. I quan parla d'aconseguir una major participació de la societat valenciana en la comunitat universitària, tots sabem –a més va fer referència ahir el president– de la presentació de la Llei de consens social, que està esperant que s'aprove la nova llei orgànica d'universitats en el parlament espanyol que incrementarà la presència social en este òrgan de govern.

De totes maneres, jo crec que el fet que es demande la participació en les universitats no és més que una continuació de la gran participació que està generant el govern del Partit Popular. Sabem que en educació –centrant-nos en educació– s'ha fet la mesa de pares, s'ha fet la mesa d'alumnes, vull dir, jo crec que d'alguna manera s'han arribat a una sèrie d'acords en el pacte per l'educació, amb sindicats, bo, amb tots els agents que tenen alguna cosa a vore amb l'educació. Per tant, jo crec que la participació que ací d'alguna manera volem ressaltar s'ha fet palesa durant tot el temps del govern del Partit Popular.

Bé, jo d'alguna manera també referint-me a les manifestacions del president, doncs, bé, està clar que eixe pla plurianual, doncs, ha tingut un elogi dels gestors universitaris. És, evidentment, el pla de finançament millor de tot l'Estat espanyol. I d'això crec que és una cosa que hem d'estar tots orgullosos, és una cosa que està massa demostrada com per a poder dir que no és així.

Aleshores, jo, d'alguna manera, estic quasi convençuda que és una proposta de resolució que han de recolzar els altres grups polítics, perquè l'única cosa que demanda és continuar amb eixa línia de finançament denominada, com estem dient, per molts rectors, com la millor –així es va dir en la conferència de rectors–, i, a banda, doncs, demandar eixa participació social que crec que és importantíssim en tots els àmbits de la nostra societat.

I l'altra proposta de resolució és la que diu: "Les Corts Valencianes insten al Consell a què prossegueisca l'esforç inversor que realitza mitjançant l'empresa pública Ciegvs a amb el fi que al llarg de la present legislatura s'executen tots els projectes de construcció, adaptació i equipament dels centres d'ensenyament públic per a garantir el compliment de la Logse i la millora de la qualitat de l'educació".

Bé, està fent el govern un tremend esforç. No crec que valga la pena a la millor tornar a comentar com estava l'educació en l'any 1995 quant a infraestructures. Vull dir, és un tema que no... és un tema que està mal que ho repetisca tantíssimes vegades, però és una cosa que és evident. En 1995 vam haver de fer el mapa escolar. En això estem tots d'acord, no? Sí, estem tots d'acord? Val, m'alegre.

Aleshores, a partir d'ahí, doncs, clar, l'esforç ha sigut continuu i cada vegada més, perquè en alguna intervenció jo he llegit en el *Diari de Sessions*, que sóc aficionada a repassar-los, que diuen: "és que vostés en el primer any només van fer no sé quants, és que en l'altre, clar, van fer més, serà que venien les eleccions..." No, mire, no, se'n van fer més perquè les infraestructures necessiten d'uns projectes, necessiten d'un temps, i ara en estos moments en l'empresa Ciegvs, que s'ha creat, una empresa que per cert no vull oblidar que el seu secretari general, el seu líder, el senyor Pla, el secretari general, va dir en un recull de premsa que vaig portar jo ací en pressupostos que l'únic que n'hi havia bo en els pressupostos era l'empresa Ciegvs. Ho va dir. Ho va llegir, no?

Bé, aleshores, clar, estic convençuda que si damunt el secretari general va dir que Ciegvs era bona... Clar, en comissió ens van dir que no a Ciegvs, després en ple resulta que els van votar que sí. Vull dir, jo no sé exactament quin és el plantejament que tenen el grup parlamentari de l'oposició. Però, jo confie, de veritat, que després de vore l'esforç inversor que, com va dir el president, les actuacions són 431, és que no en són ni una ni dos, són 431, vull dir, és que vore que en 431 n'hi ha 131 acabades...

La senyora presidenta:

Senyora Barrieras...

La senyora Barrieras Mombrú:

Sí, senyora presidenta, acabe de seguida.

...128 que estan licitades d'enguany... Jo crec que l'esforç és evident. Vull dir, estic convençudíssima que els grups parlamentaris d'esta Cambra no dubtaran en cap moment en recolzar estes propostes de resolució.

Res més i moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Barrieras.

En representació del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora Amorós per al torn en contra.

La senyora Amorós Fillol:

Bona tarda, senyories.

Evidentment, no anem a acceptar ninguna de les dos. Ho lamente, senyoria. Però, coincidim en algunes coses que vull ressaltar hui ací en el ple d'esta institució.

Mire, no anem a acceptar la de Ciegvs perquè ho hem dit per activa i per passiva. És una empresa pública que ni compra ni vende. No sabemos todavía qué tipo de actividad hará para tener el nombre de empresa. Sinceramente, lo hacen para saltarse ciertos mecanismos como: contratar sin tener asignación presupuestaria, los controles presupuestarios también se los saltan como la asignación de recursos, la capacidad de endeudamiento..., y no siguen las indicaciones de la Ley de contratos del Estado, como por ejemplo en materia de publicidad. Creo que son motivos suficientes para rechazar la propuesta que apoya el grupo parlamentario que da soporte al gobierno.

Y respecto a la otra propuesta de resolución que traen aquí, señora Barrieras, creo que lo vengo diciendo en todas

mis intervenciones sobre el Plan de financiación de las universidades públicas valencianas. Y lo voy a volver a repetir porque no se me caen los anillos. Apúntenselo y que no se les olvide. Es un gran plan de financiación de universidades públicas valencianas, un gran plan. Posiblemente modelo a seguir por el resto de comunidades autónomas en materia de financiación de las universidades públicas.

Dicho esto, dicho esto, digo: no es el I plan de financiación, es el II Plan de financiación de universidades públicas valencianas, copia exacta este plan del primero. Sí, señora Barreras, sí, haga memoria histórica. Copia exacta del primero. Primero realizado con el mandato todavía del conseller entonces Joan Romero, conseller socialista. Sí, sí, señora Barreras, usted que es aficionada al *Diario de Sesiones*. (Remors)

En segundo lugar, le diré que incluso este plan, este plan de financiación mejora el primero. Y es cierto. Tiene una cosa que mejora el I Plan de financiación, y es la financiación por objetivos. El señor conseller sabe perfectamente que lo vengo diciendo: mejora en la financiación por objetivos; financiación por objetivos que, por cierto, ahora su director general de universidades ha armado el *tótem revolucionario* en las universidades públicas valencianas queriendo cambiar los indicadores que nos van a dar esos objetivos a financiar. Lo hemos podido leer en prensa últimamente.

Entonces, yo no entiendo ya la propuesta de resolución que traen ustedes a estas Cortes, porque una de dos, o es una bofetada pública por parte de la Generalitat o del Consell al director general de universidades o no entiendo nada. Porque, por un lado, se quiere, por un lado se quiere cambiar los indicadores de calidad en cuanto a los objetivos financieros... porque como no hay dinero y esto pone en evidencia lo que dijimos ayer en el debate, esto pone en evidencia que no hay dinero, que estamos muy endeudados y no van a poner cumplir el plan de financiación.

Y respecto a esta... (Remors) ¡Hombre! ¡Ay, ay, ay! Claro que no, claro que no lo van a poder pagar porque, además, además... Mire, no lo iba a decir pero lo voy a decir. En la financiación por objetivos llevan un año, un año de retraso respecto a lo que dice el Plan de financiación. En un año que no habían pagado y ni siquiera se habían sentado a negociar qué objetivos eran financiados. ¡Ni siquiera! (Remors)

La senyora presidenta:

Silenci, per favor.

La senyora Amorós Fillol:

Y para terminar les voy a decir que, evidentemente, la segunda parte de la resolución, pues, ya es para morir. Ustedes están intentando allanar el caminito al preproyecto de la ley de consejos sociales, Ley de consejos sociales que ha puesto en pie de guerra a todas las universidades públicas valencianas. Las universidades públicas valencianas yo creo que han demostrado suficientemente que son mayores de edad y responsables como para fijar los pequeños y los grandes objetivos. Y si quieren hacer políticas de apertura de la universidad con la sociedad inviertan en políticas de entendimiento en materia de investigación entre universidad-empresa, inviertan en vías y mecanismos de más financiación, inviertan en las nuevas tecnologías y apuesten, porque

las grandes desigualdades que se van a plantear en esta sociedad va a ser entre quienes tengan acceso y no lo tengan a las nuevas tecnologías.

Por tanto, esos son los caminos que se han de abrir entre la universidad y la sociedad. Y lo siento, pero no van a contar con nuestro voto para engañar una vez más en materia de universidad a la sociedad valenciana. (Remors)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Amorós.

Votació per a les propostes de resolució 29.764 i 29.766. Senyories, comença la votació. El resultat és de 45 vots a favor, 35 en contra, cap abstenció i cap nul. Queden aprovades estes propostes de resolució.

Torn de defensa per les propostes del Grup Parlamentari Esquerra Unida 29.732 i 29.733. Té la paraula el senyor Oltra per sis minuts.

Propostes sobre el Pla de sanejament financer i el Pla de millora del tren convencional

El senyor Oltra i Soler:

Bé, moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Presentem ací dues propostes de resolució, una fa referència a una qüestió que jo crec que és absolutament urgent, i és la necessitat d'elaborar el que seria un pla de sanejament financer de la Generalitat Valenciana. A mi me pareix una actitud absolutament irresponsable eixa alegria amb la qual s'està treballant amb els diners públics, diners que són de tots; eixa despreocupació i això de dir que no passa res, que és una cosa perfectament assumible, que no cal preocupar-se tant. Inclús el president Zaplana mateix ahir ho dia, el conseller ja sabem que ho ha dit en repetides ocasions. I és un tema que en tot cas ocupa eixa famosa frase, i si l'haguera patentat igual de *royalties* cobraria bastant, però que no preocupa.

Jo crec que la...

La senyora presidenta:

Un moment, senyor Oltra. Senyories, pregue silenci. Continue.

El senyor Oltra i Soler:

Jo crec que la qüestió sí que ha de ser molt preocupant. Estic convençut que és molt preocupant. Que és molt preocupant inclús per a vostés mateixos, perquè sense voler vostés mateixos s'estan veent afectats per uns retalls cada volta més propers i cada volta més forts en els seus projectes d'inversió, cosa que té conseqüències molt negatives en tota una sèrie de promeses, de necessitats, d'objectius, etcètera. I això està ahí.

L'altre dia comentàvem que el president Zaplana a la Vila havia fet unes declaracions dient que en tan poquet temps no se podien haver fet més coses. Jo no sé a què es referia. En tot cas, si es referia a això, a augmentar el deute, tenia tota la raó del món, perquè en el seu mandat, en cinc

anys i poc més, ha augmentat el doble del deute que se va trobar en la Generalitat Valenciana. I el fet més injustificat és que eixe deute s'ha generat continuant amb tota una sèrie de mancances en les àrees essencials de la nostra comunitat. No vaig a repetir ací tot allò que s'ha dit de necessitats en àrees bàsiques com pot ser la sanitat, educació, benestar social, etcètera. Ahí continuem tenint unes mancances impressionants.

Per tant, ha sigut una despesa, ha sigut un deute general que no s'ha traduït en un benefici social per a tota la comunitat. Se n'ha anat en altres coses. Evidentment, se n'ha anat en altres coses que jo crec que no són en absolut prioritàries per a la nostra comunitat.

I eixa dinàmica no pot continuar més temps. Jo crec que vostés són conscients d'això. Nosaltres ho diem, i això té la importància que té per a vostés, pràcticament ninguna. Però és que inclús gent del mateix Govern estatal seu també està dient-los-ho, també està cridant-los l'atenció. Molt suauement, també és cert, però està cridant-los l'atenció perquè vostés són un mal exemple de control pressupostari, un mal exemple de com s'han de portar unes finances públiques. I això és una cosa que ens preocupa a tots perquè, lògicament, la Generalitat no és seua, la Generalitat és de tots nosaltres, i per tant, qualsevol cosa que passa ahí ens preocupa a tots, per ara i pel futur, un futur que vostés en eixe aspecte estan hipotecant.

Per tant, nosaltres demanem eixe pla que tinga com a objectiu fonamental racionalitzar eixa despesa, donar una prioritat, en allò que és més important gastar ahí els diners i, en canvi, ralentitzar quan no suspendre les inversions en tot allò que probablement és allò que els agrada, també és cert: el tema de Terra Mítica, el voltant de Terra Mítica, la Ciutat de la Llum, Cacsà, que era una ciutat faraònica en un moment donat però ara ja se veu que és una ciutat ideal. O siga, ahí el soterrament de diners i diners, eixa espècie de panteó de diners públics, en el fons està transformant determinades qüestions.

Cal aplicar un pla de mesures jo crec que urgents de reduir eixe deute. És cert que vostés diuen que eixe deute no preocupa, que és un percentatge –depén de qui ho diga– del 2, el 4, el 4 coma no sé què per cent del pressupost. Però això té trampa. És eixe percentatge com podria ser un altre més alt o més baix, és qüestió del que vulguen vostés allargar en el termini l'amortització d'eixe deute. Per tant, clar que serà assumible, i amb menys quantitat també serà assumible. Si això, feta la llei feta la trampa. Si això està clar, però del que vostés són conscients també, a pesar que ahir el president va demostrar que tenia una certa informació privilegiada del Banc d'Espanya, és que el pròxim balanç que es presente és possible que s'haja baixat un poc el tema del deute. No ho sé, ja vorem, això està per vore. Però un bilió, més d'un bilió de pessetes en estos moments, jo crec que és una quantitat suficientment exagerada com perquè vostés se replantegen algunes qüestions de les que fins ara han estat fent.

I lògicament, aquesta actitud també ha d'anar relacionada amb un tema al qual vostés tradicionalment li han prestat molt poqueta atenció, i és el fet de la necessitat de ser més reivindicatius davant del Govern central de Madrid, quant al nivell d'inversions que han de vindre ací. Ja està bé inclús d'haver vostés de pagar coses que hauria de pagar el Estat central, i per eixa falta de capacitat reivindicativa acaba suportant el ciutadà valencià.

Lògicament, com a conseqüències de tota esta situació, n'hi ha moltíssimes. Una d'elles probablement siga a la que fa referència l'altra proposta de resolució que presentem. I és un tema que no té res a vore amb la Conselleria d'Hisenda, però és la *pagana* en part d'eixa situació. I és la necessitat també que s'elabore per fi el que seria un pla director de potenciació i millora del tren convencional. O siga, de l'AVE ací es parla una quantitat de voltes impressionant, però en canvi del tren, que és el que utilitza i continuarà utilitzant el dia de demà la immensa majoria de la població valenciana, els trens de rodalies que tots els dies la gent que ve a treballar ha d'utilitzar i ha de patir en moltes ocasions les deficiències que tenen els trens regionals... Sí, dona no sé què sentir uns temps de recorreguts... Clar, tot queda en el capítol de promeses, però els trens regionals d'Alacant a València, que utilitzem uns quants diputats dels que estem ací, són tres hores el que tardem d'Alacant a València. O siga, es parla ací amb una alegria i un tipus de coses ací com si no estiguérem, no sé, en quina situació.

Crec que eixe tren...

La senyora presidenta:

Senyor Oltra, vaja finalitzant.

El senyor Oltra i Soler:

...eixe tren, que és el tren que utilitzem tots i que continuem utilitzant, eixe tren necessita d'inversions. Prou ja de promeses, prou ja de bones declaracions d'intencions. Quan van a soterrar-se les estacions centrals de València i Alacant? Quan va a agilitzar-se el procés de supressió de tota una sèrie de passos a nivell, d'allunyar les línies que avui travessen determinades poblacions? I hi ha moltíssimes coses que fer ahí, i el que sobra, ja dic, són promeses i bones intencions, i el que fa falta és concretar-ho en un pla de millora de veritat.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Té la paraula, per al torn en contra, la diputada senyora Pérez, en representació del Grup Parlamentari Popular.

La senyora Pérez Barber:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor Oltra.

Irresponsables vostés sí que són, a l'atrevir-se a dir ací les barbaritats que diuen. Però aixina els va.

Després de vore la seua proposta de resolució que planteja sobre el Pla de sanejament financer, està clar que ahir no va fer ningun cas a tot el que va dir el president, com és habitual, que va explicar ací, va donar totes les dades i xifres de totes les mesures que el Govern Valencià ja ve adoptant de forma habitual i continuada, mesures de caràcter econòmic i financer oportunes per a atendre els objectius de política social i econòmica que es plasmen en els pressupostos per a cada exercici.

La situació financera actual de la Generalitat Valenciana no requereix ningun pla de finançament, donada la seua sol-

vència i estabilitat. Per tant, anem a rebutjar-li la seua proposta de resolució.

Després vosté l'ha encadenada amb l'altra proposta de resolució sobre el Pla director de potenciació i millora del tren convencional. També va explicar ahir el president que la Generalitat ja està treballant en la redacció d'un pla integral de la Comunitat Valenciana, que estarà preparat a principis de l'any que ve. Com indica el seu nom, este pla farà una planificació integral de les necessitats de transport de la nostra comunitat, i no reduïda a les propostes que planteja el seu grup. Aixina cap assenyalar que està treballant-se en la supressió dels passos a nivell.

En el cas de les línies de Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana, està desenrotllant-se un programa de supressió de passos a nivell, ja molt avançat, que compta amb una inversió total de 15.000 milions de pessetes.

La línia Alacant-Elx-Múrcia és una prioritat per al Consell. I ja hi ha un acord amb el Ministeri de Foment per a la duplicació de vies, electrificació i conversió a alta velocitat.

Respecte la línia de Sagunt-Teruel-Canfranc, el ministre de Foment ja ha manifestat la necessitat de modernitzar esta línia i de reobertura del túnel transpirenaic. Ja s'ha contractat la redacció del projecte constructiu per l'adequació a alta velocitat del tram València-Terol.

Respecte les comunicacions amb el País Basc, en l'actualitat estan assegurades amb el recorregut València-Tarragona-Saragossa-País Basc. I una volta es millore la línia València-Teruel-Saragossa, podrà examinar-se la possibilitat del seu ús.

La línia Xàtiva-Alcoi ha sigut ja modernitzada, fet que s'ha reflectit en un augment de la quantitat de passatgers, i està previst que es realitzen noves inversions per a millorar la seua competitivitat front a la carretera.

Respecte la línia Gandia-Dénia, la Generalitat està treballant per a la seua realització, i està mantenint els contactes necessaris amb el Ministeri de Foment. De fet, ja està en informació pública l'avantprojecte de la línia Gandia-Dénia.

La integració del ferrocarril en els nuclis urbans, solucionant els problemes de seguretat i de caràcter urbanístic, és una prioritat per al Consell. S'ha col·laborat ja en el soterrament de les vies a Castelló de la Plana, i a més, el Consell ha impulsat la firma dels necessaris acords per a operacions similars a València i Alacant, cosa que permetrà en els dos casos l'inici de les obres durant esta legislatura. El 31 de març de 1999 es va firmar un document de cooperació entre la Generalitat, Foment, Renfe i Ajuntament de València. Pel que fa a Alacant, el dia 18 de gener de l'any 2000 es va firmar un protocol en què participen Generalitat, Ajuntament, Ministeri de Foment i Renfe. La Generalitat ja està redactant el projecte constructiu de la nova estació intermodal d'Alacant. A més, la Generalitat està estudiant altres actuacions d'integració del ferrocarril en el mitjà urbà, com són els casos d'Alfàfar, Benetússer, Sedaví i Villena.

Quant a la implantació del metro i tramvia, la Generalitat està realitzant un gran esforç tant en l'àrea metropolitana de València com a Alacant. A València ha entrat en servei el tram Alameda-Mislata, que és la línia 3; l'extensió del tramvia fins a la Fira, i ara està construint-se el tram Alameda-Jardí d'Aiora. La nova línia 5, que fa la connexió amb el port i l'aeroport, aixina...

La senyora presidenta:

Un moment, senyora Pérez. Per favor, senyories, pregue silenci. Gràcies. Continue, senyora Pérez.

La senyora Pérez Barber:

Gràcies.

...aixina com la prolongació del tramvia fins el barri de la Coma, a més d'estar projectant-se la futura línia fins el barri d'Orriols i Natzaret.

Quant a Alacant, està prevista la construcció d'un tramvia metropolità Alacant-Altea.

En la comarca de la Plana, en el Pla d'acció territorial voltant a Castelló es contempla la possibilitat d'establir una xarxa comarcal de tramvies.

Per tant, com veu, tot el que vosté proposa ja està realitzant-se. Però allò que pretenen és prioritzar unes propostes en perjudi de l'AVE Madrid-Comunitat Valenciana. Esta proposta de resolució l'únic que pretén és evitar la realització de línies d'alta velocitat. El Govern entén que este tipus d'actuacions són necessàries per a l'AVE també, i allò que fa és impulsar-les simultàniament, no fer unes en perjudi d'altres, com volen vostés.

Li recorde que els grans avantatges de les noves línies d'alta velocitat suposaran tant per a la Comunitat Valenciana un benefici en la comunicació exterior com per a la connexió entre les ciutats valencianes mateixes, mitjançant uns servicis regionals d'altres prestacions.

Per tot açò que li he explicat, anem a rebutjar-li la proposta de resolució que ha presentat.

Res més i moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Senyories, votació de les propostes d'Esquerra Unida 29.732 i 733, de manera conjunta si no hi ha inconvenient. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 34 vots a favor, 45 en contra, 1 abstenció i 1 nul. Queden, per tant, rebutjades les propostes.

Proposta de resolució 29.755, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la senyora Franco.

Propostes sobre conciliació familiar i laboral

La senyora Franco Aliaga:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

Con esta propuesta el Grupo Parlamentario Popular pone de manifiesto su total apoyo al ambicioso programa anunciado por el presidente de la Generalitat en el que se contemplan medidas de apoyo para que la igualdad entre hombres y mujeres no sea solamente un hecho legal, como así lo contempla nuestra Constitución, sino que se convierta en un hecho real.

Decía ayer a esta Cámara el presidente del Consell que cuando hablamos de igualdad de oportunidades e integración social aún tenemos que referirnos a hombres y mujeres. Decía también que ojalá esto desaparezca muy

pronto. Porque hay un hecho claro, y es que la igualdad beneficia a la sociedad en su conjunto y no sólo a las mujeres.

Desde 1995, uno de los pilares básicos de este gobierno que preside don Eduardo Zaplana ha sido el de llegar a la plena igualdad. Y ese compromiso se ha visto reflejado en todas las políticas que ha venido aplicando. La plena igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres favorece el acceso al empleo en las mismas condiciones.

El presidente nos decía que iba a poner toda una serie de medidas para que las mujeres pudiesen estar en igualdad de condiciones para optar a un puesto de trabajo. Esa igualdad se podría conseguir haciendo unas líneas de actuación que lo que conseguiría sería poner guarderías infantiles en los lugares de trabajo para que la mujer pueda cumplir su horario laboral, aumentaría que las empresas que contraten a mujeres que quieran tener contratos a tiempo parcial para dedicar parte de su jornada al cuidado de la familia y parte de su jornada al trabajo puedan hacerlo, y daría subvenciones a las empresas que contraten a mujeres que dediquen un tiempo, unos años a la crianza de sus hijos y que posteriormente se quieran incorporar a este puesto de trabajo. Otro de los logros que también ha conseguido este gobierno, señorías, es el que no se pueda despedir a una mujer embarazada que esté trabajando.

Estas y otras muchas medidas las puso el presidente en esta comparecencia y quiero reflejar la importancia que le dio a la conciliación de la vida familiar con la vida laboral. Nosotros defendemos que toda aquella mujer que quiera trabajar tenga la opción libre de poder elegir entre la dedicación exclusiva o no.

Otra de las cosas que dijo el presidente aquí fue que había creado el Fondo de garantía de alimentos. Nosotros consideramos que aquellas mujeres, las familias monoparentales, necesitan de esta ayuda y consideramos que es un logro importante. También nos dijo que estaba muy próxima la aprobación del Plan integral de la familia e infancia.

Todas estas actuaciones deben propiciar la plena igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres y favorecer el acceso al empleo en las mismas condiciones. Por todo ello, también nos habló de la Ley de igualdad, que será pionera en España, que además nos igualará a otros países europeos que ya han alcanzado esa plena igualdad y que además serviría para proporcionar un marco legal a esta serie de políticas que anteriormente he dicho.

No quiero dejar de nombrar el III Plan de igualdad, que también el presidente puso de manifiesto en su comparecencia, que por primera vez en la historia se debe resaltar que ha sido un plan consensuado con toda la sociedad, las asociaciones de mujeres, sindicatos mayoritarios, que además ha contado con el beneplácito y la aprobación de todos ellos y que, posteriormente, ha sido aprobado por el Consell.

Debo destacar que en este Plan de igualdad se contemplan diez medidas importantísimas, diez áreas de actuación de las cuales hay contempladas tres que he nombrado anteriormente, como son la de empleo, economía, conciliación de la vida familiar y uno específico para la violencia de género.

La senyora presidenta:

Senyora Franco, vaja finalitzant.

La senyora Franco Aliaga:

Termino, senyora presidenta.

Con todas estas medidas anunciadas por el presidente, se da un paso adelante fundamental para el logro de esa plena igualdad a la que he hecho referencia.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Franco.

Torn en contra. Té la paraula el senyor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores diputades, senyors diputats.

Jo pense que el Partit Popular s'ha de replantejar la manera de redactar les seues propostes, perquè en totes i cadascuna d'elles sembla que volen obligar a l'oposició a reconèixer els grans aconseguints dels passats i a fer una aposta de confiança grandíssima en el futur. Volen que signem o que aprovem o que diguem que sí "al ambicioso programa enormemente positivo". En una de les altres propostes ens trobem: "al enorme esfuerzo realizado". Bo, i què passa si pensem que no és enorme el esfuerzo realizado? Què passa si pensem que el programa no és ambiciós o no ho estimem enormement positiu? És a dir, que si nosaltres posàrem en una proposta corregir la desastrosa política que porta el senyor Zaplana, probablement no ens la deixarien passar ni per arribar aquí. És a dir, probablement si s'evitaren els qualificatius i digueren concretament què és el que voldríem que aprovàrem podríem parlar més del contingut. Així pareix que vulguen també aconseguir que el senyor Zaplana siga només el president d'un grup determinat i no el president de tots els valencians. (*Remors*)

Esta proposta compleix tots els requisits de lloança i d'alabança i de tot el que vulguen vostés, però, clar, nosaltres no ho veiem així. Per exemple, el tema de les guarderies en els centres de treball. Queda molt bé, queda molt progressista, però no s'ajusta inclús a la legalitat. Els centres que atenen a xiquets de 0 a 3 anys, si s'ajusten a la Logse han de ser escoles infantils, han de tindre uns determinats requisits i unes determinades característiques. Quan es fique tot el cicle d'educació infantil s'abarcarà l'edat de 0 a 3 anys i de 3 a 6. Per tant, són escoles infantils, no podem estar fomentant guarderies des dels poders públics.

Clar que hi ha coses que nosaltres aquí estaríem molt a favor, alguna cosa parcial i alguna altra cosa la podríem corregir. Però, clar, vostés ens diuen: "que se cree el fondo de garantía de alimentos". Però si fa poc, en el Parlament de l'Estat, Esquerra Unida va plantejar una proposta on es parlava de les pensions per a aliments, de les pensions compensatòries, perquè hi ha persones, fonamentalment dones, que tenen càrregues familiars quan estan en esta circumstància i no sols requereixen aliments sinó també un altre tipus d'ajudes, i el Partit Popular va votar en contra. És a dir, que moltes voltes, quan ens trobem davant d'este tipus de contingut, pense que seria molt més fàcil si vostés foren una miqueta més objectius i digueren el que volen aconseguir simplement i no volgueren només aconseguir una alabança al seu president.

Nosaltres no trobem enormement positiu l'anunci del Pla integral de família i infància. Depén del contingut del Pla integral de família i infància. Ara, si vostés ací exposen: "considerem que s'ha d'aprovar el Pla integral de família i infància", bo, això ho podríem discutir, però no veiem positiu una cosa que no coneixem.

I, per tant, nosaltres defensant, evidentment, la igualtat entre homes i dones, veient que cal prendre accions i gastar recursos en aconseguir eixa igualtat, no podem estar d'acord en esta manera en què vostés ho expressen, que moltes voltes és il·legal, algunes voltes no completa totes les coses que nosaltres voldríem, com vam fer en alguna proposta estatal, com van fer en el Parlament, i, en alguns casos, perquè no sabem el contingut de les coses que vostés volen proposar.

Per tant, lamentant-lo molt, anem a votar en contra d'aquesta proposta.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Cardona.

Votació de la proposta del Grup Parlamentari Popular 29.755. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 44 vots a favor, 5 en contra, 30 abstencions. Per tant, queda aprovada la proposta.

Propostes de resolució de la 29.808 a 29.817, del Grup Parlamentari Socialista. Per a torn de defensa, té la paraula la senyora Moreno, en representació d'este grup, per dotze minuts.

Propostes sobre obres públiques, desenvolupament sostenible i fons ambiental de gestió de residus

La senyora Moreno Fernández:

Gracias, señora presidenta.

Bueno, la verdad es que a estas horas el cansancio ya es para todos. Me imagino oque la señora presidenta pedirá rápidamente el silencio también, por lo menos a los que se quedan. Yo vengo a defender...

La senyora presidenta:

Un moment, senyora Moreno.

També la proposta de resolució 29.818. Té la paraula, senyora Moreno.

La senyora Moreno Fernández:

Vengo a defender un grupo de resoluciones, doce resoluciones, en este caso todas ellas relativas a lo que nosotros entendemos que son fundamentales para el desarrollo económico de nuestra Comunidad. Un desarrollo económico real, no esa presentación que nos hizo ayer el señor presidente, del cual, por cierto, llevamos hoy todo el día hablando pero no ha tenido el detalle, más allá de venir a presentarse por la mañana, de estar aquí. No sé, a alguien señalan. Yo no sé si es que su ausencia se queda fija, el señor presidente de la Comunidad, es el debate de la Comunidad, y más allá de que ha dejado a sus consellers aquí castigados, ninguno se mueve, eso sí, después del anuncio que hizo ayer, es

bueno que no se muevan ustedes para que no se queden sin la silla que están ocupando. (*Remors*)

Pero, bueno, dicho eso, ya saben los que están aquí... Dicho eso, nosotros queremos hablar de unas resoluciones de unos problemas reales que afectan a la Comunidad de verdad. El desarrollo económico más allá de esas cifras, falsas en muchos casos, tramposas en otros, que ayer el señor que hoy no está, porque le da igual la Comunidad de verdad, ese señor ayer decía... un señor que se atrevía ayer a hablar de solidez económica para el futuro; debe ser el único político del mundo, del mundo mundial, como dice él, que se atreve a hablar de solidez económica después del martes 11 de septiembre, debe ser el único político del mundo que se atreve a hablar de futuro sólido y de futuro económico estable. Eso se dijo ayer aquí y desde luego nosotros creemos que no es así.

Señores consellers, si se van yendo ustedes ponen más fácil al señor presidente la elección.

Pero, bueno, seguiremos hablando. Creemos que no es así, creemos que hay muchos asuntos para hablar que afectan, repito, a los problemas de los ciudadanos, que afectan... Incluso, por ejemplo, hoy mismo se ha anunciado la paralización de los actos de homenaje del 25 aniversario de la empresa Ford, una empresa fundamental para el desarrollo de esta Comunidad, algo que ya se sabía ayer y algo que parece que estas Cortes, un poco marcianas, que hablan de lo que no les preocupa a los ciudadanos, no se iba a hablar aquí.

Repito, a nosotros nos preocupa, queremos hablar y vamos a hablar y queremos defender unas propuestas, que esperamos que algunas de ellas sean apoyadas, esperamos y además no entenderíamos que algún diputado o diputada aquí presente no la apoyara, vamos a hablar de algunos temas. Vamos a hablar, por ejemplo, del desarrollo de verdad, del desarrollo en lo que entendemos lo que cualquiera que entiende por desarrollo económico, que ha estudiado algo o que se ha preocupado por la estructura económica de la Comunidad Valenciana, entiende la columna vertebral de nuestra Comunidad, la A-7, aquella que comunica a los valencianos desde Vinaroz a Orihuela, esa es la columna que demuestra la discriminación de los valencianos y las valencianas. Por arriba, los catalanes han conseguido la liberalización del peaje, lo han conseguido. Aquí estas Cortes, una vez tras otra, el Partido Popular lo vota en contra. Por abajo, los murcianos, la autovía es gratis para ellos, los valencianos pagan. Esa, esa columna vertebral, eso también es crecimiento y eso es desarrollo económico sostenido y sostenible, está en su mano hoy, señores del Partido Popular -los que quedan aquí- votarlo para que algo más de igualdad tengamos los valencianos.

Otra forma básica del desarrollo económico de la Comunidad Valenciana es el desarrollo de las ciudades. Las ciudades es un motor básico desde el siglo XIX en la Comunidad Valenciana, el desarrollo económico de las ciudades han servido de potencia y de foco. Queríamos haber hablado de cómo se podía desarrollar más Alicante, de cómo podía haberse desarrollado más Elche, de porqué la cultura sirve de foco de desarrollo, de porqué preservar la cultura, preservar el palmeral de Elche, preservar todo lo que es la tradición del Misteri de Elche, tiene que servir además de para el premio que han tenido este año, además de para eso, darle ayudas para el turismo. La Mesa no ha considerado que eso fuese necesario, igual que tampoco consideró Alicante. Pero

sí... (*Remors*) Porque no lo ha considerado la Mesa, señor... No se preocupe. Estoy hablando de desarrollo económico, y estoy hablando de cómo entendemos que potenciando las ciudades se potencia el desarrollo económico.

Y por eso hemos planteado también una propuesta para la ciudad de Valencia y la de Castellón, una propuesta que ayuda a desarrollar el crecimiento económico, una propuesta que pretende ampliar el transporte metropolitano. En Castellón, una red de tranvía comarcal, básica y fundamental para los estudiantes que trabajan fuera. La universidad está fuera. Es básico y fundamental para todos los pueblos de la comarca cercana una red de tranvías. Eso es desarrollo económico sostenido y sostenible. El tranvía es ecológicamente mucho más bueno que cualquier otro medio de transporte.

Hemos planteado una propuesta de tranvía para la ciudad de Valencia, una propuesta de un tranvía de carácter perimetral que rodee todo el exterior de Valencia, que no solamente es bueno para Valencia, que lo es. Y que esperamos que sea apoyado, repito, por el Partido Popular y, desde luego, por la máxima exponente de la ciudad de Valencia, que está aquí presente y que esperamos que lo apoye porque es bueno.

Pero, repito, no sólo es bueno para la ciudad de Valencia, es bueno para el desarrollo económico de toda la comunidad. Es necesario para los Serranos, esa comarca tan perdida a las afueras. Que cuando llegaban a Valencia antes se encontraban los europeos con el semáforo de Europa, ahora la serranía se encuentra con el semáforo del Palacio de los Congresos. Es necesario para el desarrollo económico.

Pero además el señor Zaplana –que sigue sin estar aquí, desde luego no vendrá–, el señor Zaplana ayer hablaba: “Las infraestructuras, el transporte metropolitano”. Y decía: “El metro. Hemos ampliado... estamos ejecutando la línea 5, estamos ampliando la línea 4”. Mire, que no. Que lo de la ampliación de la línea 4 lo sabrán ustedes, porque proyectos no hay. Que lo de la ejecución es un 1 kilómetro, 1 kilómetro están ejecutando. ¿Saben por qué? Porque todo lo demás todavía no saben por dónde va a ir. No saben si va a ir por arriba o por abajo. No lo saben, entre otras cosas, porque ningún miembro de la conselleria, ni tampoco del ayuntamiento, ningún miembro ha ido al instituto de robótica. Y no pasa nada, no contagia.

El Instituto de Robótica tiene una experiencia de realidad virtual donde figura... virtualmente ustedes es como si entraran en el metro y ven el impacto que a los ciudadanos, que es lo que a nosotros al menos nos preocupa, el impacto que a los ciudadanos supone que el metro pare por arriba o no pare. Claro, esas risas, ese desconocimiento, es lo que hace que los ciudadanos tengan impacto, si lo tienen, o no tengan metro ahora. Porque a ustedes el Instituto de Robótica les da miedo, lo sabemos. Si les estuvo diciendo durante muchos años por dónde tenía que ir el Ave. Y les decían... bueno, de todo. Al final, el Ave, si alguna vez hay... porque ahora ya hemos pasado de que el Ave es una realidad, a que el Ave será una realidad. Ayer ya no era una realidad. Ayer, lo será. Ese ha sido el paso del señor presidente –ausente–, ese ha sido el paso.

Pero, bueno, repito, desarrollo económico de la red metropolitana, desarrollo económico de ese Ave que será una realidad también, pero necesario que se contemple la anchura internacional del tramo de Castellón-Tarragona.

Y hablamos de desarrollo económico. Hay que tener en cuenta que nuestra comunidad tiene una vertiente clara: litoral, interior; litoral masificado, rico, con interior pobre y desértico. Y si un gobierno quiere de verdad apostar por el desarrollo económico sostenido y sostenible, tiene que decidirse por.... (*Remors*) Señora presidenta, por favor. Señor presidente. Un gobierno tiene que decidirse por actuar con aquello, repito, que les preocupa a los ciudadanos.

Ayer hablábamos de la ley de ordenación del territorio, hablaba el presidente ausente. Sí, puede parecerles a ustedes, además de las risas, puede parecerles que no tiene nada que ver. Pero, repito, es desarrollo económico, porque eso es lo que preocupa a los ciudadanos, porque el desequilibrio de nuestra comunidad es lo que preocupa a los ciudadanos. Porque no se puede decir, como se dijo ayer aquí, que la ley de ordenación del territorio ya lo va a ordenar todo. Vamos a hacer las medidas cautelares necesarias para que cuando esa ley esté aprobada quede algo por ordenar. Vamos a hacerlo. Y está es su mano hoy para hacerlo.

Igual que está en su mano hoy ordenar el sector de la minería, que puede parecerle a alguno también de risa eso de hablar de la minería, pero que es básico y fundamental para el desarrollo de las comarcas del interior. Comarcas del interior que si alguno, además de reírse aquí, fuese, aunque fuese visita, descubriría que se hace una foto hoy y ve montañas; se hace una foto dentro de un mes y ve un agujero; y se la hace a los dos meses y ve un basurero. Eso pasa en la Comunidad Valenciana, eso pasa en la serranía. Y eso está en la mano del Gobierno apoyarlo, ordenar el sector de forma que quien tenga que ganar dinero gane, que quien tenga que sacar piedras para construir las pueda sacar, pero también que podamos preservar el medio ambiente.

Igual que aprovechando eso, igual que ordenando ese sector, podemos también diversificar nuestra oferta turística. Podemos y debemos no sólo apostar por el mar, el sol y playa, tenemos que acordarnos y apostar por el litoral, el sol y playa, pero también tenemos que pensar que el turismo de interior, que el turismo rural es una forma básica y puede ser una forma necesaria para el desarrollo de la agricultura de interior.

Al igual que la necesidad de un modelo agrícola, un modelo agrícola que tiene que basarse en la profesionalidad de los trabajadores agrarios. No vale sólo la ley de minifundismo y parcelación, no vale sólo esa ley, señora consellera, por mucho que ayer usted consiguiera que el señor Zaplana hablase un buen rato de agricultura. Eso es bueno. Está claro que cuando pedimos la dimisión de la consellera es cuando se acuerdan que hay sector. Lo que pasa es que, por favor, además de acordarse de que hay sector, trabaje en él, trabaje en él. (*Remors*)

Para hablar de desarrollo económico, para hablar del litoral y del interior, necesitamos acordarnos de lo que le pasa a la gente del interior. Le acabamos de poner ejemplos concretos. Pero a la gente del litoral... excepto en el pueblo del señor Zaplana, que no está, excepto en su pueblo, que ya nos dijo que en su pueblo no había apagones, el litoral sí que ha tenido apagones. Esos apagones evidentemente no son buenos para el sector turismo. Por tanto, es necesaria la mejora de las infraestructuras de suministro. No vale con que se empeñen ustedes en decir que la culpa es de los ayuntamientos socialistas. No vale con eso, y ustedes lo saben. Ayuden a los ayuntamientos que no pueden, ayúdenlos –fináncienlos– a enterrar los cables. Ayúdenlos a ellos, pero sobre todo

también compórtense ustedes como un gobierno que deberían ser, y si tienen que sancionar a una gran empresa, sanciónenla. Su obligación es cumplir con los que les han votado, su obligación es cumplir con ellos. Si la gran empresa no funciona, si la gran empresa no cumple, cumplan ustedes con la ley, como hacen otros gobiernos y sanciónenla.

Desde luego, como estamos viendo que la prepotencia popular no ha tenido en cuenta ninguna de las resoluciones que estamos presentando, y nos imaginamos que tampoco lo tendrá esta, les anunciamos ya mismo que hoy mismo se ha presentado en el registro de las Cortes una proposición no de ley sobre el tema de suministro eléctrico, donde planteamos de una forma extensa, y se debatirá en estas Cortes, la necesidad de suministro y la necesidad de normativa.

Hablar de desarrollo sostenido, de crecimiento sostenido y sostenible, evidentemente, es hablar de medio ambiente también. A ustedes se les llena la boca hablando de medio ambiente. Hablan de los incendios de la época... de hace no sé cuántos años, les encanta. La gráfica esa de 1995 les encanta. Seis años. Bien. Fíjense, fíjense, hace tanto y se acuerdan. Hace tanto y se acuerdan. ¿Sabe el problema, sabe el problema usted? Que después de esos incendios, para que no vuelva a haber más incendios, hay que reforestar. Ustedes ganaron en 1995 las elecciones hablando de miles y miles de hectáreas para reforestar. Los incendios —acuérdense, también lo decían ustedes— se apagan en invierno, se apagan, y además, reforestando. Y por eso...

La senyora presidenta:

Senyora Moreno.

La senyora Moreno Fernández:

...uno de sus incumplimientos —termino ya, señora presidenta—, uno de sus incumplimientos, entre muchos... podíamos hablar de la ley de residuos y de la creación de la entidad de residuos, que han sido también incapaces de hablar. Podíamos hablar de qué pasa en el Segura, de qué pasa en la Delegación de la Confederación Hidrográfica del Segura, que fue un compromiso del Ayuntamiento de Orihuela, que fue un compromiso de estas Cortes unánimemente. Y que ustedes, Gobierno, les dice la Confederación Hidrográfica del Segura “estoy estudiando a ver si puedo hacerlo”, si puedo hacerlo, un cumplimiento de las Cortes, hace un año y medio, y ni si preocupan por más.

Y tendríamos que hablar también, y se acaba el tiempo ya, pero tendríamos que hablar también de la Feria Valencia, fundamental y necesaria para los empresarios de nuestra Comunidad, fundamental y necesaria para los empresarios exportadores de nuestra Comunidad. Hasta ayer de esta feria no se podía hablar en las Cortes, porque según el señor Castelló, decía que es que eso era una entidad autónoma, que no había que dar cuentas a las Cortes. Ayer el señor presidente...

La senyora presidenta:

Senyora Moreno, acabe.

La senyora Moreno Fernández:

Termino ya, señora presidenta.

Ayer el señor presidente, que sigue ausente, desde luego, ayer decía: “En nuestra feria vamos a invertir” Señoras y señores diputados, la feria es necesaria para todos, pero discutamos el modelo entre todos. Hagamos que no nos vuelva a pasar lo que nos está pasando esta semana con esa presentación de la Feria del Mueble ahí delante, que se están construyendo los *stands* a la vez que se está cerrando la feria. Hagámoslo entre todos, hagámoslo porque hay que hacerlo, hagámoslo porque es necesario y bueno, pero hagámoslo entre todos para hacerlo bien.

Nada más. Y espero que apoyen alguna de las propuestas, sobre todo alguna relativa a la ciudad de Valencia, porque la alcaldesa de Valencia sabe que es bueno para su ciudad.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Moreno.

Té la paraula, per al torn en contra, l'il·lustre diputat senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyora presidenta.

Senyories.

Senyora Moreno, ha fet vosté un autèntic debat de política general, i a fe que ho ha fet millor que ho va fer ahir el seu portaveu, prou millor. (*Aplaudiments*) Sí, sí. Vosté ha fet un repàs de totes les qüestions, ha fet un repàs en què no s'ha cenyit a les iniciatives que havia de defensar. Pense que han fet hui un bon descobriment en el banquet socialista, pense que sí, i crec que vosté està destinada d'ara endavant a ser la protagonista d'eixa operació que estan fent, de la busca del síndic perdut. Pense que sí, pense que sí. (*Rialles*) Quina llàstima, quina pena que no la deixen a vosté inter-vindre més! Quina pena que no li donen debats en què tinga més temps per a expressar-se i puga defensar eixes filosofies que ha fet ací en el trona! Vosté seria una molt bona síndica, millorant el present i que...

La senyora presidenta:

Atenga's a la qüestió, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

...(inintel·ligible) senyor Puig. (*Remors*) Però em requerix eixa contestació la *soltura* i la facilitat amb què la senyora Moreno ha exposat aquí eixe debat de política general. (*Veus*) De mi mujer, señora. Estoy enamorado de mi mujer. (*Rialles*) Sí, sí. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Per favor, per favor, senyories.

El senyor Maluenda Verdú:

Ha fet una sèrie d'afirmacions... Primera, el tramvia. Mire, això és demagògia. Vostés fan la política (*remors*) llegint... vostés fan la política llegint els titulars de determinats diaris, que no respecten la llibertat d'expressió, però que els marquen a vostés la política a fer ací a la trona. I per això

vosté defensa allò del tramvia. Perquè el conseller d'Obres Públiques ací en estes Corts ja va anunciar el 24 de maig que s'estaven estudiant dos nous projectes d'una línia circular al voltant de la ciutat de València, que connecta els seus barris perifèrics, i una línia que enllaçarà els municipis de l'Horta Sud. Sí que ho volem, sí que ho volem, però com ja estem treballant en això, la seua iniciativa està de més. (*Remors*)

Mire, parla de la llei d'ordenació del territori. Mire, en relació amb les competències de la Coput, es comenten els apartats a) i b) del que vosté té en la iniciativa 29.809, que devia haver-la defensat. L'establiment de mesures cautelars són per a preservar el litoral i l'aprovació d'un pla d'acció territorial que, després de la promulgació d'eixa llei, coneixerà la Cambra, en el qual se serà summament respectuosos amb la realitat de la Comunitat Valenciana, en l'ordenació del territori, en l'equilibri medi ambiental i en la diferència tan marcada que existeix entre la Comunitat Valenciana costera i la de l'interior, una cosa que vostés no van ser capaços de fer en eixa llei d'ordenació del territori que van fer en la segona legislatura i que mai van completar en la presentació del pla d'actuació territorial.

La A-7, l'alliberament del peatge. Sempre estan igual, dient-nos vostés d'on hem de detraure els diners per a pagar el rescat de l'autopista. Què deixem de fer, menys col·legis? Menys centres de salut? Diga'ns vosté una... quan apleguen els pressupostos, que mos tornaran a presentar esta esmena, quadren vostés esta iniciativa i diguen d'on trauen els diners. (*Remors*) Mire, l'alliberament de l'autopista A-7 és impossible si vosté lleig el Reial decret llei 11/2001, del 22 de juny, perquè aquí no es dóna cap dels trams que vosté defensa en circumstàncies que contempla eixe decret. L'únic que estan fent és demagògia. (*Rialles*)

Demanen també –clar, vosté és que no va a la Comissió d'Obres Públiques- demanen que la Confederació Hidrogràfica del Segura faça una delegació en Oriola. Bo, si vosté llegira el *Diari de Sessions*, a l'igual que s'ha assabentat de que anem a fer allò del tramvia, s'assabentaria de que ja hi ha una petició formal del Consell a la Confederació Hidrogràfica del Segura per a que en Oriola faça una delegació, i gaudix del recolzament del Grup Parlamentari Popular. Per tant, no fa falta per a res la seua iniciativa.

Tercer Pla de Carreteres. Senyoria, estem desenrotllant el segon pla, amb una inversió anual mitjana de 30.000 milions de pessetes. I l'acabarem al llarg d'esta legislatura. Estem estudiant el tercer pla, que serà una altra de les línies d'actuació del Govern del Partit Popular en la pròxima legislatura.

L'Ave Castelló-Tarragona. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Senyories.

Un moment, senyor...

El senyor Maluenda Verdú:

Parlàvem d'educació este matí, però he vist que ha servit de ben poc, perquè continuen havent persones que aquí es comporten amb una falta d'educació total, i de forma irrespectuosa i antidemocràtica. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra. Veus*)

La senyora presidenta:

Senyories, pregue silenci, per favor.

El senyor Maluenda Verdú:

Gràcies, senyora presidenta.

Deia que, en la planificació que ha realitzat el Ministeri de Foment per a connectar el corredor mediterrani a l'alta velocitat, hi ha un tram, que és Castelló-Tarragona, que ja contempla la seua conversió a l'alta velocitat i a l'ample internacional.

És d'assenyalar a més la coincidència de criteris en este punt amb la comunitat veïna, la Generalitat de Catalunya, tal com es va posar de manifest este mateix any en la reunió que el conseller de Política Territorial y Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya va celebrar amb el conseller d'Obres Públiques de la Generalitat. Per tant, és innecessària també la seua proposta.

Diu: "Que la Generalitat millore quantitativament i qualitativament les comunicacions en l'àrea metropolitana de la Plana." Mire, la proposta de resolució no aporta res nou al que ja està realitzant la Conselleria d'Obres Públiques; en efecte, des del Departament d'Obres Públiques de la Generalitat s'està treballant de ple en la millora de les comunicacions de la Plana, i s'està fent a més des d'una perspectiva interdisciplinària, que contempla tota l'ordenació territorial de l'àrea de la Plana. Prova fefaent d'açò ho tenim en els següents estudis que s'estan realitzant ja.

En primer lloc, a finals de març d'este any, es va adjudicar l'assistència tècnica per a la redacció del Patecas, que és el Pla d'Acció Territorial de l'Entorn de Castelló, com hauria de conèixer la seua senyoria. S'està treballant de ple en la redacció, i –com van tindre ocasió de conèixer les autoritats locals i agents socials, en la reunió que es va celebrar en Castelló el passat 14 de maig- el Pla d'Acció Territorial contempla específicament la possibilitat d'establir una xarxa comarcal de tramvia. Precisament amb el fi de perfilar el Patecas en els temes relatius a mobilitat metropolitana, es va iniciar d'immediat la redacció d'un pla de transport per a l'entorn metropolità de Castelló, que contempla també l'estudi de la viabilitat d'una xarxa de tramvia.

Per últim, simplement recordar a les seues senyories les pròpies paraules del conseller d'Obres Públiques en esta Cambra el passat 24 de maig: "Anem a estudiar la possibilitat d'establir una xarxa de transport públic, articulada entorn a un sistema tramviari que enllace el centre de Castelló i els principals centres d'interés de l'àrea."

Per tant, ¿què és el que vosté està aportant a la política que ja està desenrotllant el Govern Valencià? Quina és l'alternativa a eixa política que el Govern Valencià està duent endavant? O es fixen exclusivament i es lligen les directrius que els marquen eixos dos diaris afins de la nostra Comunitat, o es limiten a fer un seguiment del *Diari de Sessions* i recabar com a iniciatives pròpies tot allò que el Govern Valencià ja ha dit que està fent, i està demostrant que està realitzant, bé en estudis tècnics o bé en projectes licitant-se o en execució.

És trist que el principal partit de l'oposició no haja sabut articular un debat de política general seriós i respectuós amb allò que són les necessitats de la Comunitat Valenciana. És trist que els seus parents polítics hagen

sabut –millor que vostés- plantejar des de la trona les qüestions que puguen ser alternatives, encara que estan més lluny de mosatros que altres que hagueren pogut plantejar-se. Però no és menys trist que vostés no siguen capaços de tindre una alternativa al Govern de la Generalitat; que estem ja en l'equador de la legislatura, i que vostés –fins este moment- no hagen sabut fer o no hagen volgut fer una política objectiva i constructiva, una oposició seriosa en la que plantegen les alternatives del seu programa de govern. Clar! Si són els traïdors al seu programa de govern! Si són vostés els qui obliden que li van dir a la societat civil valenciana que volien el transvasament dels sobrants de les aigües de l'Ebre a la Comunitat Valenciana, i ara s'oposen reiteradament! (*Protestes*)

Amb quina cara van a presentar-se vostés davant l'electorat valencià, quan aplegue el moment democràtic de passar-los factura? (*Protestes*)

Jo crec, senyories, que mal camí porten vostés. Mal camí porten vostés, senyories. Clar! Quan no hi ha un bon director, quan no hi ha un bon líder, quan no hi ha un bon síndic, poc poden fer la resta, que es veuen en molts moments sense la possibilitat de defensar les qüestions que podrien considerar que són idònies i convenients per als valencians.

Es trist, senyories, i lamentable... (*Remors. Protestes*)

La senyora presidenta:

Senyories, silenci.

El senyor Maluenda Verdú:

...que el Grup Socialista, que ha tingut la responsabilitat de govern durant molts anys, i que ara ve a la trona a demanar allò que no va ser capaç de fer, però que sap que el Partit Popular sí que està fent, és trist, deia, senyories, que no puguen suportar la crítica democràtica que, des del partit que sustenta el Govern, es fa davant d'eixa demagògia i davant d'eixa falta de serietat que vostés estan demostrant, en un debat tan important com este.

És trist i lamentable, però la societat civil valenciana pren molt bona nota dels comportaments polítics, perquè eixos comportaments polítics són els que ens faran presentar balanç de la nostra responsabilitat en estos quatre anys, quan arriben les noves eleccions.

I jo els desitge que continuen per eixe camí; que continuen per eixe camí, que encara que és trist i lamentable, senyories, sí que tinc la plena seguretat que el poble valencià els passarà factura, com ja està passant-la últimament.

Res més, senyories, i moltes gràcies. (*Aplaudiments d'un sector de la Cambra*) (*Remors. Protestes*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

Correspon la votació de les propostes de resolució 29.808 a 29.818.

Senyor Ribó, té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Sí. Per favor, senyora presidenta. Per separar la número 16. Separar la votació de la 816.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Votació de la 29.816. Senyories, comença la votació. Resultat de 31 vots a favor, 51 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada.

Votació de la resta de les propostes de resolució. De la 29.808 a 29.818. Senyories, comença la votació. El resultat és de 38 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades.

Defensa de les propostes 29.760 i 61, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el senyor Ramírez.

Propostes sobre modernització de l'agricultura i Pla eòlic

El senyor Ramírez Sorribes:

Señora presidenta, con la venia.

Señorías, buenas tardes. Mi grupo parlamentario presenta estas dos propuestas de resolución y las somete a la consideración de sus señorías. Y lo hace desde el convencimiento de que son dos propuestas de resolución positivas para nuestra tierra y para nuestros conciudadanos.

Y lo hace también desde una concepción optimista, y además confiada en nuestras posibilidades como Comunidad, especialmente en el sector agrícola. Son muchas, en este sector, las posibilidades y potencialidades que tenemos. No tenemos más que acudir, quizá, a lo ocurrido en los últimos cuatro o cinco años, donde podemos observar las tasas de crecimiento tan importantes que este sector ha tenido en nuestra Comunidad.

Y nuestro grupo parlamentario propone que se continúe con esa política de esfuerzo y de apoyo a la modernización de las infraestructuras y a las estructuras productivas de nuestro campo. Y al fomento de la investigación científica, que tiene que permitirnos que nuestros productos sean de más calidad, y además que nos permita un impulso definitivo de nuestra agricultura.

Y esto, que quizá pueda parecer una mera declaración programática, no lo es. Ayer mismo se fijaron objetivos concretos por parte del presidente de la Generalitat. Se hablaron de 9.000 millones de pesetas en apoyo a la modernización de las infraestructuras agrarias, y se habló de alcanzar el objetivo de 3.000 agricultores, 3.000 propietarios de campos que puedan beneficiarse, precisamente, de estas ayudas.

Además, nuestro grupo propone que todo esto se haga con un nuevo marco normativo. Con un nuevo marco que permita, precisamente, lo que la portavoz del Grupo Parlamentario Socialista, antecesora a mi intervención, ha comentado: conseguir, precisamente, la profesionalización de un sector que se caracteriza por el "amateurismo", y se caracteriza precisamente por el pequeño tamaño de las explotaciones. Y se va a conseguir gracias o de acuerdo a una nueva normativa que, como se anunció ayer, será la Ley reguladora de la parcelación y del minifundismo. Esta ley va a permitir, y esa es nuestra opinión, conseguir precisamente esa profesionalización, ese ahorro de los costes en las explotaciones, y en definitiva, una mejora de la calidad de nuestro producto, que va a permitirle el competir, precisamente, en los mercados donde estamos ahora mismo presentes.

La siguiente propuesta de resolución tiene que ver con el tema energético. Han sido importantes los esfuerzos que se han hecho hasta ahora, y nosotros pretendemos, instamos al Gobierno de la Generalitat, a que continúe precisamente con esa política de apoyo a las energías renovables, de apoyo a la utilización de fuentes energéticas más limpias y más respetuosas con el medio ambiente, para que, en definitiva, se haga posible un desarrollo compatible de la industria, de la economía, con la preservación de nuestro patrimonio medioambiental.

Y esto, como decía en la defensa de la proposición anterior, no es una mera declaración programática, de principios; esto está cuantificado. El Gobierno Valenciano lo ha cuantificado. El Gobierno Valenciano propone que en año 2010 se consiga una potencia instalada de fuentes de producción de energía alternativa, en el entorno de 1.840 megavatios. Ese es el objetivo que debemos conseguir, que además está perfectamente en línea con lo que marcan las distintas directivas europeas, y que se consigue esta potencia instalada en fuentes de producción de energía, como puede ser la biomasa, como puede ser la energía solar, como puede ser la eólica o la minihidráulica.

Y además, en nuestra propuesta de resolución, se hace especial hincapié en el Plan Eólico. Miren ustedes, no les quepa ninguna duda de que después de la consecución de este plan la fisonomía de nuestra comunidad va a cambiar, pero no solamente desde el punto de vista energético, sino también desde el punto de vista geográfico, desde el punto de vista económico y, por supuesto, desde el punto de vista cultural.

No olviden que este plan va a permitir la inversión de más de 270.000 millones de pesetas en nuestra comunidad, que va a permitir eliminar gran parte de las emisiones de CO₂ que en este momento está teniendo la Comunidad Valenciana. Que va a permitir, en definitiva, el conseguir un hito histórico, el ponernos también a la altura de lo que otros países de nuestro entorno, de la Unión Europea, han iniciado ya desde hace tiempo, y va a permitir, sin duda alguna, un apoyo decidido a las energías renovables, a la diversificación, a permitir una autosuficiencia energética, a una preservación lógica del medio ambiente, y también algo importante que antes he apuntado: va a permitir un desarrollo precisamente del entorno rural, porque se contemplan, además de medidas puramente de promoción energética, se contemplan en este plan eólico medidas de promoción económica, precisamente del entorno en el que se van a desarrollar estas fuentes de producción energética, como va a ser el rural.

Muchos de los ciudadanos que en este momento están marchándose del entorno rural al entorno urbano no van a tener necesidad de hacerlo. Ayer el presidente apuntaba ya el número de puestos de trabajo que se van a crear; esto, sin duda alguna, va a ser un hito importantísimo en nuestra comunidad.

Por todo esto, y acabo, señora presidenta, no les quepa ninguna duda, y a mí no me cabe, que estoy seguro que ustedes van a apoyar estas dos iniciativas, estoy seguro que no puede ser de otra forma, y estoy seguro que lo van a hacer, porque, de otra forma, cuando ustedes hablen de promoción de las energías renovables, cuando ustedes hablen de apoyo al sector agrícola...

La senyora presidenta:

Senyor Ramírez, acabe.

El senyor Ramírez Sorribes:

Acabo, señora presidenta.

...nosotros no les vamos a creer, pero eso no es lo más grave: quienes no les van a creer va a ser todos los valencianos.

Nada más, muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ramírez.

Per al torn en contra, té la paraula el senyor Lozano.

El senyor Lozano i Pastor:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Senyor Ramírez, optimistes sí. La veritat és que he pujat ací amb molt d'optimisme.

No, no ho podem votar a favor. No podem votar a favor, doncs, perquè estem d'acord que se faça una política d'energíes renovables i d'energíes alternatives; el que no estem d'acord és amb la seua política, amb la que estan fent en eixa matèria.

Perquè, per exemple, no estan invertint en vore com se fa més energia a partir de la fotovoltaica. No estem d'acord que concentren totes les torres de fer eòliques en molts municipis, i vostés ho saben, que ja tenen alcaldes que estan criticant i que estan ja en desacord amb eixa forma que han tingut de distribuir, impositiva, als ajuntaments totes les torres en el pla eòlic.

Eixa manera de fer política és la que no mos agrada. Estàriem d'acord que s'han de potenciar, lògicament. I aplegat al sector agrari, la veritat és que l'han ficat en un compromís, perquè si dividim les vendes pel nombre de llauradors, evidentment que les xifres que donen són moltes, però el que no va dir ahir el president és que han desaparegut 40.000 llauradors en els últims sis anys. I, lògicament, aixina, quan se fan els números d'eixa forma, evidentment que la renda augmenta.

Però, mire vosté, el tema de política agrària l'hem discutida molt, i jo pense que seguirem discutint-la, i mosatros, quan arribà el primer ple de la legislatura diem que volíem parlar de persones, que volíem parlar de llauradors, de ramaders, de pescadors, no volíem parlar d'agricultura. Sap per què? Saben les senyories, vostés, per què no volem parlar d'agricultura? Perquè l'agricultura està tan bé, que sobra de tot. El problema no és la quantitat de matèria que fa falta per a alimentar la població. El problema és que si en fem de sobra, no se pot vendre perquè els altres països són més pobres i no poden pagar-la. El problema que tenim ací és com controlem la quantitat i, sobretot, com fem qualitat.

Ací se va demanar que, ja que no tenien vostés model d'agricultura —no saben a on volen portar el camp valencià, no tenen model d'explotacions—, se va demanar que davant del nou debat que n'hi ha en Europa, quin és el model que els europeus necessiten per a aconseguir controlar la quantitat i, sobretot, millorar la qualitat, quin era el model de llauradors, d'agricultura, que fea falta a Europa.

Se va demanar —insistixc— la presència del president, perquè n'hi ha un debat ara molt important en Europa, i sobretot en Espanya, i és definir-lo primer mosatros, se discutix en l'Estat espanyol i, d'ahí, se defensa en Europa.

Perquè la política agrària comunitària no va ja a donar més diners per a crear excedents, i això ho sabem perfectament, senyora consellera, ho sabem tots perfectament, perquè el problema és que ja no se poden vendre els excedents que tenim, estem creant-los amb un cost per a tots els ciutadans que no se pot suportar.

Per tant, quan digueren que vinguera el president a dir quin era el model, la contestació era que no era obvi, que per a què havia de vindre a parlar d'un sector com l'agrícola, que fixa't què bé, que damunt tenim massa de tot.

Mire, això no és seriós, a vostés no els interessa per a res el sector agrari, ni el ramader. I el ramader, si parlem del ramader, amb totes les crisis que hi ha hagut, doncs, resulta que de les poquetes coses que se demanaven era una ajuda a lucre cessant, perquè els llauradors i ramaders que estigueren en les zones d'interior, no hagueren d'abandonar. Els diners han anat als propietaris dels que han segut perjudicats, no a les persones que necessiten perquè se queden a viure en l'interior de la comunitat.

Senyora consellera, per açò i per més coses, i que calcule que en els dos anys que tindrem, segurament, inclús, se divertirem discutint-les: no podem seguir aixina. Si continuar «con las políticas» de les propostes i que continuen «con sus políticas de fomento» i que continuen amb «su importante esfuerzo por modernizar»... Mire vosté, l'altra qüestió és com repartixen els diners: 1.600 milions a la modernització de la indústria. Només una empresa s'endú 500 milions de pessetes. ¿Eixa és la forma de tindre un model i de dirigir els diners cap a les necessitats? Una sola empresa 500 milions de pessetes de 1.600?

La senyora presidenta:

Senyor Lozano, vaja finalitzant.

El senyor Lozano i Pastor:

Gràcies, senyora presidenta.

Ja, si és en l'altre tema, doncs passa idènticament igual: el sector quantifica en 250.000 milions de pessetes els necessaris per a solucionar el tema del minifundisme i la parcel·lació, i se n'han gastat 6.000. Hem fet un «gran esfuerzo presupuestario» per a d'això. Bé, i ara l'excusa última és que no se presenta la llei, perquè Madrid ja no els deixa. El poder valenciano, en eixe tema, també deixa molt a dir.

Senyora consellera, jo estaré molt satisfet de quan vosté el duga ací i el pugam discutir, i tant de bo que fiquen els diners necessaris per a resoldre el primer problema que té l'agricultura valenciana: minifundisme i parcel·lació, falta de professionalitat i vore com fem que en l'interior no se'n vinguen a viure cap a la costa.

Moltes gràcies.

Gràcies, senyora presidenta. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Lozano.

Votació de les propostes 29.760 i 29.761, votació conjunta. Senyories, comença la votació. El resultat és de 46 vots a favor, 28 en contra, 6 abstencions. Queden aprovades les propostes.

Torn de defensa per a les propostes d'Esquerra Unida 29.737, 29.738 i 29.739. Té la paraula la senyora Llinares per set minuts.

Propostes sobre construcció de centres de salut i control de qualitat

La senyora Llinares i Llorca:

Senyora presidenta.

Senyories.

Del discurs del senyor president que va fer ahir, eixe discurs tan exagerat en autosatisfacció, completament buit de crítica, sense ninguna anàlisi per ningun lloc, a mi m'ha quedat una frase. Estava parlant el senyor president, entre altres projectes, de l'aeroport de Castelló, i aleshores va dir, en un to, inclús no sé com, com amenaçant, aixina aixina: «No duden que todos los proyectos se realizarán». Com si anara a tirar-mos tots els projectes damunt del cap, tots ací espantadets (*riu*).

Jo he pensat: bé, doncs no és de veres, no és de veres això. *Todos los proyectos no se realizarán*: almenys els centres de salut que vostés han pressupostat per a fer-se en l'any 2001, no es realitzaran. I no és que ho dic jo perquè, en fi, mosatros, la maldat sempre de l'oposició, que resulta que... No, no, no, no. Ho diu el seu paperet oficial, el Dogv. Ho diu el Dogv que en el mes d'agost, els pressupostos, els han canviat, i aleshores han llevat 5.000 milions de pessetes, que anaven per a inversions, han anat, doncs, a gastos corrents, que era... Els necessitaven en gastos corrents.

D'eixos 5.000 milions de pessetes, 3.000 milions de pessetes eren per a centres de salut. Clar, amb el diners que queden, dels 37 centres de salut que vostés, en els seus pressupostos que vostés van aprovar en desembre, havien programat, *tururú que te vi!* O siga, amb els diners que deixen, a vore si aconsegueixen fer-ne 11.

Onze, que s'haurà de vore els que fan. Perquè mire: que si la licitació no se quant, que tarda, que si el projecte, el paper del projecte que no aplega, (*rient-se*) el foli, després supervisió (*rialles*), el terreny del poble, que si el terreny no és un quadrat perfecte, que si té una miqueta d'inclinació... Tot això són excuses per a anar retardant que es fagen els centres. I quan acabe la legislatura, ja vorem, ja vorem si vosté n'han fet algun.

A banda, ahir, el senyor president va dir que en esta legislatura, i a més ho va dir aixina d'indeterminat, en esta legislatura en faran 32. Allà vorem, que dien dos cegos. I no m'atreixc que no van vore mai, perquè s'enfada. (*Rialles*).

Hi han pobles –i ahí és Poble Llarga– a on ja li han dit a l'alcalde que del centre de salut pressupostat en els pressupostos, tot que tururú, que no senyor, que no tindrà centre de salut. O siga, ahí, ni excuses de terreny... Ah, el terreny l'havien comprat, el projecte l'havia fet el poble... Tot. Ja li han dit que no, que allà vorem, però que això, no.

Jo, en fi, he dit moltes voltes que tot este procés de massificació, tot este procés de no tindre l'atenció primària ben atesa, du a la massificació en urgències i du a la massificació en els hospitals. El que impeditx que hajam d'estar contínuament ampliant urgències i que la gent se n'haja d'anar als hospitals i a les especialitats, és que tinguen una bona atenció primària.

Sap que el que els fa pensar, el que almenys a mi em fa pensar, és que les llistes d'espera, immenses, la massificació en atenció primària, és tot potenciar que la gent es cansi i diga: com en la sanitat pública a mi no m'atenen i no m'ho poden aclarir, me'n vaig a la clíniqueta d'ací, del costat, que em fan l'anàlisi, m'aclarixen el braç que tinc trencat... i potencien, d'eixa manera potencien això que vostés volen potenciar, que és la sanitat privada, que és fer que amaneixen clíniques i que les que hi ha creixquen i es fagen cada volta més potents.

Mosatros som de la sanitat pública, perquè trobem que és la de qualitat, sense ningun dubte, la de qualitat. D'ahí que en este proposta mosatros proposem que es faça tota la xàrcia d'atenció primària al País Valencià, al cent per cent, total!, total!, total! Que es fagen tots els centres de salut, que es pressuposten ja tots els centres de salut.

La veritat és que, d'acord en el que va dir ahir el senyor president, jo trobe que no. Eixa admiració per l'hospital d'Alzira, una cosa boja, l'hospital d'Alzira. Escolte, el de La Fe ha tingut un prestigi internacional tota la vida. Com és això que cal xafigar l'hospital de La Fe i als professionals de La Fe? Només el d'Alzira resulta que és la meravella del segle? Això que es triarà tot, el centre d'atenció primària, tot es triarà. Tot es triarà? Això és fomentar la privada, que és al que mosatros anem. D'ahí esta proposta de resolució de mosatros.

N'hi ha una altra que és: si no està a gust el personal no hi ha bon servei. No hi ha bon servei. La convocatòria del 94, que si l'acaben o no l'acaben. La convocatòria del 98. El coordinador d'Esquerra Unida ahir va llegir allò d'Àfema, Àfema ja saben que és l'Associació de Malalts Mentals d'Alacant, en què jo m'entreviste. Bo, han fet un desgavell! Ara lleven un psiquiatra, ara este el posen a mitjan torn, tal. Això els malalts no ho poden suportar. Vostés s'han de prendre seriosament que el personal ha de tindre ocupació estable, i que les plantilles han d'estar completes en la sanitat; han d'estar completes en benestar social; han d'estar completes en educació. Perquè, del contrari, tot este tipus de coses no funciona de ninguna manera, però de ninguna manera.

I la tercera cosa és que en esta afició que vostés tenen, la tercera proposta és, en esta afició que vostés tenen per tot allò privat, tot allò privat, el que siga. Les residències de la tercera edat, ala, privades; clíniques, vinga, privades. Bo, almenys que hi haja un control seriós, que hi haja un control seriós...

La senyora presidenta:

Senyora Llinares, vaja finalitzant...

La senyora Llinares i Llorca:

Jo calle de seguida, senyora presidenta. Que és esgarriant llegir els periòdics en tot el que mos contenen contínuament de les residències de la tercera edat. Que tenen vostés cinc inspectors? N'han de tindre setze, i resulta que en ningun lloc amaneix que vostés vulguen crear eixos inspectors. No volen de cap manera.

I és clar, no són les residències de la tercera edat els llocs on la gent es queixa. Té un terror que no t'aclareixes ja. I aleshores allí pot passar qualsevol cosa. Les residències de la tercera edat, les públiques, de qualitat, tot funciona bé. Vostés es preocupen de les privades?

La senyora presidenta:

Senyora Llinares, acabe...

La senyora Llinares i Llorca:

Ja he acabat. Eixes tres coses són les que mosatros proposem, i bo, continue estant seguríssima que van a votar que sí a les tres.

Moltes gràcies. *(Remors)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Llinares.

Torn en contra. Té la paraula el senyor Concepción en representació del Grup Parlamentari Popular. *(Remors)*

El senyor Concepción Moscardó:

Señora presidenta.

Señorías.

Mire, señora Llinares, es tanto el afecto que le tengo a usted, que me va a permitir una frase afectiva pronunciada de un abuelo de cuatro nietos. Usted es como la abuelita de Blancanieves y de Caperucita. Digo de Blancanieves por lo del pelo blanco, de Caperucita porque al final acaba pareciéndose usted al lobo: con una cáscara muy amable, *(remors)* con una cáscara muy amable y unos hechos muy amargos. *(Remors)*

Mire...

La senyora presidenta:

Silenci, per favor...

El senyor Concepción Moscardó:

...vamos a ir entrando en materia. No se enfade porque se lo digo desde mi más profundo afecto. *(Remors)*

En la primera de las propuestas de resolución que usted pronuncia por su grupo, le vamos a votar que no. Y le vamos a votar que no por razones objetivas. Razones objetivas es que usted sabe, desde el principio, porque se lo hemos reiterado en diversas discusiones, que es un objetivo de este gobierno, desde el principio de legislatura, cubrir al cien por cien la asistencia primaria. Pero como usted no se lo cree, y usted sigue siendo una agnóstica en este, va a tener que aguantar el que yo le lea cómo se va a completar ese cien por cien.

Mire usted, en estos momentos hay en construcción ocho centros, que son: el centro sanitario de Alpuente, el centro de salud de Alcoy, Alicante-San Blas, Ayora, Albocácer, Elda, Paterna-la Coma y el centro integrado de Villena. Licitados y para iniciarse en construcción hay quince centros, que son: Enguera, Alboraya, Orba, Alfaz del Pi, Borriol, Tavernes Blanques, Pedralba, Ontinyent-Sant Rafel, Sedaví, Orihuela, Utiel, Rojas, Pobra de Vallbona, l'Olleria, Ribarroja. Trece centros se licitan antes del 1 de octubre: el centro de Torre Vieja-la Mata, Torrent 2, Benidorm 2, Aldaya, Alicante-Juan XXIII, Novelda, Valencia-Benicalap, Valencia-Nazaret, Valencia-Guillem de Castro, Benidorm-la Cala, Bañeres, ampliación de Albal y ampliación de la Canal de Navarres.

El resto, hasta el cien por cien, que los llevo escritos y le evito el pronunciarse, entran en el presupuesto del año 2002. *(Remors)* De todos, todos, el cien por cien...

La senyora presidenta:

Per favor, pregue silenci.

El senyor Concepción Moscardó:

...se cierra la red del cien por cien de la asistencia primaria. Es un compromiso que adquirió este gobierno y que lo va a cumplir.

En el resto de sus propuestas de resolución, igualmente tenemos que votar que no. Porque usted sabe que está utilizando o falta de información o está deformando la información. Mire usted, en el tema de la convocatoria de empleo público, usted sabe que en la fecha del 26 de junio del 2001, el Gobierno Valenciano y las organizaciones sindicales, en la Mesa de negociación de empleos públicos del Consell firmaron un acuerdo. En ese acuerdo, entre otros objetivos que tenían, se comprometían a reducir la tasa de temporalidad en la administración pública de modo que en un plazo no superior a tres años, el 90% de los puestos de trabajo estuvieran cubiertos por personal fijo.

Eso sabe usted que es un acuerdo del 26 de junio. Acuerdo que fue ratificado en la mesa general del 27 de julio. Eso no lo ha citado usted, y si lo ha citado, quiere decir que Comisiones —digo Comisiones porque es la central sindical que creo que estará más en relación con ustedes— no le ha dado la información. Pero de todos modos ya le estoy diciendo que es un compromiso de este gobierno con los sindicatos, y aceptado por ambas bandas, que en un plazo de tres años se va a suprimir la temporalidad, y van a pasar a tener un carácter fijo todos los trabajadores dependientes del Consell. Como usted verá, yo creo que esto es más de lo que usted está planteando en estos momentos.

Por otro lado, y nos queda una de sus propuestas, una de sus propuestas que va hablando de control de los medios que contratan con la administración pública. Como usted comprenderá, es una preocupación de este gobierno ese control. Y usted sabe perfectamente que en Sanidad, hace muy poco tiempo, se ha anunciado la puesta en marcha del Instituto de Acreditación y Evaluación de Práctica Sanitaria. Usted conoce perfectamente qué es lo que quiere decir porque ha sido objeto de diversos debates en esta Cámara. Quiere decir que en Sanidad, todos los centros, todos los centros, los públicos y los privados, van a tener que pasar ese control de acreditación para tener el control y la categoría en cuanto a calidad que este gobierno quiere para todo el pueblo valenciano. Y que, como decía ayer el presidente, quiere que sea el mejor dentro de nuestra comunidad, dentro de nuestro país, y dentro de la Comunidad Europea. Esto es a lo que se compromete, a lo que se comprometió ayer nuestro presidente. Y que no tenga ninguna duda que al igual que el resto de las promesas que ha hecho, se va a cumplir. *(Remors)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Concepción.

Votació de les propostes de resolució del Grup Parlamentari Esquerra Unida 29.737 a 739. Senyories,

comença la votació. El resultat és de 38 vots a favor, 44 en contra, cap abstenció, queden rebutjades.

Propostes de resolució 29.725 i 26, del Grup Parlamentari Esquerra Unida. Té la paraula la senyora Pérez per cinc minuts.

Propostes sobre el Consell de l'audiovisual valencià i sobre un estudi sobre el cost de les produccions de RTVV

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

La televisió pública valenciana, Canal 9, continua sent capdavantera en dèficit democràtic. Aquelles manifestacions del senyor Zaplana que la Televisió Valenciana era de tots i no devia ser polititzada, és, com es diu al meu país "bufes de pato". *(Remors)* Ja que la mateixa no serveix per a informar, sinó actualment per a desinformar, cada vegada més, a la societat valenciana.

La televisió valenciana s'ha convertit en un òrgan de propaganda continua del Partit Popular, i es menysprea i oblida a l'oposició, principalment, passant de ser una televisió democràtica i plural a ser una televisió totalment autoritària. A més de l'elevat endeutament que el Partit Popular no ha sigut capaç de regular fins ara, les censure i les traves als professionals de la casa que es donen continuament, dixer palés el greu estat d'una televisió pagada pels valencians i per les valencianes.

Continuen vostés sense crear el Consell Assessor de Radiotelevisió Valenciana, que s'havia d'haver creat arran de la creació de la Llei de televisió. Continuen vostés apartant als professionals del sector, depurant informacions i practicant la censura. En definitiva, una televisió pública que anunciava el senyor Zaplana l'any 1995, que anava a ser eixa televisió, una televisió plural i democràtica, entre altres expressions, i que s'ha convertit a hores d'ara en una televisió antivalenciana, de "autobombo" del Partit Popular, carregada de personatges caracteritzats per la frivolitat i mediocritat més absoluta.

Però la televisió valenciana pública té solució. Esquerra Unida del País Valencià, senyories, està disposada a avançar mitjançant la continuació de la comissió, eixa comissió creada específicament de noves formes de gestió de radiotelevisió, a col·laborar i aportar mesures per poder gaudir d'una televisió de tots i totes, una televisió que gaudisca de les màximes tecnologies, que siga plural, que recupere els professionals, que informe democràticament, i que la producció de la mateixa siga prioritàriament en valencià, per això la seua creació, per a eixa vertebració del país.

Unes de les parts més cridaneres de Radiotelevisió Valenciana és l'endeutament, fixa't segons qui. Hi ha sectors que parlen de 16.000 milions de pessetes, altres parlem de 20.000 milions de pessetes, altres indiquen que comptant-ho tot quasi s'apropa als 30.000 milions de pessetes. Per part del Govern l'únic que es diu és que no és de veritat, però no es demostra res del contrari. L'administració no facilita cap dada, motiu pel qual s'incompleix la legislació. Ni tan sols són capaços de presentar en els terminis previstos l'esborrany dels pressupostos, com a mínim, al consell d'administració, que per això està funcionant.

Aquesta situació de descontrol fa possible que mai estem d'acord en el sistema de finançament de Radiotelevisió i que parlem tantes i tantes vegades sobre el seu endeutament, motiu que ens condueix de forma continuada a debats totalment estèrils, perquè mai s'aplega a un punt d'acord. I els acords normalment són quan entre tres, quatre, cinc, deu, dos, apleguen a fer-se sense la satisfacció de ninguna de les parts en la seua totalitat. Mai pot haver un acord votant una cosa en la qual l'oposició estiga totalment en contra. Que no done satisfacció a ninguna de les parts, eixe seria l'acord, que no done satisfacció a ninguna de les parts.

A l'inici d'aquest debat, i en la contestació del senyor president al portaveu del Partit Socialista, indicava que seria convenient realitzar debats més seriosos amb dades suficients. Poc més o menys. Probablement m'equivoque en la frase total, però poc més o menys venia a explicar això. Bé. També serveix per a la Radiotelevisió Valenciana.

Per aquest fi, i en ares a la transparència democràtica...

La senyora presidenta:

Senyora Pérez, vaja finalitzant.

La senyora Pérez i Martí:

...els membres que formen part –i vaig acabant, senyora presidenta–, els membres que formem part com a mínim de la Comissió de Radiotelevisió Valenciana i de noves formes de gestió deuríem tindre tota aquella documentació que se mos està negant diàriament cada vegada que la demanem.

Amb aquest fi, s'han presentat dos propostes de resolució: “Que les Corts Valencianes insten el Consell perquè el Consell de l'Audiovisual Valencià es pose en funcionament abans de finalitzar el present període de sessions”. I no me val que vostés me contesten que ahir ja ho va dir el president. Creem que s'ha de ficar en funcionament abans que finalitze aquest període de sessions. I supose que és acceptable per tots si la prepotència no els aplega a tocar tan directe el cervell i no...

La senyora presidenta:

Senyora Pérez, acabe.

La senyora Pérez i Martí:

“Les Corts Valencianes –i acabe perquè és l'última, senyora presidenta; li pregue per favor me deixara acabar de fer-la–, que elabore...”

La senyora presidenta:

Senyora Pérez, ja s'ha acabat el temps.

La senyora Pérez i Martí:

Bé. Com tots vostés la tenen davant, saben perfectament el que estic demanant.

Gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Torn en contra. Té la paraula el senyor Barrachina, en representació del Grup Parlamentari Popular.

El senyor Barrachina Ros:

Gracias, señora presidenta.

Señora Pérez, sinceramente, no sé que es lo que más le molesta de la Radiotelevisión Valenciana. Seguramente que ayer dispusieran los valencianos de seis horas de debate de Generalidad, de este debate, en Punt Dos, y que curiosamente de esas seis horas tuviesen lugar por la mañana con las intervenciones de los líderes de la oposición y cuando su portavoz intervenía. Y justamente cuando interviene el Grupo Popular, esa emisión tenía otro programa y concluía. Seguramente, por lo que su señoría está molesta es por las consecuencias que deben haber sacado los miles de valencianos que a esas horas decidieron ver el debate que esta tarde concluye. Seguramente eso es lo que le molesta.

Lo que bien es verdad es que a su señoría no le gusta, y sus gustos, nuevamente, vuelven a alejarse de los de la mayoría de los valencianos. Pero la Televisión Valenciana tiene la obligación de gustar a los televidentes y no en exclusiva a su grupo ni a la oposición. Y lo que preocupa y lo que se resuelve satisfactoriamente es que todos los días cientos de miles de valencianos conectan con Canal 9, conectan con Punt Dos, y vienen refrendando en los últimos seis años, situando a Televisión Valenciana como líder de audiencia; los gustos que, por tanto, se ajustan a la radiotelevisión pública valenciana. Seguramente, eso es, señora Dolors Pérez, lo que a su señoría le molesta.

Yo también me he sorprendido de que usted haya planteado tres propuestas y no haya defendido prácticamente ninguna y se lo haya dedicado a un desahogo personal, que entiendo después del resultado del debate político que tuvo lugar ayer y que para desgracia de su grupo político contemplaron miles de valencianos en directo desde su televisión valenciana.

Por cierto, esa opción no existía cuando los progresistas gobernaban nuestra comunidad, que éramos una televisión monocal. Hoy hay tres: dos en abierto y uno en Vía Digital, para que lo puedan ver los valencianos fuera de nuestra comunidad. Y es por cierto la televisión el canal autonómico que más se ve en Vía Digital. Pasar de una cadena a tres, eso es pluralidad. Pasar de una reducida apuesta por el valenciano, que no alcanzaba el 60% en el único canal, a una apuesta que ha llegado al 69% en ese canal, al cien por cien en Punt Dos y al 85% en Canal Comunidad Valenciana, significa multiplicar la ridícula apuesta por el valenciano que hicieron en la televisión pública de todos durante etapas anteriores. Y a la gente le gusta eso, doña Dolors Pérez, le gusta proximidad, le gusta apuesta por el valenciano, le gusta que incrementemos la producción propia. 12.000 millones de pesetas está aportando la Generalidad Valenciana y Canal 9 para el sector del audiovisual. Eso es exactamente lo que le gusta a los valencianos.

Y por eso, señora Dolors Pérez, usted hoy está molesta, porque ayer los valencianos vieron por televisión al presidente Zaplana, al portavoz socialista y a su portavoz de Izquierda Unida. Se perdieron el nuestro, y seguramente se perdieron una de las joyas de la tarde, pero eso lo que tiene que tener una televisión pública con dos canales y con la posibilidad de elegir.

Por eso entiendo perfectamente sus molestias. Sin duda votaremos que no a las tres propuestas.

Gracias, señora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Barrachina.

Votació de les propostes d'Esquerra Unida 29.725 i 26. Senyories, comença la votació. El resultat és de 30 vots a favor, 43 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades.

Defensa de la proposta de resolució 29.758 del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la senyora Martínez Zaragoza.

Proposta sobre el Pla d'I+D+I

La senyora Martínez Zaragoza:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Desde el Grupo Parlamentario al que represento hemos presentando esta propuesta de resolución, y con ella queremos dar apoyo total y unánime a la política que en el ámbito de la investigación, la innovación y el apoyo y promoción al tejido empresarial de la Comunidad Valenciana lleva realizando, con tan buenos resultados, la política del gobierno de Eduardo Zaplana.

La propuesta de resolución dice lo siguiente, consta de tres puntos: "Instar al Consell a la presentación del Plan valenciano de investigación, desarrollo e innovación; apoyar la coordinación de las políticas de investigación, desarrollo e innovación y la incorporación en los presupuestos de la Generalitat de una función específica de I+D+I". Y, por último, considerar acertada la creación de la Conselleria de Innovación y Competitividad, como ayer nos presentó el presidente.

Así, observando el contexto económico nacional e internacional, presidido por las notas de aceleración de competitividad y de la calidad empresarial, está implicando que todos los gobiernos y la sociedad respondan a los retos de una economía que cada vez está más globalizada, y donde los componentes de la economía del conocimiento son estratégicos, y donde la sociedad, las universidades, los institutos tecnológicos y las empresas valencianas están participando activamente, aunando esfuerzos para sacar adelante estos temas.

Por ello, este grupo parlamentario, y el Gobierno Valenciano presidido por Eduardo Zaplana, y una vez más, como escuchamos ayer en su intervención, está convencido e ilusionado del papel fundamental que la I+D+I desempeña tanto en el desarrollo de la actividad productiva de las empresas, consiguiendo productos de calidad y excelencia, como por ende redundando por supuesto en la mejora del empleo y, por tanto, en la calidad de vida de los ciudadanos y ciudadanas de la comunidad.

Por ello, está promoviendo desde hace ya seis años una política de promoción del tejido empresarial y la extensión a ellas de los avances de la sociedad de la información y del conocimiento.

Quiero recordar otra vez, de nuevo –ya lo han hecho algunos compañeros míos esta mañana–, el compromiso del

Gobierno Valenciano de alcanzar el 2% del Producto Interior Bruto en I+D+I desde la Comunidad Valenciana para el año 2002, por tanto, destinando un 5% del presupuesto de la Generalitat por cada conselleria a políticas de I+D+I, y el fortalecimiento de la capacidad competitiva de nuestras empresas, junto con la promoción de la industria.

La muy próxima aprobación del Plan valenciano de investigación, desarrollo e innovación de la Comunidad Valenciana como instrumento integrador de las aspiraciones e intereses de los agentes afectados que antes he citado, van a desarrollar y poner en funcionamiento la aprobada ley de la ciencia que ha aprobado este gobierno.

En este sentido, ya se venían realizando importantes esfuerzos, tanto económicos como estructurales y organizativos, dirigidos a mejorar y coordinar las políticas de innovación y calidad, poniéndolas al servicio de la sociedad, primero, y después en el tejido empresarial, que tan buenos resultados está dando.

Con este propósito se puso en marcha la oficina valenciana de ciencia y tecnología, y esta línea se va a ver consagrada con la creación de la Conselleria de Innovación y Competitividad, que liderará e impulsará las políticas científica, tecnológica y competitiva de la Comunidad Valenciana.

En este sentido, señorías, solicito a toda la Cámara que apoyen esta propuesta de resolución para que entre todos, como debe ser, apoyemos y demos mayor aliento al emprendedor y dinámico tejido empresarial, a los procesos tecnológicos e investigadores que hemos de estar orgullosos de poseer en nuestra comunidad. Y así también, con la creación de esta nueva conselleria, el Gobierno Valenciano logrará dar un mayor impulso y dotar de excelencia al progreso económico y social de esta tierra.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Martínez.

Torn en contra. Té la paraula la senyora Amorós. Senyora Amorós, per cinc minuts.

La senyora Amorós Fillol:

Evidentemente no vamos a apoyar esta resolución, porque nos parece que el autobombo es infinito, y además es totalmente... bueno, se falta a la verdad en unas dimensiones increíbles.

Vamos a ver. Nosotros, si hacemos un poco de memoria histórica, que hace falta, en el debate de presupuestos del año pasado –porque, claro, como la ley de presupuestos se utiliza para cambiar las leyes que a ustedes les incomodan o los artículos que a ustedes les incomodan de determinadas leyes–, estuvimos hablando de que el OPVI, organismo público valenciano de investigación, se iba a trasladar a Presidencia. En ese momento, mi grupo parlamentario pidió a esta Cámara que ya que estaban copiando el modelo de Aznar, lo copiaran al menos bien y crearan la Conselleria de Ciencia y Tecnología, o de Investigación o de I+D+I, como ustedes le quisieran poner. Lo pedimos en ese momento.

Eso quiere decir que llevamos un año de retraso, pero llevamos muchísimos más en el impulso económico a la investigación. Aun así, aunque nosotros rechazamos la

propuesta que ustedes traen hoy aquí, porque no es más repetir lo que ya anunció Zaplana ayer, y que nosotros ya esperábamos y anunciamos. No nos cansamos. Nosotros les dijimos en un momento dado: "Acepten el pacto social por la I+D". Y nos dijeron: "No". Les dijimos: "Acepten crear..." Tan siquiera apuntamos, porque tampoco las Cortes tienen capacidad de decirle al Gobierno cómo ha de repartir sus carteras, pero es que apuntábamos a que era necesaria la creación de una conselleria de I+D+I. Y dijeron: "No".

Durante todo este año a lo único que se ha limitado su política en investigación es a desmembrar la investigación. Se llevan la investigación de Educación a Presidencia, el resto de las investigaciones lo dejan en las diferentes consellerias, cuando el 60% de la investigación en esta comunidad se hace en las universidades. Pero además, no con el presupuesto de la Generalitat para investigación, sino con el presupuesto que se recibe de la Unión Europea.

Me parece una desfachatez la propuesta que ustedes vienen hoy aquí a presentar: el impulso, el gran impulso económico en I+D.

Miren, el I+D, la investigación y el desarrollo, es una piedra angular en el desarrollo de cualquier sociedad. Quien no apueste por la investigación simplemente está condenando a no tener futuro a su sociedad. Y eso apréndanselo porque es así. Sin desarrollo, sin investigación, la calidad de los productos, las nuevas tecnologías, todo, todo, absolutamente todo, va a bajar de nivel.

Yo, sinceramente, no sé cómo todavía tienen barra de llegar aquí y hablar de recursos humanos, no lo sé. No lo sé porque dicen que respetan mucho a los investigadores de nuestra comunidad. Si tanto respetan a los investigadores de nuestra comunidad, porque en un 90%, les recuerdo, son jóvenes investigadores, haber aceptado nuestra propuesta de I+D+I y haber aceptado, en primer lugar, el compromiso que anunció el presidente de la Generalitat ayer aquí del 2% del PIB para el próximo ejercicio. ¿Por qué no lo han aprobado? Si lo dijo él. ¿Qué miedo tienen? ¿Por qué no lo han aprobado? Si lo dijo él aquí, desde donde estoy hablando yo lo dijo él. Haber aprobado el 2% del PIB para el próximo presupuesto en I+D+I, y no lo han hecho. ¿Qué están anunciando? ¿El incumplimiento ya de una de las cosas estrellas que anunció el presidente de la Generalitat aquí? Están haciendo eso.

En segundo lugar, si van a hablar de recursos humanos de jóvenes investigadores, atiendan primero las necesidades. Son unos profesionales excelentes, en eso coincido con usted, pero parece ser que ustedes a los profesionales excelentes los tienen relegados a ser becarios, sin considerar que son doctorados, no solamente licenciados. Y sin embargo, no tienen un sueldo digno ni unas condiciones de trabajo dignas. Eso es a lo que ustedes llaman estar muy contentos con los jóvenes becarios. Pues sí, claro. Es la explotación de los mismos. Es una forma más de explotación laboral.

Yo creo que son razones más que suficientes para decir que no vamos a apoyar su propuesta. Porque además, las políticas de investigación que vayan a desarrollar a través de la conselleria ya las veremos.

La senyora presidenta:

Senyora Amorós, vaja finalitzant.

La senyora Amorós Fillol:

Y la verdad es que alguna que otra conselleria sobra, pero bueno, eso ya es una opinión que está a la vista de todos.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Amorós.

Votació a la proposta de resolució del Grup Parlamentari Popular 29.758. Senyories, comença la votació. (Pausa) Comença la votació ara. El resultat de la votació és de 43 vots a favor, 30 en contra, 2 abstencions. Queda aprovada la proposta de resolució.

Torn de defensa de les propostes d'Esquerra Unida 29.745, 46 i 47. Té la paraula el senyor Cardona.

Propostes sobre residències de la tercera edat, currículums educatius i educació infantil

El senyor Cardona i Pla:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyors diputats, senyores diputades.

Estes propostes fan totes referència a serveis públics com són l'educació i l'atenció a les persones majors.

Quant a l'educació, fem una proposta referida a l'educació infantil, perquè nosaltres observem que esta etapa educativa no està realment ordenada.

En principi, observem greus carències en la xarxa pública, però és que també, si ens referim als centres privats que poden donar atenció educativa o d'una altra classe des dels 0 als 6 anys, ens trobem també amb una gran complicació i amb molts centres molt variats. Nosaltres el que demanem en esta proposta és que la conselleria fera un catàleg de llocs on se poden atendre xiquets de 0 a 3 anys.

Nosaltres pensem que el lloc d'atenció d'estos xiquets han de ser les escoles infantils, però en este moment encara no és possible que totes siguin escoles infantils. Per tant, nosaltres voldríem clarificar què vol dir això de guarderies, què vol dir això de jardins d'infància, què vol dir això de ludoteques, perquè cadascuna tinguera exactament la qualificació que li correspon i que els pares saberen que quan porten el seu fill a un lloc concret, a un centre, saberen si el porten a un centre educatiu o no, o si el porten a un centre que ha de requerir determinades característiques o unes altres.

Nosaltres pensem que esta qüestió no li suposa cap diners, cap recursos, a la conselleria, però sí que dona una gran seguretat als pares que volen saber a quin lloc porten el seu fill. També, que estiga registrat un centre determinat, un lloc determinat en la conselleria pot donar també més seguretat al pare, més coneixement del que es fa en eixe lloc.

Però clar, quan nosaltres diem que està desordenat no ens referim només a este catàleg que s'hauria de fer, almenys mentre no estigueren tots transformats en escoles infantils, sinó que nosaltres pensem que en esta etapa hi ha un gran desgavell.

Quan el senyor Zaplana se referix a la llibertat, i més concretament a la llibertat de triar centres, se referirà a unes

altres etapes, perquè en esta etapa de 0 a 3 anys no existix suficient oferta pública perquè els pares puguen triar aquesta modalitat educativa, és a dir, una oferta pública de 0 a 3 anys. Si no existix, on està la llibertat de triar centre, especialment insistent per part del Partit Popular? Nosaltres pensem que la llibertat de triar moltes voltes és una llibertat lligada als diners i a la capacitat de pagar-se uns determinats serveis complementaris.

Per tant, nosaltres demanem en esta proposta dos qüestions que tenen a vore amb la xarxa pública. Una és completar les aules de 3 anys. Hi ha una manca d'unes 350 aules en centres públics d'infantil i de primària. Per tant, ens trobem també que no s'està donant l'oferta a tots els alumnes que podrien optar per esta modalitat.

També, clar, demanem que s'inicie, no que se complete, no demanem que es faça ja automàticament sencera sinó que s'encete d'alguna manera la xarxa pública d'escoles infantils de 0 a 3 anys.

Ja existixen determinades escoles que depenen de la conselleria, denominades *escoles* a vegades, però que no tenen encara la denominació d'*escola infantil*, mentre que ja existixen decrets que permeten a les guarderies privades transformar-se en escola infantil. Nosaltres el que volem és que la conselleria adeqüe eixos centres que ja són de la seua dependència, els constituïska com a tal escola infantil i consten aixina en els pressupostos de la conselleria i en tots els llocs. I finalment, evidentment... Bé, per a eixa xarxa pública també sol·licitem que les de titularitat municipal també contribuïsquen a formar-la.

I finalment demanem que els concerts singulars... Se diuen *singulars* però són generalitzats. Nosaltres no estem d'acord amb ells. Pensem que han de suprimir-se i que els concerts singulars només han de servir específicament per a això, singularment i concretament en algun cas que atenguen necessitats educatives, però no han de ser una qüestió absolutament generalitzada per a tot centre que tinga concerts en primària. No se'ls demana inclús ni unes determinades condicions. Poden seguir cobrant diners als pares, per tant, no són gratuïts, i tanmateix reben diners públics per al seu manteniment.

En segon lloc, demanem una qüestió que també té a vore amb l'educació, que té a vore amb els currículums i concretament amb el que ha passat amb el currículum de València, Llengua i Literatura.

S'ha provocat un canvi de currículum sense una avaluació mínimament raonable dels currículums anteriorment existents, ja que no portaven prou temps en vigor, encara s'estan introduint en segon de batxillerat. També, no s'han respectat els aspectes didàctics, metodològics, pedagògics, uns aspectes que s'havien mostrat potents i vàlids per a l'aprenentatge dels alumnes. És a dir, no ha sigut només un canvi de currículum on s'han eliminat els autors nascuts a Catalunya, sinó que a més s'han eliminat molts aspectes curriculars, s'ha tornat a una visió absolutament conceptual de l'educació, només memorística, quan han desaparegut els procediments, han desaparegut les actituds, han desaparegut moltes coses que eren importants. Ha desaparegut inclús la flexibilitat eixa d'aprendre a aprendre dins d'una societat canviant, on els alumnes han d'estar sempre actualitzant-se.

També per a esta proposta de modificació arribava el document en un document provisional, però no hi havia cap for per a debatre'l, només hi havia que era provisional, però la conselleria anava a aprovar-lo pel seu compte quan li

donava la gana. Ací estem debatent els currículums en la premsa, i això no és correcte. Els currículums s'han de debatre en els llocs, en fors oberts per a participar la gent i perquè puguen aportar pluralment les seues opinions.

I després, que respecten els coneixements científics actuals, científics, històrics, és a dir, que s'atenga a criteris realment d'aprenentatge. Nosaltres el que veem en este currículum concret és que s'ha agarrat un criteri territorial: els nascuts en el País Valencià formen part dels continguts mínims. Això, senyor conseller, no és correcte. El que sí que hagueren pogut vostés optar per uns continguts mínims dient que estos autors són els més importants, però no val un criteri territorial, s'ha d'agarrar un criteri d'importància dins del seu període històric, de rellevància posterior en els altres autors literaris. I el que no val és simplement: "anem a dir 'els valencians' i aixina després podrem dir que els altres no defensen prou els valencians". Això no és correcte.

Nosaltres pensem que molts dels autors que figuren han de figurar i uns altres també, però pensem que no s'ha de fer per un criteri territorial sinó per un criteri que també tinga en compte el valor literari. Evidentment, n'eixirien molts més del País Valencià que de Catalunya o de les Illes Balears, però ens pareix absurd eliminar això.

I finalment, instem al Consell a planificar, pressupostar i construir residències públiques de la tercera edat per a garantir un mínim de tres places...

(Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor José Cholbi Diego)

El senyor vicepresident primer:

Vaja acabant, senyor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

—En seguida acabe, senyor president.— ...per a garantir un mínim de tres places públiques per cada cent habitants. Actualment, places públiques hi han 0,7 per cada cent habitants. L'Organització Mundial de la Salut en recomana 6 per cada cent habitants. Nosaltres diem: és bo que el sector públic abaste almenys la mitat de les places que l'Organització Mundial de la Salut recomana com a les millors per a atendre la població major.

Per tant, són propostes de millora de serveis públics...

El senyor vicepresident primer:

Acabe, senyor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

...que pensem que deurien tindre la seua consideració.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada senyora Macarena Montesinos.

La senyora Montesinos de Miguel:

Gracias, señor presidente.

Señor Cardona.

Usted hablaba de carencias y de desórdenes en la educación, y no es así. Lo que pasa es que ustedes el problema que tienen es un desconocimiento absoluto, absoluto, sobre cuál es la situación del sistema educativo. Ustedes lo desconocen. Y no solamente lo desconocen sino que además lo que transmiten aquí es una realidad fraudulenta, que no se corresponde para nada con lo que está sucediendo.

Vamos a ver. En primer lugar, usted habla de la necesidad de crear un catálogo, un registro, donde queden absolutamente todos los centros recogidos. Existe, y usted debería de saberlo a estas alturas, y su desconocimiento le lleva a decir lo contrario, que existe el registro de centros docentes de la Comunidad Valenciana y además tiene carácter público, como usted está solicitando.

En segundo lugar, dice que hay que completar las aulas tercera edad, perdón, de tres años, lo de tercera edad viene después, que ha mezclado usted en este caso ese tema con el de las residencias. Usted sabría o debería de saber, que ya lo adelantó además ayer el presidente y que el conseller viene diciendo sistemáticamente, que a la oposición les han facilitado los datos, que el 99% está ya cubierto. Pero es que además hay habría que sacar otra cosa y es que usted nos está hablando de la red pública. He de decirle que de 0 a 3 años, primero, no todos los padres están dispuestos a llevar a sus hijos a centros educativos, pero que además la demanda en ese sentido está sobradamente cubierta.

Usted, además, dice de iniciar una red pública de escuelas infantiles. ¿Pero cómo iniciar si esa red ya está iniciada? No solamente está iniciada sino que se está completando. De verdad, señor Cardona, que el desconocimiento le lleva a hacer afirmaciones como las que ha venido haciendo aquí. Pero además es que esa red ya estaba iniciada. Las escuelas infantiles de 0 a 3, que son de tutoría municipal, se autorizan respetando las competencias de los ayuntamientos y exigiendo el cumplimiento de los requisitos legalmente establecidos.

Usted habla de suprimir los conciertos, en este caso, por supuesto, con las empresas privadas. Pero además es que esos conciertos lo que hacen es permitir el principio de libertad de elección de centro desde el que aquí ayer el presidente habló y que nosotros mantenemos. Porque mientras a ustedes les da miedo el término libertad, nosotros lo defendemos y además lo practicamos, no sólo en la educación sino además en todos los órdenes. Y eso, probablemente, es la gran diferencia entre esos bancos y los bancos de la oposición.

Además de eso usted ha hecho referencia, porque la propuesta de resolución que ustedes presentan no habla en sí de un decreto determinado, pero usted la ha utilizado, no sé porqué no ha hecho referencia expresa, pero sí como excusa, para introducir en el debate el tema del decreto de mínimos, que no es decreto que esté firmado sino que en este momento es un borrador. Pero, además, le tengo que decir que lo que parece mentira es que a estas alturas, en este momento, en el año 2001, ustedes todavía no sean capaces de defender nuestras señas de identidad, que no sean capaces de potenciar a nuestros autores y que todavía se cuestionen el que un gobierno, como en el que en este caso yo estoy apoyando desde el grupo parlamentario, duden en algún momento que no pueda o no quiera potenciar lo que son nuestros autores, los autores valencianos. Que es un mínimo, que nosotros no estamos negando la posibilidad de nin-

gún otro, todo lo contrario, estamos diciendo y defendiendo nuestras propias enseñanzas; estamos promocionando el conocimiento de los autores valencianos, como así se venía haciendo desde las propias editoriales valencianas.

Es que es más. Hay organismos, en este caso como el Consejo de la juventud, que se ha definido claramente y que ha hecho una apuesta clara por ese borrador de decreto. Pero nosotros lo que hacemos es pedirle a ustedes la misma sensibilidad que nosotros estamos demostrando con esto. Porque a estas alturas, y tras haberle a escuchado a usted, uno ya se cuestiona que desde esos bancos no se esté cuestionando a su vez, por ejemplo, autores como Martorell, Ausiàs March, Enric Valor, Vicente Estellés, etcétera. O sea, ustedes en estos momentos están cuestionando que estos autores como mínimo, como mínimo sean conocidos en los centros educativos de toda la Comunidad Valenciana. Eso es lo que ustedes pretenden una vez más. Y para eso ¿su desconocimiento a qué les lleva? A tergiversar lo que realmente dice ese borrador, que es ni más ni menos que un borrador de mínimos.

Y usted se escuda en decir que no se conocen o que se desconocían o que no ha habido tiempo suficiente para estudiar los currículums anteriores, cuando llevan vigentes ocho años, señor Cardona, ocho años. ¿Si a usted le parece poco? Pero, en fin, en cualquier caso ya sabemos que unos grupos parlamentarios, unos gobiernos son capaces, tienen capacidad de reacción y de actuación y otros, bueno, pues la lentitud les lleva a determinadas situaciones bien tristes para ustedes.

En cuanto a lo que decía y hacía referencia a las plazas de residencia, yo quisiera dejarle bien claro lo siguiente. La política que está siguiendo el presidente Zaplana, y en este caso la Conselleria de Bienestar Social, es la que recomiendan los organismos internacionales, que dicen de un 3 a un 3,5% es la cifra en que sitúan las plazas residenciales. Con la propuesta que usted hace se nos eleva hasta un 10%. ¿Eso qué quiere decir? Sencillamente, primero que sería la demanda no suficiente para cubrir esas plazas, y segundo, que eso sería absolutamente insostenible, y que además iría en contra de lo que el Partido Popular, elección tras elección, viene propugnando, qué es lo que desea para nuestros mayores. Porque no olvide que los modelos que ustedes representan o que representamos nosotros son bien distintos. Mientras nosotros tenemos en consideración y queremos lo mejor para nuestros mayores, ustedes parecen querer aparcar en residencias a nuestros mayores y una vez más continuar negando esa libertad de elección, esa libertad, con mayúsculas, que el Partido Popular y el gobierno de Eduardo Zaplana viene propugnando en todos los ámbitos.

Pero es que además yo le tengo que recordar varias cosas. Primera, usted está olvidando, y no sé si ese olvido es descuido o qué otro calificativo aplicarle, que el gobierno valenciano aprobó un plan de creación de plazas residenciales, hoy ya plenamente ejecutado en su fase aprobatoria y que ha significado crear 9.021 plazas, que cubren no solamente la demanda de este año sino la demanda de los próximos cuatro años. Con lo cual, la previsión y el interés quedan claramente manifiestos.

Pero es que además, además de eso, los planes de desarrollo de plazas residenciales del gobierno valenciano siguen, siguen, las pautas marcadas por el consejo estatal de las personas mayores. Es decir, nosotros escuchamos y nosotros consultamos aquellos órganos de participación de

nuestros mayores, mientras ustedes, queda claro y manifiesto, que los desoyen. Porque si escuchasen lo que esos órganos de participación ciudadana, y en este caso de participación de nuestros mayores, vienen diciendo no hubiera presentado esta propuesta de resolución.

Pero es que además lo que usted está diciendo choca frontalmente con cualquier tendencia actual en lo que respecta a la atención social de nuestros mayores. Es decir, usted está en contra de los sistemas alternativos, sistemas que en todos los países europeos se están poniendo en marcha. Y usted está negando que el que eso sea así posible en nuestra Comunidad. Como por ejemplo, las viviendas tuteladas, las estancias temporales u otras fórmulas que quedarían, por supuesto, sin sentido si hiciéramos caso de lo que usted está proponiendo; o la asistencia domiciliaria que usted sabe que este gobierno ha apostado claramente por ella.

Por tanto, señor Cardona, en esta agrupación que ha hecho usted, tanto en materia de educación como en materia de nuestros mayores lo único que queda claro es no las carencias o el desorden al que usted aludía sino el desconocimiento absoluto de lo que se viene haciendo en esta Comunidad y, desde luego, de lo que los agentes sociales, las asociaciones, nuestros mayores, desean y piden como respuesta que se les dé desde esta Comunidad. Cosa que sí que escucha, oye y además pone en marcha el gobierno del presidente Zaplana.

Nada más y muchas gracias. (*Remors*)

(*Ocupa la presidència la presidenta, senyora Marcela Miró Pérez*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Montesinos.

Votació de les propostes d'Esquerra Unida 29.745, 46 i 47 conjunts, si no hi ha inconvenient. Senyories, comença la votació. El resultat és de 37 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades.

Torn de defensa per a la proposta 29.762, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el senyor Barrachina per cinc minuts.

Proposta sobre model nou de RTVV

El senyor Barrachina Ros:

Gracias, señora presidenta.

Intervengo en nombre de mi grupo para defender la propuesta de resolución que procura, que solicita el apoyo al Consell para que antes de finalizar la presente legislatura diseñe un nuevo modelo innovador para la Radiotelevisión Valenciana que permita la participación de la iniciativa social en su gestión. Evidentemente, el nuevo modelo debe fundamentar, debe basar su contenido en las conclusiones que debe recoger tanto la Comisión de nuevas formas de gestión para la Radiotelevisión Valenciana, que ultima ya sus trabajos que se han llevado a cabo en el último año y, además, también, en el libro blanco que, de acuerdo con la intervención que tuvo aquí la consellera portavoz, se viene redactando con la participación de los colectivos de los agentes sociales implicados en el sector del audiovisual

valenciano. Y respondiendo a las conclusiones de esa Comisión de nuevas formas de gestión y respondiendo también a los pareceres recogidos en ese libro blanco, una parte de esas conclusiones pueden ir por el camino, que ya se señaló en esta misma sede parlamentaria por la consellera portavoz, de creación de Consell audiovisual, de incrementar la participación de la iniciativa social y de otros pormenores que aquí se plantearon.

En cualquier caso, el nuevo modelo de la radiotelevisión pública tiene también la obligación de insistir en aquello que han sido aciertos manifiestos en la gestión de Radiotelevisión Valenciana, como es el de multiplicar la apuesta pública por el valenciano en la Radiotelevisión Valenciana, como aumentar el contenido autonómico de sus noticiarios que han permitido a esta televisión, antiguamente uniprovincial, extender su ámbito de audiencia también a las provincias de Castellón y de Alicante, como indican las estadísticas de su visión. Y además de seguir impulsando, seguir apostando, por este incremento en el contenido autonómico, que no provincial, de sus emisiones; y además de seguir impulsando el conocimiento del valenciano tiene la obligación también de seguir insistiendo en ese aumento de la oferta televisiva pasando del conocido canal a los tres de que actualmente dispone el grupo de Radiotelevisión Valenciana. Y debe seguir también, como se ha demostrado recientemente con el convenio de 12.000 millones de pesetas, por la mejora, por la apuesta, por el incremento, por el crecimiento en la producción propia.

Por tanto, sobre esos cuatro pilares que ya suponen cuatro aciertos en las apuestas sobre el valenciano, sobre la producción propia, sobre el contenido autonómico y también sobre la mejora, el aumento en la oferta televisiva, debe fundamentarse la reforma en la Radiotelevisión Pública Valenciana. Por eso planteamos esta propuesta, que espero reciba el apoyo de los grupos de la oposición.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Barrachina.

Torn en contra. Té la paraula el senyor Colomer, en representació del Grup Parlamentari Socialista.

El senyor Colomer i Sánchez:

Gràcies, senyora presidenta.

Bona vesprada, senyories.

Si examinem el tenor de la proposta que acaba de defensar el senyor diputat, trobem que estem davant d'un nou revés, un nou menyspreu al que és el Parlament Valencià i al que és una part del Parlament, en concret la Comissió de noves formes, perquè més enllà que haja dit que es tindrà en compte la deliberació, la reflexió, el producte final d'aquesta comissió, però la literalitat és claríssima: que estes Corts, que el poder legislatiu, manifesten el firme recolzament al govern per a què dissenye un model. És a dir, la literalitat està diametralment oposada en unes altres coordenades democràtiques al que nosaltres demanem, que és que des del pluralisme de la Comissió de noves fórmules es continue i s'acabe i es culmine amb l'aportació a la societat valenciana d'un nou model de radiotelevisió.

Nosaltres pensem que, efectivament, és un revés i un gran menyspreu a aquesta Comissió de les Corts Valencianes, al que són els grups parlamentaris que han dedicat molt

de temps, molt de treball i molta dedicació, a les personalitats i a les autoritats acreditades que han vingut aquí perquè se'ls va cridar perquè vingueren aquí a il·lustrar i a ajudar-nos a crear un nou model de televisió, juristes, economistes, gestors, auditors, periodistes, professionals, gent que des de la filosofia, des de l'ètica, des de la moral, creadors tots han desfilat per aquestes Corts per tal, torne a dir-lo, d'il·lustrar i ajudar a crear un nou model de radiotelevisió.

Nosaltres, quan vostés diuen que cal incrementar la participació de la iniciativa social, ens preguntem de què estan parlant. Participació social, ahir es va dir que era un eufemisme per tal d'encobrir altres coses que no s'atreveixen a pronunciar en veu alta; la semàntica és molt flexible i parlen d'iniciativa social quan tal vegada estan preparant la privatització pura i dura d'aquesta qüestió. Però si no, vostés tenen la responsabilitat d'explicar què entenen per iniciativa social, perquè és un dubte que està al si de la societat, si més no dels grups de l'oposició que conformen també eixa Comissió de noves fórmules.

Estan parlant del tercer sector de l'economia, en el que és la controvèrsia clàssica entre allò públic i allò privat, entre la lluita binària d'allò públic i d'allò privat, el *tercio excluso* que diuen gent com Adela Cortina i com altres que estan parlant de l'economia social, de la iniciativa social que vostés sí que pronuncien i escriuen, però, ¿realment estan parlant d'això o de què estan parlant? O estan parlant de la iniciativa que ja ha tingut una història en Canal 9 i en Radiotelevisió Valenciana, la iniciativa de les productores que des de fora de la Comunitat Valenciana –tant de patriotisme que fan de vegades– han ajudat a arruïnar la Radiotelevisió Valenciana i, a canvi, han aportat la misèria moral, el que és la castellanització de la nostra oferta audiovisual, la vulgarització, la banalització, la trivialització i la burla sistemàtica de la Llei de creació de la Televisió Valenciana, a més de gorrejar, de gorrejar –gorrejar, és aquell que gorreja, el *gorrón* o la *gorrona*– les infraestructures, els béns, el patrimoni públic de Radiotelevisió Valenciana. Productores que vénen a la seu de Radiotelevisió aprofitant el material públic per a la seua finalitat clarament lucrativa.

Participació social: tal vegada es poden referir als instruments que ja contempla la Llei de creació, que el que s'hauria de fer, tal vegada, és desplegar-los, acabar de desplegar-los. El Consell Assessor de Radiotelevisió Valenciana, que prefigura per llei un òrgan plural, social, per a controlar i gestionar democràticament els valors, els valors del pluralisme, de la defensa de les minories, de la defensa de la cultura democràtica, de la convivència entre els territoris, etcètera.

Això ja està en la llei. Tal vegada això seria una manera d'entendre l'aportació social per a la gestió de Canal 9, ja està en la llei. O, si volen millorar la participació, la implicació, la complicitat social, el que deuen és, tal vegada, si la llei, que prompte farà vint anys que està promulgada, si s'ha quedat ja desfasada, perquè han passat vint anys, i en democràcia el temps no perdona i, tal vegada, cal reformar-la, doncs escoltar el bagatge d'idees que ha generat la Comissió de noves fórmules, que no sé per què la invoquen, si ja en algun debat se li va certificar, se li va donar un certificat...

La senyora presidenta:

Senyor Colomer, vaja finalitzant.

El senyor Colomer i Sánchez:

Acabe. Encara em queda temps.

Se li va dir clarament que no tenia cap futur, és una mena de Nosferatu, allò que no se sap si és un no-viu, un no-mort, o realment què és.

De manera que anem a votar que no, és un no a eixe llençatge que vostés utilitzen, semiclar, semifosc, semivalent, semicovard, semitrampós, semipossible, i no estem per a ser còmplices d'eixa manera de fer les coses i de governar.

El nostre vot en contra –i acabe, senyora presidenta–, el nostre vot en contra és un sí claríssim i contundent al Parlament i a la llum que des de fa dos anys tracta d'il·lustrar el model de futur de la nostra televisió i que vostés s'obstinen en apagar sistemàticament.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Colomer.

Votació de la proposta del Grup Parlamentari Popular 29.762. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 44 vots a favor, 36 en contra, cap abstenció. Queda aprovada la proposta de resolució.

Torn de defensa de la proposta del Grup Parlamentari Popular 29.753. Torn de defensa, té la paraula el senyor Díez.

Proposta sobre una Llei d'ordenació del règim dels funcionaris

El senyor Díez Cuquerella:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Se tracta d'una proposta de resolució del Grup Parlamentari Popular, amb la pretensió, evidentment, que, conscients tots els grups parlamentaris d'esta Cambra de la necessitat d'esta iniciativa parlamentària, que siga aprovada per unanimitat.

Estem referint-nos a la situació, el règim jurídic dels funcionaris que partim d'una realitat, en estos moments, una realitat distinta a la de l'any 1995, entre altres raons, perquè s'han produït més transferències durant estos últims quatre anys, fins a arribar a la quasi totalitat del sostre competencial.

Per un altre costat i des d'una altra perspectiva, s'han produït també innovacions tecnològiques que han sigut introduïdes en l'administració pública, i això mos fa necessàriament fer un plantejament en este sentit.

Però abans d'exposar eixa necessitat, eixa situació imprescindible de reforma, és necessari que fem un poc de cronologia legislativa i pensar que la Llei 10/1985, que optava per una aplicació, en definitiva, del dret administratiu al personal del seu servei, estructurant l'administració en llocs de treball, però per part de l'administració se varen classificar com a naturalesa laboral tots els llocs de l'administració especial, deixant tant sols eixa relació funcional o administrativa per als llocs d'administració general.

A part que se produïa eixa substancial disfunció, també perquè no n'hi havia una correcta aplicació d'eixa llei per part de l'administració, se va dictar la sentència 99/1987 del Tribunal Constitucional, que a més d'exigir un rang de llei

per a la determinació de la naturalesa dels llocs de treball, incidia aquella sentència que, amb caràcter general, la relació dels empleats públics en l'administració devia tindre exclusivament un caràcter o una naturalesa administrativa o funcional.

L'administració de l'Estat va respondre a aquella sentència amb la promulgació de la Llei 23/1988, però la Generalitat Valenciana no va introduir eixes necessàries modificacions fins a la publicació de la Llei 6/1990. Este retard va suposar una situació de disfunció entre l'elevat nombre d'empleats públics que ocupaven llocs de naturalesa funcional, quan havien segut contractats com a personal laboral. Per a corregir esta disfunció, en una llei de 1990, a través d'una disposició transitòria, se va permetre la transformació d'este personal en funcionari.

L'objectiu s'assolix gràcies, per fi, a l'aprovació de la Llei 1/1996, que regulava l'adaptació del règim jurídic del personal de la Generalitat Valenciana. Però arribem a un moment que se fa imprescindible que la Comunitat Valenciana se dote d'un nou model que supere els problemes derivats de l'aplicació de l'actual normativa. Arriba el moment que se facilite una major agilitat en la gestió administrativa sense menyscar la seguretat jurídica, sobretot la seguretat jurídica dels propis funcionaris i treballadors de l'administració.

És precís que el nou model possibilita l'elevació del nivell professional dels empleats públics i que, al mateix temps, s'aconsegueixca un apropament de l'administració als ciutadans. El nou model, el que propugna el Consell, que se presentarà en estes Corts en l'actual període de sessions, deurà potenciar la carrera administrativa, la promoció dels empleats públics perquè s'impliquen en la consecució dels objectius proposats.

És necessari, per tant, que estes Corts donen suport a esta iniciativa del Consell, que recolzen esta iniciativa legislativa per a aconseguir una llei d'ordenació del règim dels funcionaris en la Comunitat Valenciana.

Un estatut adequat a les actuals circumstàncies, un estatut del funcionari públic comú, i en eixe sentit espere que els grups parlamentaris accepten esta proposta de resolució, siga aprovada per unanimitat.

Res més, moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Díez.

Torn en contra. Té la paraula la senyora Andrés en representació del Grup Parlamentari Socialista.

La senyora Andrés Barea:

Buenas tardes, señoras y señores diputados.

Nuevamente en este debate de la comunidad nos presentan la nueva prioridad recurrente que el PP tiene, que es la modificación de la ley de la función pública valenciana. Esto ha aparecido repetidas veces y en muchas ocasiones, como fue en el debate de investidura del presidente Zaplana, en el debate de la comunidad del año pasado, en la presentación del segundo plan de modernización, luego como gran debate de la comunidad, y continúa la cosa apareciendo nuevamente ahora en el debate del 2001.

Pero la verdad es que la realidad es que en fecha de septiembre, y el debate fue en julio, la realidad es que todo

sigue igual, como la canción de Julio Iglesias, todo sigue igual. La tasa de precariedad en la administración (*veus*) continúa siendo del 30 %.

La senyora presidenta:

Silenci, per favor.

La senyora Andrés Barea:

Tenemos una tasa en el Estado de 19,9, por lo tanto, tenemos una importantísima diferencia. Tenemos a 3.000 funcionarios en comisión de servicio mantenidos de forma irregular, y en estos meses de verano no se ha hecho nada.

En cuanto a la política personal, y no de personal, también se ha producido un aumento, hinchazón, hipertrofia, continúa la situación de nuevos contratos. Este mes de julio el Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana tuvo que anular el nombramiento de dos jefas del gabinete jurídico de Castellón y Alicante, una de ellas con relación con una persona del PP delegado del Gobierno. Jefaturas de sección irregularmente, incumpliendo la Ley 33/1999, y aprovechamiento de las circunstancias legales. Todo vale. Todo vale. Incluso en el verano.

Pero como hay una cosa muy importante y que ustedes saben vender, que es la negociación con los sindicatos, pero sólo buscando la parte gráfica de la situación, el reportaje, la foto... Las cosas hay que cumplirlas, se convocaron dos mesas de la función pública anteriormente a las declaraciones del presidente ausente, y dos después, simplemente para salvar la ropa, simplemente para salvar la ropa.

En ella, se llegaron a unos acuerdos, acuerdos que hay que cumplir. Y para ello el señor Luis Concepción ha dicho que se llegó a un acuerdo sobre empleados de la administración sanitaria para que en tres años se haga la convocatoria de oferta de empleo público. ¿Saben en cuánto está la precariedad en Sanidad? En el 35%, 35%. Esperemos que lo cumplan. Estaremos pendientes de ello.

Pero solamente se ha cumplido una cosa de acuerdos de dinero, que en el fondo, a pesar de lo más importante es lo más fácil de solucionar. Sólo ha habido un acuerdo que se ha cumplido: el de 9.12.99, ¿sabe por qué? Porque beneficia a los altos cargos: 250.000 pesetas para los altos cargos, 30.000 pesetas para los demás.

Y lamento, lamento, como decía mi compañera Cristina Moreno, que no esté el presidente, porque me hubiera gustado que hubiera escuchado... (*Remors*) No, no, estoy mirando hacia el sitio vacío del presidente...

La senyora presidenta:

Senyories, per favor, senyories.

La senyora Andrés Barea:

Estoy mirando hacia el sitio vacío del presidente (*veus i protestes*).

La senyora presidenta:

Senyories, per favor. (*Pausa*)

He parado el tiempo. Está parado.

Senyories, pregue silenci (*Aplaudiments*).

La senyora Andrés Barea:

Estaba mirando... (veus)

La senyora presidenta:

Senyories, pregue silenci.
Continue, senyora Andrés.

La senyora Andrés Barea:

Gracias, señora presidenta.

Estaba mirando hacia el sitio vacío del presidente, porque mi síndico sabe perfectamente cuál es la situación: parece que el señor presidente (*protestes*) no la conoce o es a sabiendas y regularmente informado. Pueden ser las dos cosas. Porque existe una ley de la función pública valenciana, que está sujeta al estatuto básico del Estado, una ley de la función pública valenciana que no puede modificarse unilateralmente en una comunidad. Existen unos dictámenes de la Comisión Permanente del Consejo de Estado que la vinculan a la condición del el Estado el régimen estatutario de los funcionarios públicos, y un capazo de sentencias del Tribunal Constitucional. (*Remors*) Sentencias que ustedes pusieron. (*Remors. Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Silenci.

La senyora Andrés Barea:

Sentencias que ustedes pusieron, y que ya les dije en el debate que tuvimos de junio que aquellos barros traen estos lodos. Ahora ustedes no pueden hacer reformas que quisieran hacer, esas reformas tan irregulares que quieren presentar anunciándonos para que no nos asustemos. En ese momento actuaremos legislativamente si no se ajustan a la ley.

Pero con todo ello, nos meten el tema de la modernización —y miro al señor Olivas—, modernización que es la justificación de que algo se hace en la Administración pública...(*Remors*)

La senyora presidenta:

Senyora Andrés. (*Remors*) Senyora Andrés, vaja finalitzant.

La senyora Andrés Barea:

Y es que la verdad que a pesar de haberle pedido al señor Olivas que no hiciera una evaluación del primer Pemav y que nos presentara el segundo Pemav, no sabemos en estas Cortes, no tenemos conocimiento de ello. Y continuamos viendo un plagio, una reproducción del primero. Y podría decirle que solamente encontramos una diferencia, la diferencia que hay entre el señor Cervera y el señor García, y las empresas que trabajaban previamente antes de entrar en la Administración. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Senyories, votació de la proposta del Grup Parlamentari Popular 29.753. Comença la votació. El resultat és de 46 vots a favor, 32 en contra, cap abstenció, 2 nuls. Queda aprovada la proposta.

Defensa de les propostes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Té la paraula el senyor Oltra per a la defensa de la 29.729, 30 i 42. Senyories, pregue silenci.

Propostes sobre catàleg de les zones humides, el Pla de sanejament i depuració d'aigües i sobre cimiteres

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyora presidenta.

Les propostes que presentem tenen molt a vore amb un tema que considere molt important. En temes de protecció mediambiental o d'ordenació territorial és molt important fer declaracions, fer promeses. Encara és més important legislar. Però fonamentalment el que és important és fer les coses, executar allò que s'acorda si té l'objectiu de la preservació de qüestions a eixe nivell: qüestions de protecció del medi ambient o qüestió de protecció del territori valencià.

La senyora presidenta:

Señor Camarasa, por favor. Señorías, si no quieren escuchar, lo que ruego es respeto al orador. Gracias.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyora presidenta.

Per tant, en eixe sentit, qualsevol temps perdut, qualsevol oportunitat perduda no va a tornar. O siga, si se parla de protegir determinat espai i això no es du endavant el fet normal és que en eixe espai aparega alguna cosa que després serà inevitable. Això ens està passant en moltes coses.

Per tant, aquestes propostes el que tracten, per una banda, és de recordar qüestions que estan pendents, i per altra, d'exigir d'una volta que el Partit Popular execute allò que ve prometent des de fa molt de temps i que incomprendiblement passa eixe temps sense que això es faça.

Per exemple, el catàleg de les zones humides. Això és un tema que fa anys i anys que està prometent-se. Jo no sé. El conseller, com no és diputat... Aquí han quedat els que són diputats pràcticament, però el conseller ja fa temps que se'n va anar. Ell igual se creu que està aprovat, perquè és que ja s'ha dit tantes voltes... Això continua sense aprovar-se, i crec que és una qüestió important, que se suposa que si vostés de veritat volen defensar això el que han de fer, ja una volta que isca a exposició pública i se presentaren les corresponents al·legacions, és fer l'aprovació corresponent.

El tema de la Llei d'ordenació del territori, que hem xarrat bastants voltes d'eixe tema, també té un retard molt important. Ja en l'anterior debat de l'estat de la comunitat parlàrem d'eixe tema. Encara no ha tingut entrada en aquestes Corts. Però és que al pas que va, el dia que s'aplique, en temes molt sensibles com és la protecció de la franja costanera pràcticament no podrà fer res, perquè estarà tot absolutament consolidat, edificat. Per tant, nosaltres plantegem la

necessitat d'una moratòria en estos espais fins que aquesta llei pugua estar aprovada.

Demanam plans de sanejament integrals de determinats rius valencians. N'hem posat uns quants, però la veritat és que la situació dels nostres rius és prou deficient.

El tema de la gratuïtat de les autopistes. Això pareix que a algú inclús li sona quasi com de riure's. Jo crec que no és una qüestió de riure's en absolut, crec que no és mereixedora d'eixa opinió. Acords que hi han hagut en estes Corts demanant eixa gratuïtat que s'han saltat per la banda el Partit Popular en el seu dia, que no solament no s'han complit sinó que han allargat eixos terminis. I en estos moments mos trobem amb uns problemes greus que no solament no s'han resolt sinó que s'han agreujat a amb la nova autopista Alacant-Cartagena, que com s'ha dit, efectivament, és de peatge en el territori valencià i gratuïta en el territori murcià. Coses que passen, que a voltes tenen difícil explicació.

Creem també important obrir un debat sobre el famós tema de l'ecotaxa, tema que considerem que és important, que està aplicant-se ja, que va a aplicar-se en una comunitat important a nivell turístic. Creem que és important obrir eixe debat a tots els sectors socials interessats, no solament a un, com va dir el president Zaplana ahir, que ell va parlar amb els empresaris de l'hostaleria i estaven en contra. Lògic, que estiguen en contra. És una part, una part afectada a més i una part molt determinada en eixe sentit, i que jo crec que no és suficient la seua opinió. S'ha d'obrir eixe debat. Crec que hi ha unes possibilitats de recaptació d'uns diners que poden vindre molt bé per a la restauració de part de l'impacte negatiu que en molts casos el factor turístic, important per altra banda en la nostra comunitat, ha ocasionat.

Este matí també hem parlat, i m'imagino que continuarem parlant, del II Pla del sanejament d'aigües residuals a la nostra comunitat. Hem coincidit en la necessitat que eixe pla es presente, però nosaltres presentem una proposta també en el sentit de concretar quines coses mínimes haurien de contindre eixe pla de sanejament. És a dir, el compromís que cap nucli de més de 500 habitants haja d'estar connectat a algun sistema de depuració; considerem això molt important. Que es faça el compromís que el tractament d'eixes aigües residuals incorporen de veritat el tractament terciari, que fins ara pràcticament no hi ha cap depuradora que ho continga. Que continga també els projectes de dessalinització d'eixes aigües, que després tenen problemes molt seriosos. És molt fàcil demanar cabdals, transvasaments de l'Ebre, etcètera. De l'Ebre de moment, però ja també alguns de vostés anuncien del Danubi, del Ródano, etcètera.

O siga, és important saber reutilitzar eixes aigües residuals nostres. Per tant, la primera cosa que s'ha de fer és depurar-les correctament. No està fent-se. Se fa tan malament que gran part d'eixes aigües s'han de tirar al mar. El president Zaplana mateix ahir reconeixia que solament se reutilitzen 120 hectòmetres cúbics. La memòria mateixa de l'Entitat de Sanejament planteja que són 370 els que s'estan depurant. Què està passant amb els...?

La senyora presidenta:

Senyor Oltra, vaja finalitzant.

El senyor Oltra i Soler:

Què està passant amb els altres? Que pràcticament s'es-

tan tirant al mar via emissaris submarins o al primer barranc que u es troba per ahí. Plantegem també la necessitat d'anar a la supressió d'eixos emissaris submarins que contaminen el nostre mar.

I per últim, demanam també que no se permeta que en les nostres cimiteres, en concret la de Bunyol, Sant Vicent del Raspeig i Sagunt, s'incinere absolutament de tot, des de farines càrnies, pneumàtics, olis usats, etcètera. Creem que no està contrastada encara la seua innocència a l'hora de la seua incineració. Per tant, davant que passe qualsevol cosa greu el dia de demà, creem que s'ha de ser més cuidadosos i no permetre este tipus de qüestions.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Torn en contra? Té la paraula el senyor Quirós, en representació del Grup Parlamentari Popular.

El senyor Quirós Palau:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

En primer lugar, me gustaría trasladar mi felicitación al señor Cepeda por su espléndida gestión, puesto que como no se ha acordado nadie ni de los incendios forestales ni de la reforestación —prueba de que ha hecho una gestión maravillosa— me encuentro convertido en portavoz de asuntos múltiples y dispersos, que es lo que voy a hacer ahora. Once temas en cinco minutos, más no se puede pedir.

Mire usted, le voy a contestar. El planteamiento de ustedes es el siguiente: "Para la correcta planificación ambiental y ordenación territorial, se propone..." O sea, si lo que usted propone ya está hecho, es que nuestro Gobierno lleva una correcta planificación ambiental y territorial, y a ello vamos.

Por ejemplo, "aprobación del catálogo de zonas húmedas". Mire usted, aprobado por el Gobierno, pendiente de exposición al público.

"Moratoria urbanística del litoral mientras llega la LOT." La LOT está aprobada por el Gobierno, está aprobada por unanimidad por el Consejo Económico y Social y está pendiente del dictamen del Consejo Jurídico Consultivo.

El plan de saneamiento de los ríos consultados, en el Segura hay una actuación integral con Medio Ambiente y con la Comunidad de Murcia, y en otros ríos acabando las actuaciones del I Plan de saneamiento, y estamos diseñando ya el II Plan de saneamiento, que será traído.

Luego como usted ve, se está haciendo una correcta planificación ambiental. O sea, felicítenos, porque lo que usted pide se está haciendo.

Después, gratuidad de autopistas. Ustedes ya pagaron con moneditas de 1 peseta, se acordarán. Bueno, aquí no se puede hacer lo que a ustedes les gustaría. Decomisado por el comité. O sea, aquí hay que pagar, porque todavía eso pasó a la historia. Hay que pagar lo que todavía está pendiente de pago. ¿Me entiende? Hay que pagar, esta pendiente de pago. No, no. Estos señores arreglaban las cláusulas polinómicas que subían cada año el coste de las autopistas. Tuvo que llegar aquí el señor Zaplana y decir: "¿Pero esto qué es? Hay que bajar las autopistas." El 50% en 6 años. (*Remors. Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*) Amigos,

aplaudan, aplaudan, que cuando... sí, sí, que cuando el bol-sillo se arregla hay que aplaudir.

Y la ecotasa. Usted es un submarino, un submarino que viene a cargarse con un torpedo el turismo valenciano, porque usted sabe muy bien cómo les ha ido, que usted forma parte del Gobierno, o su partido, en Mallorca. Y cuando viene un submarino a cargarse algo hay que defenderse con cargas de profundidad. O sea, a usted le votamos en contra con una carga democrática de profundidad. Porque mire usted, léase un libro de Doménech Biosca que dice que la ecotasa está reservada a zonas de élite, o sea, la Riviera italiana y la Costa Azul francesa. Lo demás es un elemento distorsionador. Y como eso con nosotros no va porque queremos empleo, porque queremos riqueza, porque queremos atraer ahí..., mire usted, submarinos fuera. ¿Usted es un submarino? Fuera. (*Remors*) Y ya está. ¿Le hemos tumbado el barco? Pues le hemos tumbado el barco.

Mire usted, el asunto de los priones que usted no quiere quemarlos. Dígame a dónde los va a llevar. Si se prionizaran, por desgracia, los vegetales, péinese, porque claro, ya hemos tenido un problema de animales, pero al prión, búsquele usted salida. Exclusivamente es solución la incineración. Hombre, póngalo usted en tierra, gástelo de abono y cuando se coma usted un tomate a lo mejor le sale un prión todavía más aprisa que a las vacas. Ahora, si a usted le da igual venir a aquí *talala*, pues eso es un asunto que qué quiere que le diga. (*Rialles. Remors*) Vaya usted haciendo sus exposiciones. Aquí tenemos un conseller de Sanidad que lo defenderá a usted a pesar de sus malas intenciones. (*Rialles*) Para esto estamos. Si somos mejores de lo que ustedes creen.

Mire usted, incendios forestales, no, nadie se ha acordado, no hay nada, no hay nada. Enhorabuena, señor Cepeda.

Y en cuanto al Plan de saneamiento, mire, los municipios de menos de 500 habitantes están con convenios, con convenios con las diputaciones. Y en muchos, hasta de 200 habitantes, vamos a llegar en el II Plan de saneamiento.

Las depuradoras depuran lo máximo que pueden, pero las terciarias, óigame, la industria tiene que pagarla la industria que contamina, no pretenderá que la paguemos nosotros. Ni pretenderá usted que con las que vienen todavía contaminadas de la industria estemos regando, porque no es cuestión de meter mercurio y metales pesados.

Y en tercer lugar, dice: "Compromiso de supresión..." Esto es genial. Es que ustedes, como no tienen experiencia de nada, hacen: tarará que te vi, una gran denuncia. "A ver qué se me ocurre ahí." Pues mire, una ocurrencia, como decía Ortega, ocurrencia. Las ocurrencias se viven. Dice: "Compromís de supressió d'abocaments d'aigües residuals al mar mitjançant emissaris submarins." O sea, si quitamos emisarios, el día que venga una riada o que no podamos nosotros evacuar, mire, todos, patos al agua. O sea, de la depuradora para abajo, *nadúo*, todo el mundo *nadúo*. ¿Es que usted no comprende que eso es un elemento de seguridad y que no podemos quitar los emisarios porque usted esta mañana se haya levantado con el prión en marcha? Pues oiga, eso no puede ser, es que no puede ser.

Usted está pidiendo una cantidad de cosas que son irrealizables. Once ocurrencias...

La senyora presidenta:

Senyor Quirós, vaja finalitzant.

El senyor Quirós Palau:

...y alguna de ellas tan nocivas para esta comunidad que yo le recomendaría que votaran a favor de todo lo que decimos nosotros y se borrarán todas sus ideas, porque así es como irá adelante la Comunidad Valenciana, como hasta ahora ha hecho Zaplana y su espléndido Gobierno aquí presente.

Muchas gracias. (*Aplaudiments des d'un sector de la cambra. Remors*)

La senyora presidenta:

Senyories, votació de les propostes de resolució d'Esquerra Unida 29.729, 30 i 42. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 37 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció, queden rebutjades.

Torn de defensa per a l'esmena per a la proposta de resolució 29.741, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Té la paraula la senyora Llinares. (*Remors*)

Proposta sobre energia elèctrica

La senyora Llinares i Llorca:

Senyora presidenta.

Senyories.

Mire, esta proposta que faig ara té molt a vore, però moltíssim a vore, amb *el poder valenciano*, i no amb *el poder valenciano* a Madrid, sinó amb *el poder valenciano* ací al País Valencià. Un poble de la costa, el meu, en el mes d'agost, les deu del matí o les nou i mitja del matí, se'n va la llum; passa una hora, no hi ha llum. Senyora alcaldessa, tot l'embolic, de semàfors, de... un embolic que no hi ha clàrícia de poble. Allà a les dotze a vore si ve. I això en el mes de juny, amb la qual cosa tot el món diu: ahí va quin estiu ens espera!

Però és que ens assabentem que el dia anterior era en el poble del costat. I el dia anterior de l'anterior en l'altre poble. I després a Vinaròs. I després a Gandia. I després a Benicarló. Caram, ací el que pareix ser és que el que està planificat és la foscor, les apagades, eh? (*Rient-se*) Es veu que l'energia que tenim és la que tenim. No hi ha energia per a tot el món, no hi ha... si la gastem en Terra Mítica, a la millor no tenim les infraestructures necessàries. No és que a la millor, és que això és la contestació del Parlament de Madrid: que Alacant no té les infraestructures elèctriques necessàries. No les tenim. I aleshores hi ha qui repartix la riquesa, ja qui repartix la misèria, i nosaltres repartim la foscor.

Bé. La hidroelèctrica, se li fan les reclamacions, i ho fa l'associació d'autònoms, i contesta que tinguen tots grups electrogens. El quiosquet que tinga grup electrogen. Això què vol dir? I que no posen tant d'aparell, que tota la culpa és perquè tenen massa aparells. Aixina és que, a deixar de comprar neveres i electrodomèstics, que això no pot ser. Això què és, senyories? Això és prepotència, això és qui mana al País Valencià és la Hidroelèctrica, i no són vostès, per molt que pressumisquen, i no són vostès. (*Remors*) Per molt que pressumisquen, i anar a fer les inauguracions.

La Hidroelèctrica fa el que li dóna la gana fer. No vol fer-nos infraestructures, no les fa. En el que hi ha pensa que

ja té prou, que ja guanya prou diners. I vostés tots a callar. I si no, resulta que va i ho disculpen. Això és la nostra proposta. La de què vostés obliguen a la Hidroelèctrica a fer les infraestructures que toca fer, i que els ho paguen a tots els que han exigít indemnitzacions. Que no tracten d'eixa manera, a patades...

La senyora presidenta:

Senyora Llinares... vaja finalitzant.

La senyora Llinares i Llorca:

Calle de seguida, calle de seguida. Que no tracten d'eixa manera a patades als autònoms, sinó que els ho paguen el que els deuen pagar. Si és una empresa privada, que complisca en les seues obligacions. I vostés són els responsables de què la Hidroelèctrica no complisca, perquè no saben manar ni poden.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Llinares.

Té la paraula el senyor Rodríguez Marín, per al torn en contra. *(Remors)*

Senyories, silenci per favor. Senyories... *(Remors)*

El senyor Rodríguez Marín:

Señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Señora Llinares.

A veces propician ustedes el tono de mi compañero Quirós, que realmente alegra este pequeño fin de fiesta del debate del estado de la comunidad. *(Remors)* Pero voy a decirle que, realmente, con arreglo a la literalidad de su propuesta, hombre, nosotros no tenemos que instar a nuestro Consell a que intente conseguir que la energía eléctrica llegue a todos los lados y con calidad. Más interés tienen que nosotros y que ustedes en hacer eso, porque se juegan el puesto. En este sentido le diría razonablemente, razonablemente, que el trabajo que está haciendo la Conselleria de Industria es muy importante.

Hablaba el presidente ayer de que nuestro problema es el transporte, una infraestructura que en parte depende no sólo de Hidroeléctrica, sino de las compañías suministradoras. Pero tengo que decirle que, recordando últimamente la subestación, por ejemplo, de la Punta, la de Rocamora-Elche sur, la propia de Cocentaina... Y no sólo eso, sino aumentos de 70.000 kilowatios, como en la de Rojas, que ha dado a la costa y a toda la zona de Torre Vieja la suficiencia para a partir de la segunda semana de julio el que no tengamos los apagones que a todos nos molestan.

En ese sentido, obviamente no es de ahora, la energía eléctrica ha sido suministrada por unas compañías desde hace mucho tiempo. Y es una estructura a la que se le puede y se le debe apretar, y en esa filosofía sí que estamos. Y puedo decirle que el gobierno central, desde el año 97, la Ley 54 del 97, del sector eléctrico, prevé la posibilidad de indemnización a favor de los usuarios y de sanciones a las compañías eléctricas suministradoras.

Bien, se lo digo porque esto es lo que dice la literalidad. Pero además le diré que esto, desarrollado en reales decretos, el real decreto de diciembre del 2000, establece ya de manera contundente la posibilidad no sólo de sanción, sino de indemnización al usuario en el propio recibo.

Ahora bien, razonablemente entenderá su señoría que si esto está estructurado por el gobierno central, y de alguna manera se está ya teniendo en previsión que transcurrido el plazo transitorio, y el espacio de tiempo que ha habido que dar a las compañías suministradoras, se podrá utilizar por las comunidades autónomas, hasta tanto, señoría, tengamos un sistema integrado. La filosofía es buena, el gobierno y el Consell lo está haciendo muy bien, y debemos de ser y estar coordinados con el gobierno central.

Nada más, muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Rodríguez Marín.

Votació de la proposta del Grup Parlamentari Esquerra Unida 29.741. Senyories, comença la votació. El resultat és de 32 vots a favor, 45 en contra, cap abstenció, queda rebutjada.

Torn de defensa per a les esmenes 29.749, 50 i 56, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el senyor Clemente.

***Propostes sobre el Pla de salut, tercera edat,
i estatut del discapacitat***

El senyor Clemente Olivert:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Presentamos aquí ante la Cámara tres propuestas de resolución. La primera habla de respaldar el Plan de salud de la Comunidad Valenciana. Pensamos que este plan de salud es la primera vez que se ha realizado en nuestra comunidad, que hace un diagnóstico de la situación de la sanidad pública, y que al mismo tiempo diseña las actuaciones específicas para las enfermedades más comunes.

Así mismo, pedimos el respaldo de la Ley de ordenación sanitaria, donde se contemplará la libre elección, tanto de médico como de centro, como estímulo para la competitividad. La creación del Instituto de Acreditación de la Calidad. Garantizar, por ley, el plan de choque, ampliándolo también no solamente a las intervenciones quirúrgicas, sino a las pruebas diagnósticas. Es una medida que, como saben sus señorías, ha tenido una gran aceptación y ha sido una buena medida para mejorar la sanidad de los valencianos. Y por eso esperamos contar con el voto de la mayoría de la Cámara, bueno de la mayoría me imagino que lo tenemos garantizado, de la unanimidad de la Cámara.

Así mismo, presentamos también dos propuestas. Una para incrementar las plazas de la tercera edad, tanto en residencias como en centros de día. Y así mismo utilizar todos los recursos públicos y privados, porque lo que nos debe priorizar es mejorar la calidad de vida de nuestros mayores. Respalda dentro del Plan sociosanitario la formación para los familiares de las personas dependientes. Y por último, la última iniciativa que presentamos es respaldar el proyecto

de ley del estatuto del discapacitado. Este proyecto de ley que próximamente será presentado, contempla medidas de fomento de empleo para los discapacitados, prestación para la familia de los mismos e importantes deducciones fiscales.

Señorías, creo que realmente son tres propuestas que deberían ser aprobadas por la unanimidad de la Cámara, porque pienso que realmente se refieren a las personas mayores y a los discapacitados que son colectivos muy desfavorecidos en la Comunidad Valenciana.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Clemente.

Té la paraula el senyor Cardona per al torn en contra.

El senyor Cardona i Pla:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyors diputats, senyores diputades.

El nostre grup parlamentari, a estes altures del debat, encara sap distingir entre unes propostes i unes altres, i valora realment les propostes que vostés fan, intenta raonar-les, intenta no fer arguments que vagen cap a les persones, sinó cap als raonaments que vostés presenten. I vist açò, la proposta que fa referència a la presentació del projecte de llei de l'estatut del discapacitat ens pareix una proposta que és molt raonable i que recolzem en totes les nostres ganes.

Evidentment, no està tot complet. Ahir el president es va comprometre a presentar un projecte de llei, ens pareix un projecte de llei necessari i correcte. I en el contingut pensem que faltaria alguna cosa, com per exemple que l'ajuda econòmica no es done només a la família del discapacitat, sinó també al propi discapacitat, que perquè siga discapacitat no és una persona inhabilitada per a gastar els seus recursos. Però, exactament totes les mesures, totes i cada una de les mesures que venen ací indicades, ens pareixen correctes, i que a més pensem que servirien per a donar més autonomia a les persones discapacitades i a la seua família.

Per tant, lluny d'agarrar totes les seues propostes pel mateix carrilet, sense considerar-les, nosaltres anem a votar que sí a eixa proposta. No anem a fer el mateix en les altres dues...

La senyora presidenta:

Senyor Cardona, està en el torn en contra.

El senyor Cardona i Pla:

Sí, sí. Ara vaig a dir les que estem en contra. Esta l'anem a aprovar... (*Remors*)

La senyora presidenta:

Turno en contra, se lo recuerdo, señor Cardona. El tiempo es para turno en contra.

El senyor Cardona i Pla:

De totes formes volia raonar perquè votem a favor d'esta proposta, que a més és molt moderada en els elogis al senyor Zaplana. Açò és objectivament el que es demana. Val.

La senyora presidenta:

Aténgase a turno en contra, señor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

Les altres dues anem a votar-les en contra, perquè nosaltres no estem d'acord en la política que vostés tenen en les persones majors. Ja sé que si tingueren un torn posterior dirien que nosaltres volem, vaja, maltractar a les persones majors pràcticament, i que vostés les cuiden tan bé. Però a nosaltres ens pareix que vostés utilitzen a les persones majors i als discapacitats i a moltes coses més de vegades com una pantalla, els utilitzen com a paraules... "Ai! Quan volem als majors!" Però, cal demostrar-lo amb fets.

Nosaltres pensem que la seua política de places residencials és absolutament equivocada. Ja he dit abans, i ara ho vaig a repetir, que vostés tenen 0,7 places públiques per cada 100 persones majors de 65 anys. 0,7 places són una misèria. Els països desenvolupats tenen de total de places un 5% o un 6%. És el consell de l'Organització Mundial de la Salut, no n'aconsella el 3%, no aconsella el 2%, aconsella el 6%. I nosaltres pensem que almenys d'eixes la meitat haurien de ser públiques. Però, vostés estan dient per una via d'increment de places residencials que, en poques paraules, és un concert avançat. Les places les construeixen empreses privades, les tindran empreses privades i la conselleria enviarà ahí a certes persones, però que això són exactament com places concertades.

Nosaltres estem en contacte molt clarament amb persones implicades, amb associacions que han de vore amb això. I ells diuen molt clarament que les residències públiques són molt superiors en qualitat a les residències privades. Diuen: "excepte si volem les residències d'elit". Eixes que cal pagar 300.000 pessetes al mes. Però, les residències públiques donen una atenció de qualitat, molt més de qualitat que les residències privades, impedeixen molt més els abusos perquè vostés no tenen inspectors per a vigilar les residències privades. No els tenen. Hi ha 6. En calen 16. I van a augmentar les places de privades i no van a ficar més inspectors. Es van a reproduir els abusos, els maltractaments, les desatencions. No sempre tenen el metge en la residència. No sempre tenen el personal que toca. I això vostés no ho estan controlant.

I després quan es refereix a centres obertes, centres oberts però amb serveis. S'ha enviat a fisioterapeutes que estaven treballant en centres especialitzats d'atenció al major, se'ls ha enviat a sa casa per a recontractar-los per la meitat de preu. Per tant, en això no estem en absolut d'acord.

I el tema de les ajudes a domicili per als seus majors, per als nostres majors. Vostés diuen que haurien d'arribar a 50.000 persones. Això ho diu en el Pla gerontològic. Ho diu el conseller en alguna resposta escrita. Haurien d'arribar a 50 persones. A quantes arriben actualment? A 5.000. Les transferències als ajuntaments referides a ajudes a domicili estan pràcticament congelades des de 1995. No podem estar d'acord amb açò que vostés diuen d'augmentar d'acord com està fent. *Que siga mejorando.*

La senyora presidenta:

Senyor Cardona, vaja finalitzant.

El senyor Cardona i Pla:

Encara em queda un moment, crec jo.

Bé, i referint-nos a l'última, no sé, aprovar el Pla de salut de la comunitat, mostrar el recolzament així en gelat, sense cap tipus de discussió, sense cap tipus d'argumentació, sense poder realment ací esbrinar-lo, discutir-lo. No podem aprovar un pla de salut que té moltes incorrectes a la nostra manera de vore, de cap manera. És a dir, nosaltres no anem a donar este recolzament, que són, com deia abans,...

La senyora presidenta:

Senyor Cardona, acabe.

El senyor Cardona i Pla:

...qüestions de confiança, qüestions que demanen de nosaltres massa fe.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Senyories, votació a les propostes 29.749, 29.750 i 29.756.

Té la paraula el senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Gràcies.

Per separar, per favor, la 29.756.

La senyora presidenta:

Votació a la proposta de resolució del Grup Parlamentari Popular 29.756. Senyories, comença la votació. El resultat és de 78 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada.

Votació a les propostes 29.749 i 29.750. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 46 vots a favor, 36 en contra, cap abstenció i 1 nul. Queden aprovades les propostes.

Torn de defensa per a les propostes del Grup Parlamentari Esquerra Unida 29.727 i 29.735.

Té la paraula la senyora Pérez.

Propostes sobre agricultura i ramaderia**La senyora Pérez i Martí:**

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Senyora consellera.

El cicle econòmic en la zona Euro comença a ser decreixent i anem a notar-ho ràpidament, no solament esta situació que estem notant estos últims mesos, sinó bastant més després dels esdeveniments del dia 11 del mes de setembre produïts concretament als Estats Units americans. I això ens va a portar conseqüències. I, lògicament, la part que més va a notar eixes conseqüències dintre del que és l'economia valenciana, encara que a un nivell bastant xicotet pel poquet

que representa, és l'economia dels llauradors, dels ramaders i dels pescadors valencians. I parlar d'ells és parlar de cada una d'eixes branques.

Al llarg dels anys, senyories, diem que la parcel·lació de les terres és un dels principals problemes de l'agricultura tradicional valenciana, motiu que fa difícil la seua competitivitat. I no vaig a allargar-me res més ací perquè des d'ahir existeix una promesa ferma que ens va a presentar, supose que dintre d'este exercici, la Llei del minifundisme o semblant.

El curs polític 2000/2001 ha estat negatiu per a la ramaderia valenciana. Primer per la malaltia de les vaques boges i, últimament, per la pesta porcina. La manca d'iniciativa existent per part de la Conselleria d'Agricultura, davant tan espantosa situació, deixa bastant que desitjar. En primer lloc, l'encefalopatia espongiforme o malaltia de les vaques boges va ser l'inici del canvi d'hàbits alimentaris en la nostra societat. El consumidor busca cada vegada més aviat garanties màximes en referència al tipus de carn que consumeix, així com la forma de cultius o la forma de consumir i adquirir les fruites i hortalisses, que també hem de pensar potenciar cada vegada més eixa agricultura ecològica que en aquestos moments és cada vegada més competitiva en altres parts de l'Estat espanyol, encara que també en la nostra pròpia terra. I la conselleria ha passat de puntilletes sobre aquest fenomen al llarg de l'any. I hem tingut comissions específiques per a tractar aquestos temes.

A l'inici de 2001 sol·licitàrem que la consellera d'Agricultura... vaig sol·licitar a la senyora consellera que comunicara en televisió, que era aquell medi que tots veiem, la situació que teníem a causa de l'encefalopatia espongiforme i, lògicament, a la situació agreujada en la que es trobaven els ramaders valencians. I parlava que s'havia d'explicar el control que es realitzava, les unitats bovines que teníem, les analítiques, el sacrifici, l'etiquetatge, l'alimentació de les ramaderies, etcètera, etcètera. Parlàrem de diferents coses. Vàrem ser incapaços, incapaços, perquè mai es va aplegar a fer. A no ser que es tractara en hores no puntals, les nou del matí, quan tothom està treballant, una informació, un debat efectuat en Canal 9, Televisió, en *El café de la mañana*, que fa poquet va servir.

El sector està descontent, senyor consellera, i continua la conselleria sense saber donar una resposta política ni acordar compensacions que milloren les pèrdues de la ramaderia. I faig referència ací al decret del mes de desembre en el que, lògicament, el País Valencià o la ramaderia valenciana ha quedat exclòs totalment d'aquestes ajudes. Com a única resposta la decisió d'una ministra que ens indicava per a tranquil·litzar-nos que per favor que els ossos no els bullírem. El 14 de juny de 2001 es desencadena un nou focus de malalties animals: la pesta porcina. Novament les pèrdues ocasionades al sector ramader són quantioses. Actualment, les organitzacions agràries coincideixen que les pèrdues en el sector són de 1.480.636.000 i escaig de pessetes.

L'Administració oblida allò evident: la necessitat de la informació a la societat valenciana i l'explicació tècnica de les mesures a adoptar, mentrestant...

La senyora presidenta:

Senyora Pérez, vaja finalitzant.

La senyora Pérez i Martí:

...la pesta porcina s'escampa per tot el territori de Castelló.

Per a aquestes dues situacions, pel que és l'alimentació de les fruites i hortalisses, el tractament de les mateixes de forma ecològica, i pel que són les mesures que suposem i entenem que hauria d'adoptar la conselleria perquè no hi haguera cap focus d'importacions il·legals en la ramaderia al País Valencià, és per la qual cosa hem presentat aquestes dues propostes que estan presentades amb la voluntat que siguen acceptades per esta Cambra.

Gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Torn en contra, té la paraula el senyor Soler.

El senyor Soler Garibo:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Senyora Pérez, de veres que ens ho fica difícil per a poder-li recolzar estes iniciatives, perquè vosté les ha defenses molt poquet, s'ha perdut per ahí fent crítiques a la conselleria, al Govern Valencià i a les seues actituds, però el que són les propostes no les ha defenses.

Per tant, nosaltres, el Grup Parlamentari Popular que recolza al govern, i el Partit Popular som un partit seriós, tenim un model d'agricultura, tenim un model d'agricultura que està escrit negre sobre blanc amb un programa electoral que va tindre el recolzament de la majoria dels valencians democràticament, i eixe model d'agricultura que tenim és el que estem aplicant. I eixe model d'agricultura contempla complir la normativa vigent. I al mateix temps contempla complir el compromís que tenim amb els valencians.

Per tant, vosté, a pesar de tot el que ha dit, la seua proposta de resolució, demanen que s'establisquen uns controls i inspeccions. Bé, vosté sap que eixos controls ja estan establits. Per què demana que s'establisquen? Què és, que fins ara no s'estava controlant res? Eixos controls ja estan establits. Després, no fa cap tipus de distinció en el ramat que ha d'entrar a la Comunitat Valenciana, quan vosté sap que la normativa vigent contempla diferències importants entre animals procedents de països tercers, animals procedents de la Unió Europea i animals procedents de dins d'Espanya mateixa.

Per tant, la conselleria, està realitzant tots els controls sobre l'entrada d'animals a la Comunitat Valenciana, no sols d'altres països de la Unió Europea sinó en la resta de comunitats autònomes. Estos controls es fan tant a nivell administratiu a través de la xarxa Ànimo com mitjançant el control de la documentació, visita i presa de mostres.

Per tant, tenim un model d'agricultura, està plasmat en un programa, estem aplicant-lo i estem complint la normativa vigent.

Quant a la proposta de resolució que parla, que vosté tampoc l'ha defesa, de l'agricultura ecològica, doncs, ídem del mateix. En el nostre programa electoral, en el nostre model d'agricultura que sí que el tenim i estem aplicant-lo, i estem aplicant-lo, en eixe model nostre que estem orgullo-

sos d'ell, en eixe model es parla molt d'agricultura ecològica i es donen ajudes a l'agricultura ecològica. (*Remors*)

Mire vosté, en l'actualitat a la Comunitat Valenciana es cultiven 19.037 hectàrees front a les 2.181...

La senyora presidenta:

Senyories, pregue silenci.

El senyor Soler Garibo:

...que se cultivaven en l'any 1996. Fixe's la diferència! De 2.181 a 19.037 en l'actualitat.

És a dir, s'ha multiplicat quasi per deu, aplicant el nostre model d'agricultura que tenim en un programa electoral escrit i que té el recolzament de tots els valencians. Aplicant eixe model s'ha multiplicat quasi per 10.

L'agricultura ecològica, com vosté sap, suposa la utilització de tècniques culturals no agressives, cosa que comporta una conservació del medi natural, evitant la degradació del sòl i la contaminació dels aqüífers. Se protegeixen els espais autòctons i insectes beneficiosos que combatixen d'una forma natural les plagues, garantint a la vegada un model de qualitat agroalimentària.

Al marge dels avantatges que té per a la conservació del medi natural, des d'un punt de vista merament econòmic, els productes procedents de l'agricultura ecològica tenen un major preu en el mercat, cosa que compensa les possibles pèrdues degudes al sistema de mercat. Pel que respecta als productes estos, presenten unes millors condicions i absència total de residus i millors condicions de conservació, garantint tant el nivell de producció com de consum, uns nivells de qualitat superiors a la norma.

En els pròxims anys, donada la demanda creixent de productes, aixina com de la conscienciació de la societat en la necessitat de conservar el medi ambient, s'espera que continue l'augment de la superfície destinada a l'agricultura ecològica, donada la tendència que es ve manifestant en els últims anys.

La Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació, aplicant eixe model d'agricultura que tenim i eixe programa, aplicant-lo, ajuda a l'agricultura ecològica per dos camins: al Comitè d'Agricultura Ecològica per a activitats de promoció i control de qualitat, mitjançant un percentatge del seus pressupostos, i a la producció, mitjançant ajudes directes per superfície destinada al cultiu, quantia esta en funció del tipus de cultiu.

La senyora presidenta:

Senyor Soler, vaja finalitzant.

El senyor Soler Garibo:

Gràcies, senyora presidenta. Finalitze en seguida.

Per tant, per diverses raons, per eixes que li he explicat, no podem recolzar les propostes de vostés perquè que les considerem estèrils i innecessàries, ja que tot això que vosté mos demana, i damunt pensem que vosté no ho ha defés com havia d'haver-ho defés, ja està aplicant-se per part del Govern Valencià.

A més demana també quantificar el temps i un percentatge. No siga tan intervencionista. No, no. Deixe els agri-

cultors que elegisquen el que vullguen. L'agricultor que vullga cultivar agricultura ecològica, deixe'l i el qui no vullga no l'obligue vosté. No siguen tan intervencionistes. (Remors) El nostre model d'agricultura que tenim i apliquem, eixe no és intervencionista.

Per tant, sentint-ho molt, perquè sé que li ha ficat vosté voluntat i que vosté ho ha fet amb les millors de les finalitats per a l'agricultura valenciana, no podem recolzar-li-les.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Soler.

Votació a les propostes de resolució del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida 29.727 i 735. Senyories, comença la votació. El resultat és de 38 vots a favor, 44 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades.

Propostes de resolució números 29.752, 759 i 765, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el senyor Prieto.

Propostes sobre Llei de residus, AVE regional i Pla de l'Horta de València

El senyor Prieto Honorato:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

En representación del Grupo Parlamentario Popular, paso a defender tres propuestas de resolución, que a pesar de tener contenidos diferentes hay que decir que están ligadas por un objetivo similar, que no es otro que el del reconocimiento y apoyo a la labor que el Gobierno de la Generalitat vienen realizando, tanto en materia de protección del medio ambiente como en materia de comunicaciones.

Como sus señorías recordarán, al finalizar el período de sesiones se aprobaba en la Cámara una Ley de residuos que configuraba un modelo que gestión moderna en cuanto al tratamiento y que compatibilizaba la intervención pública y la iniciativa privada. Hoy conocemos, por las manifestaciones de ayer mismo del presidente de la Generalitat, que tres importantes planes zonales han sido aprobados, y que además se dispone de la inversión necesaria para los próximos tres años. Es decir, que la Ley de residuos ha sido puesta en aplicación de una manera eficaz y rápida, por lo que nos parece oportuno que estas Cortes se manifiesten en apoyo de esa correcta línea de actuaciones para continuar en la resolución adecuada de un problema que preocupa a los ciudadanos de la Comunidad Valenciana.

En segundo lugar, defendemos una propuesta de apoyo al proyecto de AVE regional, del que el Gobierno ha tenido a bien informar a lo largo de esta Legislatura a esta Cámara. Un proyecto ambicioso que permitirá unir en tiempos que se puede calificar de récord las principales ciudades de la Comunidad Valenciana, aprovechando aquellas infraestructuras que están construidas como consecuencia del proyecto nacional AVE. La importancia de este proyecto justifica, por tanto, el apoyo de estas Cortes Valencianas, el mismo que en este momento solicitamos a sus señorías.

Por último, señorías, traemos una propuesta para apoyar la iniciativa del Consell de presentar la Ley de ordenación del territorio, que va a garantizar la protección de espacios

naturales y la ordenación de nuestro espacio físico, además de contemplar un plan específico, un plan de acción territorial específico para la Huerta de Valencia. Dada la importancia de estos ambiciosos proyectos y actuaciones del Gobierno, estoy convencido de la sensibilidad de sus señorías a la hora de apoyarlas con su voto.

Muchas gracias, señora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Prieto.

Torn en contra? Té la paraula el senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyora presidenta.

Estes tres propostes segurament formen part de la dosi d'*autobombo* i *peloteo* a la qual vostés estan obligats davant el Consell, perquè si no, la veritat és que no s'entén.

La primera diu: "que continue aplicant una encertada política de la de la Llei de residus". La Llei de residus la van aprovar vostés fa quatre dies, o siga, com se pot demanar que s'aplique eixa llei? O és que no pensaven aplicar-la? Aleshores, per què l'han duta ací? O és que de veritat tenen dubte? Perquè nosaltres sí que tenim dubtes seriosos que eixa llei siga la millor, pensem inclús que és una llei que pot empitjorar un problema que ja és greu en sí. Per tant, demanar que s'aplique una cosa que acaben vostés d'aprovar, la veritat és que és un poc aixina estrany.

Nosaltres considerem que eixa llei incorpora temes molt perillosos. Per exemple, permet la incineració de residus, un tema molt perillós i que va ser motiu de debat en eixa llei. És un tema molt perillós per a la salut de tota la població valenciana. I obri les portes, d'una manera absolutament descarada, a això que vostés diuen, bo, ho diuen des d'ahir, que *el gran jefe* va dir iniciativa social, que fins ara sempre ha sigut conegut com la iniciativa privada. Des d'ahir és iniciativa social i tot vostés tenen l'ordre de citar sempre iniciativa social. Obri les portes de bat a bat a les empreses privades, ja que prima el caràcter del benefici empresarial en el tractament d'una cosa tan valuosa, tan delicada, com són els residus.

I dir que continue la política encertada de la Generalitat, quan poc més que convertixen en tot el territori valencià en un abocador, que és que per on vaja un tot el que troba són abocaments il·legals, un darrere d'un altre, inclús la conselleria mateixa ha hagut de reconèixer que eixa situació és simplement vergonyosa... I duen ja sis anys de govern, duen ja dos PIR, la llei, l'avantprojecte anterior d'una altra llei... O siga, han tingut temps més que suficient per a fer alguna cosa més que declaracions d'este tipus, o siga, per escometre d'una vegada el tema dels residus d'una manera seriosa. No ho han fet, no ho han volgut fer-lo, que és el més greu, perquè demandes i necessitats de dur-lo endavant han tingut de sobra.

Després ve l'altre tema. Este mati parlàvem del tema del Pla hidrològic, que és un fixe en plantilla en estes Corts. El tema de l'AVE també és un tema que és obligatori que aparega en tots els debats. O siga, diuen: "ja tenim en traçat" i tal. Bo, almenys no parlen del finançament, reconeixen, pel que jo veig ací, que efectivament el finançament no està. En tot cas està el traçat. Però quin traçat? Perquè hi ha tota una sèrie de punts molt conflictius que no crec que vostés en

estos moments estiguen amb capacitat de dir quin traçat va. Per exemple en el Baix Segura, quin traçat és el que va? Perquè el que inicialment es va presentar, la gent seua del Partit Popular del Baix Segura són els primers que estan en contra. Per tant, de quin traçat estem parlant?

De totes maneres nosaltres continuem, ratifiquem la nostra política de considerar que això no és la solució, que això va a ser en tot cas l'excusa per acabar de soterrar el tren convencional, el tren tradicional. Això acabarà fent desaparèixer el tren, que és el mitjà de transport més útil, més admissible ambientalment, que té la nostra societat.

Ara s'han inventat, segurament és que pensen que s'esgota el missatge de l'AVE, s'han inventat una variant, que és l'AVE regional, no? Això de *regional* a més segurament per a molta gent de vostés té una certa connotació, no? Però algú se creu que en el tema AVE en velocitat alta es podran comunicar poblacions com les que vostés plantegen ací? Si és que no hi haurà temps ni tan sols que arranque eixe hipotètic AVE i que puga parar. Això és absolutament impossible, impossible. Acabaran qualsevol dia d'estos plantejant-nos un AVE local. O siga, jo crec que ja està bé de jugar amb les paraules, ja està bé d'intentar enganyar els valencians. Dediquen-se a fer les coses que han de fer, que és una necessitat per al nostre país el fet de millorar eixe tren que està abandonat absolutament a nivell d'inversions i a nivell de preocupació per part de tots vostés. Segurament algú pujarà a eixe AVE si és que algun dia el fan, però la necessitat evident hui i demà està en el tren convencional, que és el que de veritat està, ja dic, absolutament abandonat.

Després hi ha una altra proposta, també en eixa línia d'*autobombo*, de recolzament de la iniciativa del Consell i de la presentació de la Llei d'ordenació del territori. Bo, eixa llei els ha costat la tira, els ha costat la tira, perquè jo recorde resolucions en estes Corts l'any passat, i me consta que d'anys anteriors també, reclamant que d'una volta el Consell presentara eixa llei. Encara no ha entrat en les Corts Valencianes eixa llei, està per ahí a informe del Consell Jurídic, etcètera, etcètera. No sabem quan entrarà, no sabem quan se podrà aprovar. Precisament per això demanàvem una moratòria, perquè en alguns aspectes importants d'eixa llei, el dia que se puga ja aplicar probablement no haurà oportunitat d'aplicar-la en alguns temes molt sensibles.

Però sí que hi ha un element que ens preocupa moltíssim...

La senyora presidenta:

Senyor Oltra, vaja finalitzant.

El senyor Oltra i Soler:

...És una casualitat molt casual i que nosaltres no mos la creem. És que estem convençuts que té trampa la proposta aquesta, no? I és dir que ahí es contemplarà un Pla d'acció territorial específic per a l'Horta valenciana. Això, i ho vorem dins de quatre dies, eixa és la coartada perfecta de vostés per a carregar-se la iniciativa ciutadana per la defensa de l'Horta. Segur que eixe serà l'argument que utilitzaran i està preparat.

La Llei d'ordenació del territori de l'any 1989 planteja la necessitat de fer plans d'accions territorial. Han tingut vostés 12 anys per a fer-los, no els fan. I ara se'n recorden d'un

específic perquè hi ha una iniciativa ciutadana de milers i milers de firmes que està reclamant això. Què casualitat! Gràcies.

La senyora president:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Votació a les propostes de resolució –senyories, silenci per favor– 29.752, 59 i 65, del Grup Parlamentari Popular. Votació conjunta. Té la paraula el senyor Perelló.

El senyor Perelló Rodríguez:

No, señora presidenta, individualizadas las tres, una por una.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Perelló.

Votació a la 29.752. Senyories, comença la votació. Resultat: 42 vots a favor, 35 en contra, 1 abstenció, 3 vots nuls. Queda aprovada.

Votació a la 29.759. Senyories, comença la votació. El resultat és de 76 vots a favor, 5 en contra, cap abstenció. Queda aprovada la proposta.

Votació a la 29.765. Senyories, comença la votació. El resultat és de 44 vots a favor, 5 en contra, 33 abstencions. Queda aprovada.

Debat per a la proposta de resolució 29.754, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el senyor Gómez. Torn de defensa.

Proposta de recolzament als grans projectes

El senyor Gómez Fernández:

Gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Miembros del Consell.

Después de este intenso y positivo debate, creo que sin duda ha servido para que todo el mundo vea las políticas de progreso que lleva, y sigue llevando, el Gobierno que preside nuestro presidente, el presidente Zaplana.

Y por eso, aunque sea esta la última propuesta, mi grupo, el Grupo Parlamentario Popular, quería presentar una iniciativa muy sensata para que se resaltaran los grandes proyectos que han marcado y marcarán el presente y el futuro de nuestra comunidad. Proyectos que son y que queremos que sean proyectos para todos los ciudadanos.

Esta propuesta de resolución manifiesta, queremos que manifieste, que las Cortes Valencianas presten su apoyo al Consell por el éxito alcanzado en tan corto espacio de tiempo, proyectos como pueden ser Terra Mítica, Museo de las Ciencias Príncipe Felipe y la Bial de Valencia.

Una gran oferta cultural, como puede ser la Bial de Valencia, que es un acontecimiento artístico y cultural de primer orden mundial. Es un evento sin precedentes en España, les guste a algunos... ni en Europa. Desde el punto de vista económico, social, cultural y político, es un proyecto de un bajo riesgo y un alto beneficio. No hay ninguna manifestación cultural en estos momentos en España

que promocióne ocho espacios arquitectónicos de una ciudad, con obras de cerca de más de 200 artistas de todos el mundo.

Supone, por tanto, una constante más en el Gobierno, como ha venido realizando durante estos años anteriores, como es la generación de empleo, así como el incremento de los ingresos del sector turístico y cultural.

Establece también una plataforma para la captación, en esta primera edición, del turismo cultural internacional más exigente. Sitúa, por tanto, señoras y señores diputados, a nuestra comunidad en el panorama mundial de la cultura.

Y dos proyectos que solamente por sus cifras pienso que no hace falta ninguna más argumentación, como son Terra Mítica y el Museo de las Ciencias Príncipe Felipe. Terra Mítica, al año de su inauguración, ha contabilizado ya cerca de más de dos millones y medio de personas. El Museo de las Ciencias Príncipe Felipe, en poco más de seis meses superó la cifra de dos millones de visitantes, y este verano ha alcanzado ya tres millones y medio. Estos proyectos, señoras y señores diputados, dan un prestigio y un reconocimiento innegable en todos los sentidos.

También queremos que queden patente en esta propuesta los grandes proyectos que están iniciados o se van a iniciar ya, como pueden ser la Ciudad de la Luz, la Ciudad de las Artes Escénicas y el Auditorio y Palacio de Congresos.

De nuevo, este Gobierno quiere hacer algo que antes se echaba mucho de menos, que es vertebrar la comunidad para todas nuestras provincias.

Por eso, la Ciudad de las Artes Escénicas, ubicada en Sagunto, tiene cuatro grandes objetivos, como pueden ser, y como son, realizar un proyecto que perdure en el tiempo; recuperar para los jóvenes la memoria, el lenguaje y el arte; marcar una línea de trabajo de producción y pedagogía, y reclamar y adaptar elementos estructurales de la época de la arquitectura industrial civilizada con una estructura de fondo para la educación y la transformación que permita asegurar el futuro mediante una continuidad entre el pasado y el presente.

También el Auditorio de Castellón y el Palacio de Congresos de Peñíscola, y un proyecto que permitirá que esta comunidad sea el centro de la industria audiovisual y cinematográfica, como es la Ciudad de la Luz, ubicada en Alicante.

También esta propuesta quiere resaltar proyectos como el Museo Arqueológico de Alicante, Museo de Bellas Artes de Castellón, Museo Valenciano de la Ilustración y la Modernidad y la exposición *La luz de las imágenes*, que tanto éxito está obteniendo y va a obtener en el futuro.

Por lo tanto, señoras y señores diputados, creemos de verdad necesario el respaldo de estos proyectos, de esta propuesta de resolución, para que los ciudadanos se sientan de verdad orgullosos...

La senyora presidenta:

Senyor Gómez.

El senyor Gómez Fernández:

Ya termino, señora presidenta.

...se sientan de verdad orgullosos, se sientan protagonistas realmente del buen hacer que está teniendo el Gobierno que dirige los intereses de esta comunidad, porque estos

proyectos, les guste o no, son proyectos de todos los ciudadanos y queremos que sean para todos.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Gómez.

Torn en contra? Té la paraula la senyora Armengol.

La senyora De Armengol Criado:

Muchas gracias, señora presidenta.

Vamos a ver. Yo creo que usted se ha dejado una parte importante de su proposición de resolución para explicar qué es la creación del consorcio. Usted tendría que haber explicado para qué queremos en esta comunidad otro chiringuito más, otro tingladito más, para gestionar los grandes proyectos.

Vamos a ver. En la primera parte de su proposición, que es, lógicamente, un autobombo a la magnífica labor del Gobierno Valenciano, yo voy a dejar una cosa muy clara. Pensar, como parece, tal como se ha redactado esta proposición de ley, que nosotros no nos vamos a alegrar de los éxitos, de las inversiones de esta Comunidad Valenciana, está muy equivocado. Nosotros nos alegramos, y mucho, de todos los éxitos que hay en esta Comunidad Valenciana. Por una razón muy sencilla. Primero, porque es el dinero de todos nosotros. Segundo, porque la cantidad varias veces multimillonaria que cuestan estos proyectos, por la cuenta que nos trae a todos los valencianos, quiero y deseo que sea un éxito para todos los valencianos.

Pero le voy a decir también por qué las críticas a estos grandes proyectos. No por ellos en sí mismos, sino por dos motivos prioritarios. Primero, porque, cosa rara en esta comunidad, para las grandes necesidades necesarias para el bienestar de esta comunidad, resulta que es muy importante, porque no hay bastante dinero, la iniciativa privada, la famosa iniciativa social. Porque ahora resulta que las personas modernas, que los políticos modernos, que lo que se lleva en el siglo XXI es llamar a la iniciativa privada iniciativa social. Bueno.

Entonces, resulta que aquí, para el bienestar, es indispensable la iniciativa privada, y resulta que para lo que no es prioritario para el bienestar de esta comunidad, ahí resulta que no hace falta iniciativa privada. Porque ustedes, desde luego, han demostrado su incapacidad o su no-voluntad de buscar los socios tecnológicos indispensables para gestionar adecuadamente todos esos grandes proyectos. Resulta que para eso no se necesita la famosa iniciativa social, y resulta que para el bienestar de esta comunidad sí que se necesita la iniciativa social.

Y segundo, no podemos apoyar la gestión que ustedes están realizando en estos grandes proyectos. No podemos consentir la mala gestión, demostrada por la Sindicatura de Cuentas, de estos grandes proyectos. No se puede consentir la falta de rigor y control presupuestario, no se pueden consentir las prisas, las improvisaciones, el amiguismo en la contratación, que ha disparado el precio de estos grandes proyectos. (*Remors*) Eso es lo que criticamos de esos grandes proyectos.

Y, por supuesto, no vamos a aprobar otro tinglado más para gestionar esos grandes proyectos, habiendo una Agencia Valenciana de Turismo para promocionar esos

grandes proyectos y habiendo una Dirección General de Grandes Proyectos para hacer lo que tenga que hacer. Por lo tanto, no vamos a apoyar... quedando claro que nos alegramos muchísimo de los éxitos, pero no vamos a contribuir a más gasto público y vamos a contribuir a más montajes de chiringuitos.

Y para terminar, puesto que esta es la última intervención, lamentar... Hombre, yo vi ayer al señor presidente francamente preocupado, porque según él, la oposición no tenía propuestas ni tenía alternativas, pero hoy no le he visto. Y mi grupo ha presentado cincuenta propuestas. Nueve por cierto, lógico y normal en la dinámica de esta Cámara, no han sido aceptadas por la Mesa, y han quedado cuarenta y una que se han trabajado y que ustedes, por cierto, no han aprobado prácticamente ninguna. Y esas propuestas son tan legítimas y tan buenas, desde nuestro punto de vista, como pueden ser las suyas.

Por lo tanto, me pesa que el señor Zaplana... Por cierto, la perla del Caribe de ustedes, han tardado doce años en encontrarla, ¿eh? No se piensen que... (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*) La han encontrado. Doce años han tardado ustedes en encontrarla. Por lo tanto, paciencia. Pero espero que el señor Zaplana se haya enterado de que este grupo parlamentario, en efecto, tiene propuestas; que este grupo parlamentario tiene alternativas. Lo que pasa, que me parece lógico y normal, es que no les gustan a ustedes,

como a nosotros no nos gustan las suyas. Pero, por favor, no desprecien más...

La senyora presidenta:

Senyora Armengol.

La senyora De Armengol Criado:

...que ya está bien de desprecios, y un poco de tolerancia y un poco de saber estar, porque aquí, desde luego, cintura hay muy poca. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Armengol.

Correspon a continuació la votació de la proposta de resolució 29.754, del Grup Parlamentari Popular. Senyories, comença la votació. (*Remors i aplaudiments*) El resultat de la votació és de 44 vots a favor, 38 en contra, cap abstenció. Queda aprovada esta proposta de resolució.

Senyories, s'alça la sessió.

(*S'alça la sessió a les 20 hores i 47 minuts*)